

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2017/1942 z dnia 25 października 2017 r. dotyczące wykonania art. 15 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 747/2014 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Sudanie 1
- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/1943 z dnia 14 lipca 2016 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących informacji i wymogów w zakresie udzielania zezwoleń firmom inwestycyjnym ⁽¹⁾ 4
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/1944 z dnia 13 czerwca 2017 r. ustanawiające wykonawcze standardy techniczne dotyczące standardowych formularzy, szablonów i procedur na potrzeby procesu konsultacji między odpowiednimi właściwymi organami w odniesieniu do powiadomienia o planowanym nabyciu znacznego pakietu akcji w firmie inwestycyjnej, zgodnie z dyrektywami 2004/39/WE i 2014/65/UE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ 12
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/1945 z dnia 19 czerwca 2017 r. ustanawiające wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do powiadomień od i dla wnioskodawcy oraz uprawnionych firm inwestycyjnych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE ⁽¹⁾ 22
- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/1946 z dnia 11 lipca 2017 r. w sprawie uzupełnienia dyrektyw 2004/39/WE i 2014/65/UE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących wyczerpującego wykazu informacji, które potencjalni nabywcy muszą umieścić w powiadomieniu o planowanym nabyciu znacznego pakietu akcji w firmie inwestycyjnej ⁽¹⁾ 32

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2017/1947 z dnia 23 października 2017 r. w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu utworzonego na mocy Umowy między Unią Europejską a Republiką Armenii o ułatwieniach w wydawaniu wiz, w odniesieniu do przyjęcia wspólnych wytycznych w sprawie wykonania tej umowy 44
 - ★ Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2017/1948 z dnia 25 października 2017 r. dotycząca wykonania decyzji 2014/450/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Sudanie 60
 - ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2017/1949 z dnia 25 października 2017 r. uchylająca decyzję wykonawczą Komisji 2014/715/UE określającą Sri Lankę jako państwo trzecie, które Komisja uznaje za niewspółpracujące państwo trzecie zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1005/2008 ustanawiającym wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania 62
-

III *Inne akty*

EUROPEJSKI OBSZAR GOSPODARCZY

- ★ Decyzja Urzędu Nadzoru EFTA nr 204/16/COL z dnia 23 listopada 2016 r. dotycząca domniemanej niezgodnej z prawem pomocy państwa przyznanej przedsiębiorstwom Íslandsbanki hf. i Arion Bank hf. na podstawie umów pożyczki zawartych na rzekomo preferencyjnych warunkach (Islandia) [2017/1950] 64

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) 2017/1942

z dnia 25 października 2017 r.

dotyczące wykonania art. 15 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 747/2014 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Sudanie

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 747/2014 z dnia 10 lipca 2014 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Sudanie oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 131/2004 i rozporządzenie (WE) nr 1184/2005 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 3,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 10 lipca 2014 r. Rada przyjęła rozporządzenie (UE) nr 747/2014.
- (2) W dniu 17 października 2017 r. Komitet Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych, powołany na podstawie rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 1591 (2005), zaktualizował informacje dotyczące jednej osoby objętej środkami ograniczającymi.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik I do rozporządzenia (UE) nr 747/2014,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 747/2014 wprowadza się niniejszym zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 203 z 11.7.2014, s. 1.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 października 2017 r.

W imieniu Rady

M. MAASIKAS

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Wpis dotyczący „ALNSIEM, Musa Hilal Abdalla”, zastępuje się poniższym wpisem:

„2. ALNSIEM, Musa Hilal Abdalla

Alias: a) Sheikh Musa Hilal; b) Abd Allah; c) Abdallah; d) AlNasim; e) Al Nasim; f) AlNaseem; g) Al Naseem; h) AlNasseem; i) Al Nasseem

Wskazanie: a) dawniej członek Zgromadzenia Narodowego Sudanu pochodzący z okręgu Al-Waha; b) dawniej specjalny doradca przy ministerstwie spraw federalnych; c) naczelny przywódca plemienia Mahamid w Północnym Darfurze.

Data urodzenia: a) 1 stycznia 1964 r.; b) 1959.

Miejsce urodzenia: Kutum.

Obywatelstwo: Sudan.

Adres: a) Kabkabiya, Sudan; b) Kutum, Sudan (zamieszkały w Kabkabiya i mieście Kutum w Darfurze Północnym, zamieszkiwał także w Chartumie).

Pasport: a) paszport dyplomatyczny nr D014433 wydany w dniu 21 lutego 2013 r. (wygaś w dniu 21 lutego 2015 r.); b) paszport dyplomatyczny nr D009889 wydany w dniu 17 lutego 2011 r. (wygaś w dniu 17 lutego 2013 r.).

Dokument identyfikacyjny: Zaświadczenie o obywatelstwie nr A0680623.

Data wskazania przez ONZ: 25 kwietnia 2006 r.

Inne informacje: Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5795065>

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Alnsiem został umieszczony w wykazie w dniu 25 kwietnia 2006 r. na podstawie pkt 1 rezolucji nr 1672 (2006) jako »naczelny przywódca plemienia Jalul w Północnym Darfurze«.

W sprawozdaniu organizacji Human Rights Watch stwierdzono, że jest ona w posiadaniu pisma z dnia 13 lutego 2004 r. pochodzącego z lokalnego biura rządowego w Północnym Darfurze, rozkazującego »oddziałom bezpieczeństwa w okolicy« »umożliwienie działalności mudżahedinom i ochotnikom pod przywództwem szejka Musy Hilala, tak aby posuwali się oni do przodu w regionie [Północnego Darfuru], i rozkazującego zaspokojenie ich podstawowych potrzeb«. W dniu 28 września 2005 r. 400 członków arabskiej bojówki zaatakowało wioski Aro Sharrow (w tym obóz uchodźców wewnętrznych), Acho i Gozmena w Zachodnim Darfurze. Uważamy również, że Musa Hilal był obecny podczas ataku na obóz uchodźców wewnętrznych w Aro Sharrow: jego syn zginął w trakcie ataku Sudańskiej Armii Wyzwolenia na Shareia, był on więc zaangażowany w osobistą krwawą zemstę rodową. Istnieją uzasadnione podstawy, by przypuszczać, że jako naczelny przywódca plemienia ponosił on bezpośrednią odpowiedzialność za te działania i jest odpowiedzialny za naruszanie międzynarodowego prawa humanitarnego oraz praw człowieka, a także za inne zbrodnie.”

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2017/1943**z dnia 14 lipca 2016 r.****uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących informacji i wymogów w zakresie udzielania zezwoleń firmom inwestycyjnym****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającą dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE ⁽¹⁾, a w szczególności jej art. 7 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu umożliwienia właściwym organom przeprowadzenia dogłębnej oceny w ramach procesu udzielania zezwoleń i odrzucania wniosków o udzielenie zezwolenia firmom inwestycyjnym, powinno się wymagać od wnioskodawcy, aby przekazał właściwemu organowi dokładne informacje w terminie złożenia pierwotnego wniosku o udzielenie zezwolenia. Właściwy organ powinien zachować prawo do zwrócenia się do wnioskodawcy o dodatkowe informacje w trakcie procesu oceny, zgodnie z kryteriami i terminami określonymi w dyrektywie 2014/65/UE.
- (2) W celu zapewnienia, aby ocena właściwego organu opierała się na dokładnych informacjach, niezbędne jest, aby wnioskodawca dostarczył kopie swoich dokumentów korporacyjnych, w tym uwierzytelnioną kopię aktu założycielskiego, statutu i umowy spółki oraz kopię wpisu spółki do krajowego rejestru przedsiębiorców.
- (3) Wnioskodawca powinien przekazać informacje dotyczące źródeł dostępnego kapitału, w tym środków służących do przekazywania środków finansowych przy pozyskiwaniu kapitału, w celu umożliwienia właściwym organom oceny, czy wszystkie odpowiednie wymogi w zakresie zwalczania przestępstw finansowych zostały spełnione.
- (4) Nowo utworzone podmioty przy składaniu wniosku mogą być w stanie przekazać jedynie informacje na temat sposobu pozyskiwania kapitału oraz rodzajów i wielkości kapitału, który zostanie pozyskany. W celu uzyskania zezwolenia należy jednak przed udzieleniem zezwolenia przekazać właściwym organom dowody dotyczące kapitału podstawowego opłaconego i innych rodzajów pozyskanego kapitału wraz z informacjami na temat źródeł kapitału. Dowody te mogą obejmować kopie odpowiednich instrumentów kapitałowych oraz odpowiadające im wyciągi bankowe.
- (5) W celu umożliwienia właściwym organom oceny reputacji wszelkich osób, które będą kierowały działalnością firmy inwestycyjnej, proponowanych akcjonariuszy i wspólników posiadających znaczne pakiety akcji, należy wymagać od wnioskodawcy przekazania informacji dotyczących tych osób.
- (6) Aby ocenić doświadczenie wszelkich osób, które będą kierowały działalnością firmy inwestycyjnej, właściwe organy powinny otrzymać od wnioskodawcy informacje na temat odpowiedniego wykształcenia i szkolenia zawodowego oraz doświadczenia zawodowego członków organu zarządzającego i osób faktycznie kierujących działalnością oraz na temat ich uprawnień w tym zakresie, a także informacje na temat ewentualnych pełnomocników.
- (7) Informacje finansowe dotyczące firmy inwestycyjnej powinny być przekazane przez wnioskodawcę właściwym organom, tak aby mogły one ocenić kondycję finansową tej firmy inwestycyjnej.
- (8) Ponieważ w dniu składania wniosku nowo utworzone firmy mogą nie być w stanie dostarczyć informacji na temat biegłych rewidentów, wnioskodawcy ci powinni być zwolnieni z obowiązku przedstawiania tych informacji właściwym organom, chyba że biegli rewidentzi zostali już wyznaczeni.

⁽¹⁾ Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349.

- (9) Informacje istotne dla oceny struktury organizacyjnej firmy inwestycyjnej powinny obejmować szczegółowe informacje dotyczące systemu kontroli wewnętrznej, środków służących wykrywaniu konfliktów interesów oraz uzgodnień w sprawie zabezpieczania aktywów klientów, w celu umożliwienia właściwemu organowi oceny, czy dana firma inwestycyjna będzie w stanie spełnić swoje obowiązki wynikające z art. 16 dyrektywy 2014/65/UE.
- (10) Krajowe właściwe organy mogą udzielić zezwolenia na prowadzenie działalności jako firma inwestycyjna osobie fizycznej lub osobie prawnej zarządzanej przez jedną osobę fizyczną. Należy zatem określić wymogi dotyczące udzielania zezwoleń mające zastosowanie do zarządzania firmami inwestycyjnymi będącymi osobami fizycznymi lub osobami prawnymi zarządzanymi przez jedną osobę fizyczną.
- (11) W celu zapewnienia pewności prawa, jasności i przewidywalności w odniesieniu do procesu udzielania zezwoleń stosowne jest, aby kryteria, według których właściwe organy dokonują oceny odpowiedniości akcjonariuszy lub wspólników posiadających znaczne pakiety akcji, udzielając zezwoleń firmie inwestycyjnej, były tymi samymi kryteriami co kryteria określone w art. 13 dyrektywy 2014/65/UE w odniesieniu do oceny planowanego nabycia. W szczególności właściwe organy powinny dokonywać oceny odpowiedniości akcjonariuszy lub wspólników posiadających znaczne pakiety akcji oraz kondycji finansowej firmy, biorąc pod uwagę kryteria związane z reputacją, doświadczeniem osób kierujących działalnością firmy inwestycyjnej i kondycją finansową firmy.
- (12) W celu identyfikacji przeszkód, które mogłyby uniemożliwić skuteczne wykonywanie funkcji nadzorczych, właściwe organy powinny wziąć pod uwagę złożoność i przejrzystość struktury grupy firmy inwestycyjnej, położenie geograficzne podmiotów wchodzących w skład grupy i działalność prowadzoną przez podmioty wchodzące w skład grupy.
- (13) Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ ma zastosowanie do przetwarzania danych osobowych przez państwa członkowskie dokonywanego na mocy niniejszego rozporządzenia.
- (14) Ze względów spójności oraz w celu zapewnienia sprawnego funkcjonowania rynków finansowych konieczne jest, aby przepisy ustanowione niniejszym rozporządzeniem oraz powiązane przepisy krajowe transponujące dyrektywę 2014/65/UE były stosowane od tej samej daty.
- (15) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt regulacyjnych standardów technicznych przedstawiony Komisji przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA).
- (16) Zgodnie z art. 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 ⁽²⁾ ESMA przeprowadził otwarte konsultacje publiczne na temat projektu regulacyjnych standardów technicznych, przeanalizował związane z nim potencjalne koszty i korzyści oraz zwrócił się o opinię do Grupy Interesariuszy z Sektora Giełd i Papierów Wartościowych powołanej zgodnie z art. 37 tego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Informacje ogólne

Wnioskodawca ubiegający się o zezwolenie na prowadzenie działalności jako firma inwestycyjna zgodnie z tytułem II dyrektywy 2014/65/UE przedkłada właściwemu organowi wniosek zawierający następujące informacje ogólne:

- a) nazwę wnioskodawcy (w tym nazwę prawną i wszelkie inne nazwy handlowe, które mają być używane); strukturę prawną (w tym informację, czy będzie to osoba prawna, czy, o ile jest to dozwolone przez prawo krajowe, osoba fizyczna), adres siedziby zarządu oraz, w przypadku istniejących przedsiębiorstw, siedziby statutowej; dane kontaktowe; krajowy numer identyfikacyjny, jeżeli jest dostępny; jak również:
- (i) w odniesieniu do oddziałów krajowych: informacje na temat miejsc, w którym będą działać oddziały;
- (ii) w odniesieniu do agentów krajowych: szczegółowe informacje o zamiarze korzystania z usług agentów;

⁽¹⁾ Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmieniające decyzję nr 716/2009/WE i uchylające decyzję Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

- b) wykaz usług inwestycyjnych i działalności inwestycyjnej, usług dodatkowych i instrumentów finansowych, które mają być zapewniane, oraz informację, czy instrumenty finansowe i fundusze klientów będą się znajdowały w posiadaniu firmy (w tym również czasowo);
- c) kopie dokumentów korporacyjnych i dowód rejestracji w krajowym rejestrze przedsiębiorstw, w stosownych przypadkach.

Artykuł 2

Informacje dotyczące kapitału

Wnioskodawca ubiegający się o zezwolenie na prowadzenie działalności jako firma inwestycyjna zgodnie z tytułem II dyrektywy 2014/65/UE przekazuje właściwemu organowi informacje oraz, jeżeli są dostępne, dowody dotyczące dostępnych mu źródeł kapitału. Informacje te obejmują:

- a) szczegółowe informacje dotyczące wykorzystania prywatnych środków finansowych, w tym pochodzenie i dostępność tych środków;
- b) szczegółowe informacje dotyczące dostępu do źródeł kapitału i rynków finansowych, w tym szczegółowe informacje dotyczące instrumentów finansowych, które zostały lub mają zostać wyemitowane;
- c) wszelkie istotne uzgodnienia i umowy dotyczące pozyskanego kapitału;
- d) informacje dotyczące wykorzystania lub przewidywanego wykorzystania pożyczonych środków finansowych, w tym imię i nazwisko lub nazwa odpowiednich pożyczkodawców i szczegółowe informacje dotyczące instrumentów przyznanych lub które mają zostać przyznane, w tym okresy zapadalności, warunki, zabezpieczenia i gwarancje, oraz informacje dotyczące pochodzenia pożyczonych środków finansowych (lub środków finansowych, które mają zostać pożyczone), w przypadku gdy pożyczkodawca nie jest instytucją finansową podlegającą nadzorowi;
- e) szczegółowe informacje na temat sposobów przekazywania środków finansowych firmie, w tym sieci wykorzystywanej do przekazywania takich środków.

Do celów lit. b) informacje na temat rodzajów pozyskanego kapitału odnoszą się, w stosownych przypadkach, do rodzajów kapitału określonych w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013, a szczególnie informacja, czy kapitał składa się z pozycji kapitału podstawowego Tier I, pozycji kapitału dodatkowego Tier I lub pozycji kapitału Tier II.

Artykuł 3

Informacje dotyczące akcjonariuszy lub wspólników

Wnioskodawca ubiegający się o zezwolenie na prowadzenie działalności jako firma inwestycyjna zgodnie z tytułem II dyrektywy 2014/65/UE przekazuje właściwemu organowi następujące informacje dotyczące akcjonariuszy lub wspólników:

- a) wykaz osób posiadających bezpośrednio lub pośrednio znaczny pakiet akcji w firmie inwestycyjnej, oraz wielkość tych pakietów, oraz, w przypadku pakietów posiadanych pośrednio, imię i nazwisko osoby, za pośrednictwem której posiada się pakiet oraz imię i nazwisko posiadacza końcowego;
- b) w przypadku osób posiadających znaczny pakiet akcji (bezpośrednio lub pośrednio) w firmie inwestycyjnej, dokumentację wymaganą od potencjalnych nabywców w celu nabycia oraz zwiększenia znacznych pakietów akcji w firmach inwestycyjnych zgodnie z art. 3, 4 i 5 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/1946 z dnia 11 lipca 2017 r. uzupełniającego dyrektywy 2004/39/WE i 2014/65/UE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących wyczerpującego wykazu informacji, które potencjalni nabywcy muszą umieścić w powiadomieniu o planowanym nabyciu znacznego pakietu akcji w firmie inwestycyjnej ⁽¹⁾;
- c) w przypadku w przypadku akcjonariuszy i wspólników będących przedsiębiorstwami wchodzącymi w skład grupy, schemat organizacyjny grupy wskazujący główne działania każdego z przedsiębiorstw wchodzących w skład grupy, identyfikację wszelkich objętych regulacją podmiotów wchodzących w skład grupy oraz nazwy właściwych organów nadzoru, jak również związek pomiędzy podmiotami finansowymi wchodzącymi w skład grupy i innymi niefinansowymi podmiotami wchodzącymi w skład grupy;
- d) do celów lit. b), w przypadku gdy posiadacz znacznego pakietu akcji nie jest osobą fizyczną, dokumentacja musi również odnosić się do wszystkich członków organu zarządzającego oraz dyrektora generalnego lub każdej innej osoby wykonującej równoważne zadania.

⁽¹⁾ Zob. s. 32 niniejszego Dziennika Urzędowego.

Artykuł 4

Informacje dotyczące organu zarządzającego oraz osób kierujących działalnością

Wnioskodawca ubiegający się o zezwolenie na prowadzenie działalności jako firma inwestycyjna zgodnie z tytułem II dyrektywy 2014/65/UE przekazuje właściwemu organowi następujące informacje:

- a) w odniesieniu do członków organu zarządzającego i osób faktycznie kierujących działalnością oraz ich uprawnień w tym zakresie, a także w odniesieniu do ewentualnych pełnomocników:
- (i) dane osobowe obejmujące imię i nazwisko, datę i miejsce urodzenia, osobisty krajowy numer identyfikacyjny, jeżeli jest dostępny, adres i dane kontaktowe;
 - (ii) stanowisko, na jakie dana osoba została lub zostanie powołana;
 - (iii) życiorys zawierający informacje na temat stosownego wykształcenia i szkolenia zawodowego, doświadczenia zawodowego, w tym nazwy wszystkich organizacji, dla których dana osoba pracowała, oraz charakter pełnionych funkcji i czas ich sprawowania, w szczególności w odniesieniu do wszelkich czynności wchodzących w zakres stanowiska, o które dana osoba się ubiega; w odniesieniu do działań wchodzących w zakres funkcji pełnionych w ciągu ostatnich 10 lat dana osoba określa wszystkie przekazane jej uprawnienia, wewnętrzne uprawnienia decyzyjne i obszary działalności objęte zakresem jej kontroli;
 - (iv) dokumentację dotyczącą reputacji i doświadczenia danej osoby, w szczególności wykaz osób, do których można zwrócić się o informacje na temat danej osoby, wraz z informacjami kontaktowymi i listami referencyjnymi;
 - (v) informacje na temat uprzedniej karalności lub dochodzeń i postępowań karnych, informacje na temat odpowiednich spraw cywilnych i administracyjnych oraz wszczętych przeciwko danej osobie postępowań dyscyplinarnych (w tym na temat zakazu sprawowania funkcji dyrektora firmy, upadłości, niewypłacalności i podobnych procedur), w szczególności przekazane w formie urzędowego zaświadczenia (jeżeli jest ono dostępne w odpowiednim państwie członkowskim lub państwie trzecim i w zakresie, w jakim jest ono dostępne) lub w formie innego równoważnego dokumentu; w przypadku dochodzeń w toku, informacji można udzielić poprzez oświadczenie;
 - (vi) informacje dotyczące odmowy rejestracji, zezwolenia, członkostwa lub licencji na prowadzenie transakcji handlowych, działalności lub wykonywanie zawodu; bądź cofnięcia, unieważnienia lub wygaśnięcia takiej rejestracji, zezwolenia, członkostwa lub licencji; bądź wydalenia przez organ regulacyjny lub rządowy, organ zawodowy lub stowarzyszenie zawodowe;
 - (vii) informacje dotyczące zwolnienia z pracy lub ze stanowiska wymagającego zaufania, stosunku powierniczego lub podobnej sytuacji;
 - (viii) informacje dotyczące tego, czy ocena reputacji i doświadczenia jako nabywca lub osoba, która kieruje działalnością, została już przeprowadzona (w tym data oceny, nazwa organu, który przeprowadził ocenę, oraz zaświadczenie o wyniku tej oceny);
 - (ix) opis wszelkich interesów finansowych i niefinansowych lub powiązań danej osoby i jej bliskich krewnych z członkami organu zarządzającego i osobami sprawującymi kluczowe funkcje w tej samej instytucji, instytucji dominującej i instytucjach zależnych oraz w odniesieniu do akcjonariuszy lub wspólników;
 - (x) szczegółowe wyniki oceny odpowiedniości członków organu zarządzającego wykonanej przez samego wnioskodawcę;
 - (xi) informacje na temat minimalnego czasu, który zostanie przeznaczony na wykonywanie zadań danej osoby w firmie (informacje w wymiarze rocznym i miesięcznym);
 - (xii) informacje na temat zasobów ludzkich i finansowych przeznaczonych na wprowadzanie w obowiązek i szkolenie członków (informacje w wymiarze rocznym);
 - (xiii) wykaz funkcji dyrektora wykonawczego i funkcji dyrektora niewykonawczego sprawowanych aktualnie przez daną osobę.

Do celów lit. a) pkt (ix) interesy finansowe obejmują interesy takie jak operacje kredytowe, gwarancje i zabezpieczenia, podczas gdy interesy niefinansowe mogą obejmować interesy takie jak więzi rodzinne lub bliskie związki.

- b) personel wewnętrznych organów zarządzania i kontroli.

Artykuł 5

Informacje finansowe

Wnioskodawca ubiegający się o zezwolenie na prowadzenie działalności jako firma inwestycyjna zgodnie z tytułem II dyrektywy 2014/65/UE przekazuje właściwemu organowi następujące informacje dotyczące jego sytuacji finansowej:

- a) prognozy na poziomie indywidualnym oraz, w stosownych przypadkach, na poziomie skonsolidowanym grupy i na poziomie subskonsolidowanym, w tym:
 - (i) prognozy planów księgowych na pierwsze trzy lata obrachunkowe, obejmujące:
 - prognozę bilansu,
 - prognozę rachunku zysków i strat lub zestawienia dochodów;
 - (ii) założenia planowe dla powyższych prognoz, jak również wyjaśnienia dotyczące danych liczbowych, w tym przewidywanej liczby i rodzaju klientów, przewidywanego wolumenu transakcji lub zleceń, przewidywanych zarządzanych aktywów;
 - (iii) w stosownych przypadkach, prognozy obliczeń wymogów kapitałowych firmy i wymogów dotyczących płynności przewidzianych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 ⁽¹⁾ oraz prognoza wskaźnika wypłacalności dla pierwszego roku;
- b) w odniesieniu do przedsiębiorstw, które już prowadzą działalność, wymagane ustawowo sprawozdania finansowe, na poziomie indywidualnym oraz, w stosownych przypadkach, na poziomie skonsolidowanym grupy i na poziomie subskonsolidowanym dla co najmniej trzech ostatnich okresów obrachunkowych, zatwierdzone, w przypadku gdy sprawozdania finansowe zostały zbadane przez biegłego rewidenta zewnętrznego, w tym:
 - (i) bilans;
 - (ii) rachunek zysków i strat lub zestawienie dochodów;
 - (iii) roczne sprawozdania i załączniki finansowe oraz wszelkie inne dokumenty zarejestrowane w odpowiednim rejestrze lub przez organ na danym terytorium właściwym dla sprawozdań finansowych przedsiębiorstwa oraz, w stosownych przypadkach, sprawozdanie biegłego rewidenta przedsiębiorstwa z ostatnich trzech lat bądź od rozpoczęcia działalności;
- c) analiza zakresu nadzoru skonsolidowanego zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 575/2013, obejmująca szczegółowe informacje dotyczące tego, które jednostki wchodzące w skład grupy zostaną objęte zakresem zastosowania wymogów w zakresie nadzoru skonsolidowanego po udzieleniu zezwolenia i na jakich poziomach w ramach tej grupy przedmiotowe wymogi będą miały pełne zastosowanie lub zastosowanie na zasadzie subskonsolidowanej.

Artykuł 6

Informacje dotyczące organizacji firmy

Wnioskodawca ubiegający się o zezwolenie na prowadzenie działalności jako firma inwestycyjna zgodnie z tytułem II dyrektywy 2014/65/UE przekazuje właściwemu organowi następujące informacje dotyczące organizacji:

- a) program początkowych działań na następne trzy lata, w tym informacje dotyczące planowanej regulowanej i nieregulowanej działalności, szczegółowe informacje na temat geograficznego rozmieszczenia i działalności, która ma być prowadzona przez firmę inwestycyjną. Istotne informacje w programie działań obejmują:
 - (i) miejsce stałego pobytu potencjalnych klientów i docelowych inwestorów;
 - (ii) działania i uzgodnienia marketingowe i promocyjne, obejmujące języki dokumentów ofertowych i promocyjnych; wskazanie państw członkowskich, w których reklamy są najbardziej widoczne i występują najczęściej; rodzaj materiałów promocyjnych (w celu oceny, gdzie skuteczny marketing będzie najbardziej rozwinięty);
 - (iii) tożsamość podmiotów zajmujących się sprzedażą bezpośrednią, doradców i dystrybutorów inwestycji finansowych, położenie geograficzne ich działalności;
- b) szczegółowe informacje dotyczące biegłych rewidentów firmy, jeżeli są one dostępne w czasie składania wniosku o zezwolenie;
- c) struktura organizacyjna i systemy kontroli wewnętrznej przedsiębiorstwa obejmujące:
 - (i) dane osobowe kierowników funkcji wewnętrznych (zarządczych i nadzorczych), wraz ze szczegółowym życiorysem uwzględniającym odpowiednie wykształcenie i szkolenie zawodowe oraz doświadczenie zawodowe;
 - (ii) opis zasobów (w szczególności ludzkich i technicznych) przypisanych do poszczególnych planowanych działań;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

- (iii) w odniesieniu do posiadania instrumentów finansowych i środków finansowych klientów, informacje określające wszelkie mechanizmy zabezpieczania aktywów klientów (w szczególności, w przypadku przechowywania instrumentów finansowych i środków finansowych przechowywanych przez powiernika, imię i nazwisko lub nazwa powiernika oraz powiązane umowy);
- (iv) wyjaśnienie, w jaki sposób przedsiębiorstwo będzie spełniać wymogi w zakresie ostrożności i postępowania;
- d) informacje na temat statusu wniosku złożonego przez firmę inwestycyjną o przynależność do systemu rekompensat dla inwestorów w rodzimym państwie członkowskim lub dokument poświadczający przynależność do systemu rekompensat dla inwestorów, jeżeli jest dostępny;
- e) wykaz zleconych na zewnątrz funkcji, usług lub działań (lub tych, które mają być zlecane na zewnątrz) oraz wykaz zawartych lub przewidzianych umów z zewnętrznymi usługodawcami oraz zasoby (w szczególności ludzkie i techniczne, oraz system kontroli wewnętrznej) przeznaczone do kontroli zleconych na zewnątrz funkcji, usług lub działań;
- f) środki służące zidentyfikowaniu konfliktów interesów, które powstają w trakcie świadczenia usług inwestycyjnych i dodatkowych, oraz służące zapobieganiu takim konfliktom lub zarządzaniu nimi, oraz opis uzgodnień dotyczących zarządzania produktami;
- g) opis systemów monitorowania działalności firmy, w tym systemów rezerwowych, jeżeli są dostępne, oraz systemów i mechanizmów kontroli ryzyka, jeżeli firma zamierza angażować się w handel algorytmiczny lub zapewniać bezpośredni dostęp elektroniczny;
- h) informacje na temat systemów przestrzegania przepisów, kontroli wewnętrznej i zarządzania ryzykiem (system monitorowania, audyty wewnętrzne oraz funkcje doradcze i pomocnicze);
- i) szczegółowe informacje dotyczące systemów oceny ryzyka i zarządzania ryzykiem w zakresie prania pieniędzy i finansowania terroryzmu;
- j) plany ciągłości działania, w tym systemy i zasoby ludzkie (personel kluczowy);
- k) zasady zarządzania rejestracją, zasady ewidencjonowania i przechowywania dokumentów;
- l) opis podręcznika procedur firmy.

Artykuł 7

Wymogi ogólne

1. Informacje, które mają zostać przekazane właściwemu organowi macierzystego państwa członkowskiego, jak określono w art. 1 i 6, odnoszą się zarówno do siedziby zarządu firmy, jak i jej oddziałów i agentów.
2. Informacje, które mają zostać przekazane właściwemu organowi macierzystego państwa członkowskiego, jak określono w art. 2–5, odnoszą się do siedziby zarządu firmy.

Artykuł 8

Wymogi mające zastosowanie do zarządzania firmami inwestycyjnymi będącymi osobami fizycznymi lub firmami inwestycyjnymi będącymi osobami prawnymi zarządzanymi przez jedną osobę fizyczną

1. Właściwy organ udziela zezwolenia na prowadzenie działalności jako firma inwestycyjna wnioskującej osobie fizycznej lub osobie prawnej zarządzanej przez jedną osobę fizyczną jedynie w przypadku gdy:
 - a) właściwe organy mogą łatwo i szybko skontaktować się z daną osobą fizyczną;
 - b) osoba fizyczna dysponuje wystarczającą ilością czasu przeznaczonego na tę funkcję;
 - c) organy zarządzające lub regulaminy firmy inwestycyjnej upoważniają osobę do natychmiastowego zastąpienia zarządzającego i wypełniania wszystkich jego obowiązków, jeżeli nie będzie on w stanie ich wykonywać;
 - d) osoba upoważniona zgodnie z poprzednią literą cieszy się odpowiednio nieposzlakowaną opinią i posiada wystarczające doświadczenie, by zastąpić zarządzającego na czas nieobecności lub do czasu powołania nowego zarządzającego w celu zapewnienia prawidłowego i ostrożnego zarządzania firmą inwestycyjną. Osoba upoważniona przez firmy inwestycyjne, będące osobami fizycznymi, jest również do dyspozycji specjalistów w zakresie niewypłacalności i odpowiednich organów w postępowaniach dotyczących likwidacji firmy. Osoba ta musi posiadać niezbędną dostępność dla tej funkcji.
2. W ramach procedury udzielania zezwolenia wnioskująca firma inwestycyjna, będąca osobą fizyczną lub osobą prawną zarządzaną przez jedną osobę fizyczną, przekazuje właściwemu organowi informacje wymienione w art. 4 ust. 1 lit. a), c), d), e) i f) w odniesieniu do osoby upoważnionej na mocy ust. 1 lit. d) niniejszego artykułu.

Artykuł 9

Wymogi mające zastosowanie do akcjonariuszy lub wspólników posiadających znaczne pakiety akcji

Właściwy organ sprawdza, czy wniosek wnioskodawcy ubiegającego się o zezwolenie na prowadzenie działalności jako firma inwestycyjna zgodnie z tytułem II dyrektywy 2014/65/UE zapewnia wystarczające gwarancje w zakresie prawidłowego i ostrożnego zarządzania podmiotem, oceniając stosowność proponowanych akcjonariuszy i wspólników posiadających znaczne pakiety akcji, mając na względzie prawdopodobny wpływ na firmę inwestycyjną każdego z proponowanych akcjonariuszy lub wspólników posiadających znaczne pakiety akcji, na podstawie wszystkich poniższych kryteriów:

- a) reputacja i doświadczenie wszelkich osób, które będą kierować działalnością firmy inwestycyjnej;
- b) reputacja proponowanych akcjonariuszy i wspólników posiadających znaczne pakiety akcji;
- c) kondycja finansowa proponowanych akcjonariuszy i wspólników posiadających znaczne pakiety akcji, w szczególności w odniesieniu do rodzaju działalności prowadzonej i planowanej przez firmę inwestycyjną;
- d) czy firma inwestycyjna będzie mogła nadal spełniać wymogi ostrożnościowe określone w art. 15 dyrektywy 2014/65/UE i, w stosownych przypadkach, dyrektywach 2002/87/WE ⁽¹⁾ i 2013/36/UE ⁽²⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady, a w szczególności, czy grupa, w skład której wejdzie, posiada strukturę umożliwiającą sprawowanie skutecznego nadzoru, skuteczną wymianę informacji pomiędzy właściwymi organami i ustalenie podziału obowiązków pomiędzy właściwymi organami;
- e) czy istnieją uzasadnione podstawy, aby podejrzewać, iż w związku z udzieleniem zezwolenia firmie inwestycyjnej, dochodzi albo doszło do albo usiłowano dopuścić do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu w rozumieniu art. 1 dyrektywy 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾, albo że udzielenie zezwolenia firmie inwestycyjnej mogłoby zwiększyć takie ryzyko.

Artykuł 10

Skuteczne wykonywanie funkcji nadzorczych

Strukturę grupy, w ramach której firma inwestycyjna będzie prowadzić działalność, uznaje się za przeszkodę dla wykonywania funkcji nadzorczych przez właściwy organ do celów art. 10 ust. 1 i 2 dyrektywy 2014/65/UE w każdym z następujących przypadków:

- a) jest ona złożona i niewystarczająco przejrzysta;
- b) posiada ona położenie geograficzne podmiotów wchodzących w skład grupy;
- c) obejmuje ona działalność wykonywaną przez podmioty wchodzące w skład grupy, która może uniemożliwiać właściwemu organowi dokonanie skutecznej oceny odpowiedniości akcjonariuszy lub wspólników posiadających znaczne pakiety akcji lub wpływ bliskich powiązań z firmą inwestycyjną.

Artykuł 11

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia, który jest wymieniony jako pierwszy w art. 93 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 2014/65/UE.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego i zmieniająca dyrektywę Rady 73/239/EWG, 79/267/EWG, 92/49/EWG, 92/96/EWG, 93/6/EWG i 93/22/EWG oraz dyrektywy 98/78/WE i 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 35 z 11.2.2003, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

⁽³⁾ Dyrektywa 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu (Dz.U. L 309 z 25.11.2005, s. 15).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 lipca 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/1944**z dnia 13 czerwca 2017 r.**

ustanawiające wykonawcze standardy techniczne dotyczące standardowych formularzy, szablonów i procedur na potrzeby procesu konsultacji między odpowiednimi właściwymi organami w odniesieniu do powiadomienia o planowanym nabyciu znacznego pakietu akcji w firmie inwestycyjnej, zgodnie z dyrektywami 2004/39/WE i 2014/65/UE Parlamentu Europejskiego i Rady

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniającą dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającą dyrektywę Rady 93/22/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 10a ust. 8 akapit szósty,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającą dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE ⁽²⁾, w szczególności jej art. 12 ust. 9,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Należy ustanowić wspólne standardowe formularze, szablony i procedury w celu zapewnienia dokładnej oceny przez właściwe organy państw członkowskich powiadomień o planowanych nabyciach lub zwiększeniach znacznych pakietów akcji w firmie inwestycyjnej. W takich przypadkach właściwe organy powinny konsultować się ze sobą i przekazywać sobie nawzajem wszelkie niezbędne lub istotne informacje.
- (2) Aby ułatwić współpracę między nimi i zapewnić efektywność wymiany informacji, właściwe organy wyznaczone zgodnie z art. 48 dyrektywy 2004/39/WE powinny wyznaczyć osoby odpowiedzialne za kontakty specjalnie do celów procesu konsultacji określonego w art. 10 ust. 4 dyrektywy 2004/39/WE, a Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) powinien prowadzić scentralizowany wykaz tych osób odpowiedzialnych za kontakty.
- (3) Należy określić procedury konsultacji z wyraźnymi ograniczeniami czasowymi w celu zapewnienia szybkiej i skutecznej współpracy między właściwymi organami. Jasna procedura współpracy powinna obejmować przysyłanie przez organ wnioskujący wstępnego powiadomienia do organu współpracującego w celu poinformowania go o prowadzonej ocenie.
- (4) Procedury powinny również zmierzać do zapewnienia, by właściwe organy współpracowały i działały w kierunku udoskonalenia procesu. W tym celu procedury powinny promować wymianę informacji zwrotnych na temat jakości i przydatności otrzymanych informacji.
- (5) Wszelka wymiana lub przekazywanie informacji między właściwymi organami, innymi organami, podmiotami lub osobami powinno odbywać się zgodnie z przepisami dotyczącymi danych osobowych określonymi w dyrektywie 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾.
- (6) Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁴⁾ ma zastosowanie do przetwarzania danych osobowych przez ESMA w ramach stosowania niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349.

⁽³⁾ Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

- (7) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt wykonawczych standardów technicznych przedłożony Komisji przez ESMA.
- (8) ESMA nie przeprowadziła konsultacji społecznych w sprawie ewentualnych kosztów i korzyści wprowadzenia standardowych formularzy, szablonów i procedur do celów procesu konsultacji między odpowiednimi właściwymi organami ani nie przeanalizowała takich kosztów i korzyści, gdyż uznano to za nieproporcjonalne do ich zakresu i skutków.
- (9) Dyrektywa 2014/65/UE weszła w życie z dniem 2 lipca 2014 r. Artykuł 12 ust. 9 dyrektywy 2014/65/UE zastępuje art. 10a ust. 8 dyrektywy 2004/39/WE i zawiera uprawnienia ESMA do opracowania wykonawczych standardów technicznych, które są identyczne z uprawnieniami przewidzianymi na mocy art. 10a ust. 8 dyrektywy 2004/39/WE. Ponadto treść art. 10b ust. 4 i art. 10 ust. 4 dyrektywy 2004/39/WE jest również identyczna z treścią art. 13 ust. 4 i art. 11 ust. 2 dyrektywy 2014/65/UE. Zgodnie z art. 94 ust. 1 dyrektywy 2014/65/UE dyrektywa 2004/39/WE straci moc ze skutkiem od dnia 3 stycznia 2017 r. Przyjęcie standardów technicznych przez Komisję zgodnie z art. 10a ust. 8 dyrektywy 2004/39/WE powinno być również uznawane za zgodne z art. 12 ust. 8 dyrektywy 2014/65/UE, co oznacza, że standard techniczny będzie w dalszym ciągu obowiązywał po dniu 3 stycznia 2018 r. bez potrzeby wprowadzania jakichkolwiek dalszych zmian,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się standardowe formularze, szablony i procedury na potrzeby wymiany informacji w procesie konsultacji między organem właściwym dla podmiotu docelowego („organ wnioskujący”) oraz organem właściwym dla potencjalnego nabywcy lub uprawnionego podmiotu, który jest przedsiębiorstwem zależnym od potencjalnego nabywcy albo jest podmiotem przez niego kontrolowanym („organ współpracujący”).

Artykuł 2

Wyznaczone osoby odpowiedzialne za kontakty

1. Właściwe organy wyznaczone zgodnie z art. 48 dyrektywy 2004/39/WE wyznaczają osoby odpowiedzialne za kontakty w ramach komunikacji do celów niniejszego rozporządzenia oraz zgłaszają te osoby do ESMA.
2. ESMA prowadzi i aktualizuje wykaz wyznaczonych osób odpowiedzialnych za kontakty do użytku właściwych organów, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 3

Wstępne powiadomienie

1. Organ wnioskujący przesyła organowi współpracującemu wstępne powiadomienie w terminie trzech dni roboczych od otrzymania powiadomienia od potencjalnego nabywcy zgodnie z art. 10 ust. 3 dyrektywy 2004/39/WE.
2. Organ wnioskujący przesyła wstępne powiadomienie, korzystając z szablonu zawartego w załączniku I i podając wszystkie informacje określone w tym załączniku.

Artykuł 4

Powiadomienie o konsultacjach

1. Organ wnioskujący przesyła organowi współpracującemu powiadomienie o konsultacjach możliwie jak najszybciej po otrzymaniu powiadomienia od potencjalnego nabywcy zgodnie z art. 10 ust. 3 dyrektywy 2004/39/WE, jednak nie później niż w terminie 20 dni roboczych od otrzymania takiego powiadomienia.

2. Organ wnioskujący przesyła pisemne powiadomienie o konsultacjach, o którym mowa w ust. 1, pocztą, faksem lub przy użyciu bezpiecznych środków łączności elektronicznej i kieruje je do osoby odpowiedzialnej za kontakty wyznaczonej przez organ współpracujący, o ile organ ten nie określił inaczej w swojej odpowiedzi na wstępne powiadomienie, o którym mowa w art. 3.

3. Organ wnioskujący przesyła powiadomienie o konsultacjach, o którym mowa w ust. 1, korzystając z szablonu zawartego w załączniku II, określając przy tym w szczególności kwestie związane z poufnością informacji, które może otrzymać organ wnioskujący, oraz podając szczegóły dotyczące istotnych informacji, o które organ wnioskujący zwraca się do organu współpracującego.

Artykuł 5

Potwierdzenie odbioru powiadomienia o konsultacjach

W terminie dwóch dni roboczych od otrzymania powiadomienia o konsultacjach organ współpracujący przesyła potwierdzenie jego odbioru, w tym ewentualne dodatkowe dane kontaktowe wyznaczonej przez ten organ osoby odpowiedzialnej za kontakty oraz, w miarę możliwości, szacunkowy termin odpowiedzi.

Artykuł 6

Odpowiedź organu współpracującego

1. Odpowiedzi na powiadomienie o konsultacjach udziela się na piśmie pocztą, faksem lub przy użyciu bezpiecznych środków łączności elektronicznej. Odpowiedź kieruje się do wyznaczonych osób odpowiedzialnych za kontakty, o ile organ wnioskujący nie określił inaczej.

2. Możliwie jak najszybciej, jednak nie później niż w terminie 20 dni roboczych od otrzymania powiadomienia o konsultacjach organ współpracujący przekazuje organowi wnioskującemu następujące informacje:

a) istotne informacje, o które proszono w powiadomieniu o konsultacjach, w tym wszelkie opinie lub zastrzeżenia dotyczące nabycia przez potencjalnego nabywcę;

b) z własnej inicjatywy, wszelkie inne niezbędne informacje, które mogą wpłynąć na ocenę.

3. Jeżeli organ współpracujący nie jest w stanie dotrzymać terminu określonego w ust. 2, powiadamia o tym organ wnioskujący, podając przyczyny opóźnienia i szacunkowy termin odpowiedzi. Organ współpracujący udziela regularnych informacji zwrotnych na temat postępów prac związanych z przekazaniem informacji, o które proszono.

4. Udzielając informacji zgodnie z ust. 2, organ współpracujący korzysta z szablonu zawartego w załączniku III.

Artykuł 7

Procedury konsultacji

1. Komunikacja między organem wnioskującym i organem współpracującym w sprawie powiadomienia o konsultacjach i odpowiedzi na nie odbywa się przy użyciu najbardziej dogodnych spośród środków wymienionych w art. 4 ust. 2 i art. 6 ust. 1, z należyтым uwzględnieniem poufności, terminów, objętości dokumentów do przekazania i łatwego dostępu do informacji dla organu wnioskującego. Organ wnioskujący bezzwłocznie składa wszelkie wyjaśnienia, o które zwraca się organ współpracujący.

2. Jeżeli żądane informacje są lub mogą być w posiadaniu innego niż organ współpracujący organu tego państwa członkowskiego, organ współpracujący bezzwłocznie pozyskuje te informacje i przekazuje je organowi wnioskującemu zgodnie z art. 6.

3. Organ współpracujący i organ wnioskujący współpracują w celu rozwiązywania wszelkich trudności, jakie mogą pojawić się przy udzielaniu odpowiedzi, w tym rozstrzygania wszelkich kwestii związanych z kosztami, jeśli szacuje się, że koszty udzielenia pomocy będą nadmierne dla organu współpracującego.

4. Jeżeli w trakcie oceny pojawią się nowe informacje lub wystąpi potrzeba uzyskania dodatkowych informacji, organ wnioskujący i organ współpracujący współpracują w celu zapewnienia, by wymiana wszystkich dodatkowych istotnych informacji była prowadzona zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

5. Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 4 ust. 2 i art. 6 ust. 1, jeżeli informacje są wymieniane w ciągu ostatnich 15 dni roboczych przed upływem okresu oceny, o którym mowa w art. 10a ust. 1 akapit drugi dyrektywy 2004/39/WE, można je przekazać ustnie. W takich przypadkach informacje te zostają następnie potwierdzone zgodnie z art. 4 ust. 2 i art. 6 ust. 1, chyba że uczestniczące w wymianie informacji właściwe organy uzgodnią inaczej.

6. Organ współpracujący i organ wnioskujący udzielają sobie informacji zwrotnych na temat wyniku oceny, której dotyczyły konsultacje, oraz, w stosownych przypadkach, na temat przydatności informacji lub innej udzielonej pomocy lub jakichkolwiek problemów, które wystąpiły przy udzielaniu takiej pomocy lub informacji.

Artykuł 8

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 czerwca 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Szablon wstępnego powiadomienia

[Art. 3 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/1944]

Wstępne powiadomienie

Numer referencyjny:

Data:

Informacje ogólne

WYDANE PRZEZ:

Państwo członkowskie:

Organ wnioskujący:

Adres siedziby:

(dane kontaktowe osoby wyznaczonej do kontaktów)

Imię i nazwisko:

Tel.

E-mail:

SKIEROWANE DO:

Państwo członkowskie:

Organ współpracujący:

Adres siedziby:

(dane kontaktowe osoby wyznaczonej do kontaktów)

Imię i nazwisko:

Tel.

E-mail:

Szanowny Panie/Szanowna Pani [wstawić odpowiednią formę]

Zgodnie z art. 3 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/1944 z dnia 13 czerwca 2017 r. ustanawiającego wykonawcze standardy techniczne dotyczące standardowych formularzy, szablonów i procedur na potrzeby procesu konsultacji między odpowiednimi właściwymi organami w odniesieniu do powiadomienia o planowanym nabyciu znacznego pakietu akcji w firmie inwestycyjnej, zgodnie z dyrektywami 2004/39/WE i 2014/65/UE Parlamentu Europejskiego i Rady, dokonuje się wstępnego powiadomienia w odniesieniu do kwestii szczegółowo omówionych poniżej.

Informacje dotyczące planowanego nabycia

Tożsamość potencjalnego nabywcy:

.....

.....

[w przypadku osób fizycznych proszę podać informacje, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. a) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/1946 z dnia 11 lipca 2017 r. w sprawie uzupełnienia dyrektyw 2004/39/WE i 2014/65/UE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących wyczerpującego wykazu informacji, które potencjalni nabywcy muszą umieścić w powiadomieniu o planowanym nabyciu znacznego pakietu akcji w firmie inwestycyjnej]; w przypadku osób prawnych proszę podać informacje, o których mowa w art. 3 ust. 2 lit. a) [rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/1946.]

Nazwa odnośnego uprawnionego podmiotu (uprawnionych podmiotów) w państwie członkowskim organu współpracującego i związek z potencjalnym nabywcą:

.....
.....
.....

[Jeżeli potencjalny nabywca jest uprawnionym podmiotem, o którym mowa w art. 10 ust. 4 lit. a) dyrektywy 2004/39/WE, wystarczy podać nazwę potencjalnego nabywcy. Jeżeli potencjalny nabywca należy do jednej z kategorii określonych w art. 10 ust. 4 lit. b) lub c) dyrektywy 2004/39/WE należy także wyjaśnić związek potencjalnego nabywcy z odpowiednim uprawnionym podmiotem mającym siedzibę w państwie członkowskim organu współpracującego.]

Tożsamość podmiotu docelowego:

.....
.....
.....

[proszę podać informacje, o których mowa w art. 7 lit. a) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/1946 z dnia 11 lipca 2017 r. w sprawie uzupełnienia dyrektyw 2004/39/WE i 2014/65/UE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących wyczerpującego wykazu informacji, które potencjalni nabywcy muszą umieścić w powiadomieniu o planowanym nabyciu znacznego pakietu akcji w firmie inwestycyjnej.]

Wielkość obecnego i planowanego udziału potencjalnego nabywcy w podmiocie docelowym:

.....
.....
.....

[proszę podać informacje, o których mowa w art. 7 lit. c) ppkt (i), (ii) i (iii) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/1946 z dnia 11 lipca 2017 r. w sprawie uzupełnienia dyrektyw 2004/39/WE i 2014/65/UE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących wyczerpującego wykazu informacji, które potencjalni nabywcy muszą umieścić w powiadomieniu o planowanym nabyciu znacznego pakietu akcji w firmie inwestycyjnej.]

Proszę zauważyć, że procedura oceny (*) zakończy się w dniu [wstawić datę]. Prześliśmy także powiadomienie o konsultacjach, które będzie zawierać wszystkie niezbędne informacje na temat planowanego nabycia i obejmie wszystkie istotne informacje, które chcielibyśmy otrzymać. Jednak w międzyczasie, jeżeli wiedzą Państwo o jakichkolwiek niezbędnych informacjach związanych z nabyciem lub jeżeli mają Państwo jakieś uwagi lub zastrzeżenia, będziemy wdzięczni za ich przekazanie w najbliższym możliwym terminie, a najpóźniej w ciągu 20 dni roboczych od otrzymania powiadomienia o konsultacjach, które zostanie przesłane po niniejszym wstępnym powiadomieniu.

(*) Zgodnie z art. 10a ust. 1 akapit drugi dyrektywy 2004/39/WE.

Z poważaniem

[podpis]

ZAŁĄCZNIK II

Szablon powiadomienia o konsultacjach

[Art. 4 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/1944]

Powiadomienie o konsultacjach

Numer referencyjny:

Data:

Informacje ogólne

WYDANE PRZEZ:

Państwo członkowskie:

Organ wnioskujący:

Adres siedziby:

(dane kontaktowe osoby wyznaczonej do kontaktów)

Imię i nazwisko:

Tel.

E-mail:

SKIEROWANE DO:

Państwo członkowskie:

Organ współpracujący:

Adres siedziby:

(dane kontaktowe osoby wyznaczonej do kontaktów)

Imię i nazwisko:

Tel.

E-mail:

Szanowny Panie/Szanowna Pani [wstawić odpowiednią formę]

Zgodnie z art. 4 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/1944 z dnia 13 czerwca 2017 r. ustanawiającego wykonawcze standardy techniczne dotyczące standardowych formularzy, szablonów i procedur na potrzeby procesu konsultacji między odpowiednimi właściwymi organami w odniesieniu do powiadomienia o planowanym nabyciu znacznego pakietu akcji w firmie inwestycyjnej, zgodnie z dyrektywami 2004/39/WE i 2014/65/UE Parlamentu Europejskiego i Rady, powiadamia się o konsultacjach w odniesieniu do kwestii szczegółowo omówionych poniżej.

Proszę zauważyć, że procedura oceny (*) zakończy się w dniu [wstawić datę], w związku z czym bylibyśmy wdzięczni za przekazanie informacji będących przedmiotem wniosku i wszelkich innych istotnych i niezbędnych informacji w terminie [20 dni roboczych od dnia otrzymania niniejszego pisma] lub, jeżeli nie jest to możliwe, wskazanie, kiedy przewidują Państwo możliwość udzielenia pomocy, której dotyczy wniosek, biorąc pod uwagę wspomniany termin procedury oceny.

(*) Zgodnie z art. 10a ust. 1 akapit drugi dyrektywy 2004/39/WE.

Informacje dotyczące planowanego nabycia

Przedmiot

.....

.....

[proszę tu podać te informacje lub podać odniesienie do odpowiednich załączników zawierających te informacje]

Szczegółowe informacje dotyczące planowanego nabycia

.....

.....

[proszę tu podać te informacje lub podać odniesienie do odpowiednich załączników zawierających te informacje]

Szczegółowe dane dotyczące wszelkich innych zaangażowanych organów nadzoru

.....

.....

[proszę tu podać te informacje lub podać odniesienie do odpowiednich załączników zawierających te informacje]

W nawiązaniu do

.....

.....

[w stosownych przypadkach proszę podać szczegółowe informacje dotyczące poprzedniego wniosku, aby umożliwić jego identyfikację]

Rodzaj wniosku o pomoc

Poszukiwane informacje *[ewentualnie]*:

.....

.....

[proszę zamieścić szczegółowy opis konkretnych poszukiwanych informacji, w tym wszelkich istotnych wymaganych dokumentów i podać przyczyny, dla których informacje takie będą pomocne. Przykłady obejmują:

- *strukturę udziałową potencjalnego nabywcy lub odpowiedniego uprawnionego podmiotu i główne cechy jego akcjonariuszy,*
- *najnowszą ocenę odpowiedniości (kompetencji i reputacji) potencjalnego nabywcy lub odpowiedniego uprawnionego podmiotu,*
- *najnowszą ocenę kondycji finansowej potencjalnego nabywcy lub odpowiedniego uprawnionego podmiotu, wraz z powiązanymi sprawozdaniami z kontroli sprawowanej przez organy publiczne lub kontroli zewnętrznej (w stosownych przypadkach),*
- *dokonaną przez organ współpracujący najnowszą ocenę jakości struktury zarządzania potencjalnego nabywcy lub odpowiedniego uprawnionego podmiotu oraz jego procedur administracyjnych i księgowych, systemów kontroli wewnętrznej, ładu korporacyjnego, struktury grupy itd.]*

Dodatkowe informacje dostarczone przez organ wnioskujący

.....

.....

[czy organ wnioskujący jest lub będzie w kontakcie z innym organem lub inną agencją egzekwowania prawa w państwie członkowskim organu współpracującego w odniesieniu do przedmiotu wniosku lub jakimkolwiek innym organem, co do którego organ wnioskujący wie, że jest zainteresowany przedmiotem wniosku.]

Z poważaniem

[podpis]

ZAŁĄCZNIK III

Szablon odpowiedzi organu współpracującego

[Art. 6 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/1944]

Odpowiedź organu współpracującego

Numer referencyjny:

Data:

Informacje ogólne

WYDANA PRZEZ:

Państwo członkowskie:

Organ współpracujący:

Adres siedziby:

(dane kontaktowe osoby wyznaczonej do kontaktów)

Imię i nazwisko:

Tel.

E-mail:

SKIEROWANA DO:

Państwo członkowskie:

Organ wnioskujący:

Adres siedziby:

(dane kontaktowe osoby wyznaczonej do kontaktów)

Imię i nazwisko:

Tel.

E-mail:

Szanowny Panie/Szanowna Pani [wstawić odpowiednią formę]

Zgodnie z art. 6 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/1944 z dnia 13 czerwca 2017 r. ustanawiającego wykonawcze standardy techniczne dotyczące standardowych formularzy, szablonów i procedur na potrzeby procesu konsultacji między odpowiednimi organami w odniesieniu do powiadomienia o planowanym nabyciu znacznego pakietu akcji w firmie inwestycyjnej, zgodnie z dyrektywami 2004/39/WE i 2014/65/UE Parlamentu Europejskiego i Rady, przetworzyliśmy powiadomienie o konsultacjach z dnia [dd/mm/rrrr] o numerze referencyjnym [wstawić numer].

W stosownych przypadkach proszę wyjaśnić wątpliwości w odniesieniu do szczegółowych informacji będących przedmiotem wniosku lub wszelkich innych aspektów tej oceny:

.....
.....
.....
.....

Jeżeli zebrano informacje będące przedmiotem wniosku, proszę tu podać te informacje lub wyjaśnić jak zostaną przekazane lub podać odniesienie do odpowiednich załączników zawierających te informacje:

.....
.....
.....

Jeżeli istnieją inne istotne lub niezbędne informacje, proszę tu podać te informacje lub wyjaśnić jak zostaną przekazane lub podać odniesienie do odpowiednich załączników zawierających te informacje:

.....
.....
.....

Z własnej inicjatywy proszę podać wszelkie niezbędne informacje, które mogłyby znacząco wpłynąć na ocenę, takie jak struktura grupy lub najnowsze oceny kondycji finansowej potencjalnego nabywcy lub odpowiedniego uprawnionego podmiotu:

.....
.....
.....

Z poważaniem

[podpis]

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/1945**z dnia 19 czerwca 2017 r.****ustanawiające wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do powiadomień od i dla wnioskodawcy oraz uprawnionych firm inwestycyjnych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającą dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 7 ust. 5 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Należy ustanowić wspólne standardowe formularze, szablony i procedury służące zapewnieniu jednolitego mechanizmu, za pomocą którego właściwe organy państw członkowskich będą skutecznie wykonywać swoje uprawnienia w odniesieniu do udzielania zezwoleń firmom na świadczenie usług inwestycyjnych i prowadzenie działalności inwestycyjnej oraz, w stosownych przypadkach, świadczenie usług pomocniczych.
- (2) Aby ułatwić komunikację między wnioskodawcą ubiegającym się o zezwolenie na działalność jako firma inwestycyjna zgodnie z tytułem II dyrektywy 2014/65/UE a właściwym organem, właściwe organy powinny wyznaczyć punkt kontaktowy specjalnie do celów składania wniosków i podawać do wiadomości publicznej informacje na temat punktów kontaktowych na swoich stronach internetowych.
- (3) Należy określić precyzyjne terminy na przekazanie informacji o zmianach w organie zarządzającym firmy, tak aby właściwe organy mogły ocenić, czy zmiany te mogą stanowić zagrożenie dla skutecznego, prawidłowego i ostrożnego zarządzania firmą, oraz odpowiednio uwzględnić interesy jej klientów oraz integralność rynku.
- (4) Firmy powinny jednak zostać zwolnione z wymogu przekazywania informacji o zmianach w organie zarządzającym przed wejściem takiej zmiany w życie, jeżeli zmiana ta wynika z czynników będących poza kontrolą firmy, np. w przypadku śmierci członka organu zarządzającego. W takich okolicznościach firmy powinny mieć prawo powiadomić właściwy organ w terminie 10 dni roboczych po zajściu takiej zmiany.
- (5) Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾ ma zastosowanie do przetwarzania danych osobowych przez państwa członkowskie w ramach stosowania niniejszego rozporządzenia.
- (6) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt wykonawczych standardów technicznych przedłożony Komisji przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA).
- (7) ESMA przeprowadził otwarte konsultacje publiczne, dokonał analizy potencjalnych powiązanych kosztów i korzyści oraz zasięgnął opinii Grupy Interesariuszy z Sektora Giełd i Papierów Wartościowych powołanej na podstawie art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 ⁽³⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

*Artykuł 1***Wyznaczenie punktu kontaktowego**

Właściwe organy wyznaczają punkt kontaktowy do przetwarzania wszystkich informacji otrzymanych od wnioskodawców ubiegających się o zezwolenie na działalność jako firma inwestycyjna zgodnie z tytułem II dyrektywy 2014/65/UE. Dane kontaktowe wyznaczonego punktu kontaktowego podawane są do wiadomości publicznej na stronach internetowych właściwych organów i są regularnie aktualizowane.

⁽¹⁾ Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349.⁽²⁾ Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31).⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

Artykuł 2**Złożenie wniosku**

1. Wnioskodawca ubiegający się o zezwolenie na działalność jako firma inwestycyjna zgodnie z tytułem II dyrektywy 2014/65/UE składa swój wniosek do właściwego organu, wypełniając szablon określony w załączniku I.
2. Wnioskodawca przekazuje właściwemu organowi informacje o wszystkich członkach swojego organu zarządzającego, wypełniając szablon określony w załączniku II.

Artykuł 3**Otrzymanie formularza wniosku oraz potwierdzenie otrzymania**

W ciągu 10 dni roboczych od otrzymania wniosku właściwy organ przesyła wnioskodawcy potwierdzenie otrzymania wniosku, w tym dane kontaktowe wyznaczonego punktu kontaktowego, o którym mowa w art. 1.

Artykuł 4**Wezwanie do udzielenia dodatkowych informacji**

W przypadku gdy wymagane są dodatkowe informacje w celu dokonania oceny wniosku, właściwy organ przesyła wnioskodawcy wezwanie wskazujące informacje, które należy przekazać.

Artykuł 5**Powiadomienie o zmianach w składzie organu zarządzającego**

1. Firma inwestycyjna powiadamia właściwy organ o wszelkich zmianach składu jej organu zarządzającego przed wejściem takich zmian w życie.

Jeżeli z uzasadnionych powodów nie można dokonać powiadomienia zanim taka zmiana stanie się skuteczna, powiadomienia dokonuje się w terminie 10 dni roboczych od takiej zmiany.

2. Firma inwestycyjna przekazuje informacje o zmianach, o których mowa w ust. 1, w formacie określonym w załączniku III.

Artykuł 6**Powiadomienie o decyzji**

Właściwy organ powiadamia wnioskodawcę o swojej decyzji o udzieleniu zezwolenia lub odmowie udzielenia zezwolenia w formie papierowej, drogą elektroniczną lub na oba te sposoby w terminie sześciu miesięcy, o którym mowa w art. 7 ust. 3 dyrektywy 2014/65/UE.

Artykuł 7**Wejście w życie i stosowanie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 3 stycznia 2018 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 czerwca 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Formularz wniosku o zezwolenie na działalność jako firma inwestycyjna

Numer referencyjny:

Data:

NADAWCA:

Imię i nazwisko/Nazwa wnioskodawcy:

Adres:

(Dane kontaktowe wyznaczonej osoby kontaktowej)

Imię i nazwisko:

Telefon:

Email:

ODBIORCA:

Państwo członkowskie:

Właściwy organ:

Adres:

(Dane kontaktowe wyznaczonego punktu kontaktowego)

Adres:

Telefon:

Email:

Szanowny Panie/Szanowna Pani [proszę wybrać odpowiednią formę]

Zgodnie z art. 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/1945 ustanawiającego wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do standardowych formularzy, szablonów i procedur dotyczących powiadamiania lub przekazywania informacji przewidzianych w art. 7 ust. 5 dyrektywy 2014/65/UE, w celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania art. 7 ust. 2 tej dyrektywy, uprzejmie proszę rozpatrzyć załączony wniosek o udzielenie zezwolenia.

— Osoba odpowiedzialna za przygotowanie wniosku:

Imię i nazwisko:

Status/stanowisko:

Telefon:

Faks (jeżeli dostępny):

Email:

— Rodzaj wniosku (proszę zaznaczyć odpowiednie pole):

☐ Zezwolenie

☐ Zmiana zezwolenia już udzielonego

TREŚĆ

Informacje ogólne na temat firmy wnioskodawcy

.....
[Proszę podać informacje, o których mowa w art. 1 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/1943 z dnia 14 lipca 2016 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących informacji i wymogów dotyczących zezwoleń dla firm inwestycyjnych. Proszę podać tutaj te informacje lub odesłanie do odpowiednich załączników zawierających te informacje]

Informacje dotyczące kapitału

.....
[Proszę podać informacje, o których mowa w art. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2017/1943. Proszę podać tutaj te informacje lub odesłanie do odpowiednich załączników zawierających te informacje]

Informacje dotyczące udziałowców

.....
[Proszę podać informacje, o których mowa w art. 3 rozporządzenia delegowanego (UE) 2017/1943. Proszę podać tutaj te informacje lub odesłanie do odpowiednich załączników zawierających te informacje]

Informacje dotyczące organu zarządzającego i osób kierujących działalnością

.....
[Proszę podać informacje, o których mowa w art. 4 rozporządzenia delegowanego (UE) 2017/1943. Proszę podać tutaj te informacje lub odesłanie do odpowiednich załączników zawierających te informacje]

Informacje finansowe

.....
[Proszę podać informacje, o których mowa w art. 5 rozporządzenia delegowanego (UE) 2017/1943. Proszę podać tutaj te informacje lub odesłanie do odpowiednich załączników zawierających te informacje]

Informacje dotyczące organizacji

.....
[Proszę podać informacje, o których mowa w art. 6 rozporządzenia delegowanego (UE) 2017/1943. Proszę podać tutaj te informacje lub odesłanie do odpowiednich załączników zawierających te informacje]

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz członków organu zarządzającego

Numer referencyjny:

Data:

NADAWCA:

Imię i nazwisko/Nazwa wnioskodawcy:

Adres:

(Dane kontaktowe wyznaczonej osoby kontaktowej)

Imię i nazwisko:

Telefon:

Email:

ODBIORCA:

Właściwy organ:

Adres:

(Dane kontaktowe wyznaczonego punktu kontaktowego, jeżeli dotyczy)

Adres:

Telefon:

Email:

Szanowny Panie/Szanowna Pani [proszę wybrać odpowiednią formę]

Zgodnie z art. 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/1945 z dnia 19 czerwca 2017 r. ustanawiającego wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do standardowych formularzy, szablonów i procedur dotyczących powiadomień lub przekazywania informacji przewidzianych w art. 7 ust. 5 dyrektywy 2014/65/UE, w celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania art. 9 ust. 5 tej dyrektywy, uprzejmie proszę rozpatrzyć załączone wezwanie do powiadomienia.

— Osoba odpowiedzialna za przygotowanie wniosku:

Imię i nazwisko:

Status/stanowisko:

Telefon:

Faks (jeżeli dostępny):

Email:

Data:

Podpis:

Wykaz członków organu zarządzającego

Członek 1

Imię i nazwisko

Dane kontaktowe (telefon, email, adres)

Stanowisko

Doświadczenie zawodowe i inne stosowne doświadczenie

Wykształcenie i stosowne szkolenia

Wykaz funkcji dyrektora wykonawczego i niewykonawczego w innych podmiotach

.....

Data objęcia funkcji

[Proszę podać tutaj te informacje lub wyjaśnienie, w jaki sposób informacje te zostaną przekazane, lub odesłanie do odpowiednich załączników zawierających te informacje]

Członek n

Imię i nazwisko

Dane kontaktowe (telefon, email, adres)

Stanowisko

Doświadczenie zawodowe i inne stosowne doświadczenie

Wykształcenie i stosowne szkolenia

Wykaz funkcji dyrektora wykonawczego i niewykonawczego w innych podmiotach

.....

Data objęcia funkcji

[Proszę podać tutaj te informacje lub wyjaśnienie, w jaki sposób informacje te zostaną przekazane, lub odesłanie do odpowiednich załączników zawierających te informacje]

Proszę załączyć:

- Protokół posiedzenia ustanawiającego powołanie nowego członka organu zarządzającego
- Protokół posiedzenia organu zarządzającego ustanawiającego powołanie nowych członków

ZAŁĄCZNIK III

Przekazanie informacji na temat zmian w składzie organu zarządzającego

Numer referencyjny:

Data:

NADAWCA:

Imię i nazwisko/Nazwa wnioskodawcy:

Adres:

(Dane kontaktowe wyznaczonej osoby kontaktowej)

Imię i nazwisko:

Telefon:

Email:

ODBIORCA:

Właściwy organ:

Adres:

(Dane kontaktowe wyznaczonego punktu kontaktowego, jeżeli dotyczy)

Adres:

Telefon:

Email:

Szanowny Panie/Szanowna Pani [proszę wybrać odpowiednią formę]

Zgodnie z art. 4 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/1945 z dnia 19 czerwca 2017 r. ustanawiającego wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do standardowych formularzy, szablonów i procedur dotyczących powiadomień lub przekazywania informacji przewidzianych w art. 7 ust. 5 dyrektywy 2014/65/UE, w celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania art. 9 ust. 5 tej dyrektywy, uprzejmie proszę rozpatrzyć załączone wezwanie do powiadomienia.

— Osoba odpowiedzialna za przygotowanie wniosku:

Imię i nazwisko:

Status/stanowisko:

Telefon:

Faks (jeżeli dostępny):

Email:

Informacje na temat członka opuszczającego (członków opuszczających) organ zarządzający**Członek 1**

Imię i nazwisko

Dane kontaktowe (telefon, email, adres)

Stanowisko

Data wejścia w życie opuszczenia organu zarządzającego

Przyczyny opuszczenia organu zarządzającego

Członek 2

Imię i nazwisko

Dane kontaktowe (telefon, email, adres)

Stanowisko

Data wejścia w życie opuszczenia organu zarządzającego

Przyczyny opuszczenia organu zarządzającego

Członek n

Imię i nazwisko

Dane kontaktowe (telefon, email, adres)

Stanowisko

Data wejścia w życie opuszczenia organu zarządzającego

Przyczyny opuszczenia organu zarządzającego

Informacje na temat nowego członka (nowych członków) organu zarządzającego**Członek 1**

Imię i nazwisko

Dane kontaktowe (telefon, email, adres)

Stanowisko

Doświadczenie zawodowe i inne stosowne doświadczenie

Wykształcenie i stosowne szkolenia

Wykaz funkcji dyrektora wykonawczego i niewykonawczego w innych podmiotach

.....

Data objęcia funkcji

[Proszę podać tutaj te informacje lub wyjaśnienie, w jaki sposób informacje te zostaną przekazane, lub odesłanie do odpowiednich załączników zawierających te informacje]

Członek n

Imię i nazwisko

Dane kontaktowe (telefon, email, adres)

Stanowisko

Doświadczenie zawodowe i inne stosowne doświadczenie

Wykształcenie i stosowne szkolenia

Wykaz funkcji dyrektora wykonawczego i niewykonawczego w innych podmiotach

.....

Data objęcia funkcji

[Proszę podać tutaj te informacje lub wyjaśnienie, w jaki sposób informacje te zostaną przekazane, lub odesłanie do odpowiednich załączników zawierających te informacje]

Pełny i aktualny wykaz członków organu zarządzającego

Imię i nazwisko	Stanowisko	Data objęcia funkcji

Proszę załączyć:

- Protokół posiedzenia ustanawiającego powołanie nowego członka organu zarządzającego
- Protokół posiedzenia organu zarządzającego ustanawiającego powołanie nowego członka

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2017/1946**z dnia 11 lipca 2017 r.****w sprawie uzupełnienia dyrektyw 2004/39/WE i 2014/65/UE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących wyczerpującego wykazu informacji, które potencjalni nabywcy muszą umieścić w powiadomieniu o planowanym nabyciu znacznego pakietu akcji w firmie inwestycyjnej****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniającą dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającą dyrektywę Rady 93/22/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 10a ust. 8 akapit trzeci,uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającą dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE ⁽²⁾, w szczególności jej art. 12 ust. 8,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Od potencjalnego nabywcy znacznego pakietu akcji w firmie inwestycyjnej należy wymagać przedłożenia wyczerpującego wykazu informacji w chwili wstępnego powiadomienia, aby umożliwić właściwym organom przeprowadzenie oceny planowanego nabycia. Potencjalny nabywca powinien dostarczyć informacje dotyczące jego tożsamości i tożsamości osób, które będą kierowały działalnością, niezależnie od tego, czy jest on osobą fizyczną, czy prawną, tak by umożliwić właściwemu organowi właściwemu dla jednostki docelowej przeprowadzenie oceny reputacji wspomnianego potencjalnego nabywcy.
- (2) Jeżeli potencjalny nabywca jest osobą prawną, konieczne są także informacje dotyczące tożsamości beneficjentów rzeczywistych oraz reputacji i doświadczenia osób, które faktycznie kierują działalnością potencjalnego nabywcy. Podobnie, jeżeli potencjalny nabywca ma lub ma mieć strukturę funduszu powierniczego, konieczne jest uzyskanie przez właściwy organ właściwy dla jednostki docelowej informacji dotyczących zarówno tożsamości powierników, którzy będą zarządzać aktywami funduszu powierniczego, jak również tożsamości beneficjentów rzeczywistych przedmiotowych aktywów, aby był on w stanie ocenić reputację i doświadczenie tych osób.
- (3) Jeżeli potencjalny nabywca jest osobą fizyczną, konieczne jest uzyskanie informacji zarówno w odniesieniu do potencjalnego nabywcy, jak i w odniesieniu do każdego przedsiębiorstwa formalnie kierowanego lub kontrolowanego przez potencjalnego nabywcę, w celu zapewnienia właściwemu organowi właściwemu dla jednostki docelowej kompletnych informacji istotnych dla przeprowadzenia oceny reputacji. Jeżeli potencjalny nabywca jest osobą prawną, konieczne jest uzyskanie tych informacji w odniesieniu do każdej osoby, która faktycznie kieruje działalnością potencjalnego nabywcy, każdego przedsiębiorstwa podlegającego kontroli potencjalnego nabywcy i każdego akcjonariusza wywierającego znaczący wpływ na potencjalnego nabywcę, w celu zapewnienia właściwemu organowi kompletnych informacji istotnych dla przeprowadzenia oceny reputacji.
- (4) Informacje istotne dla przeprowadzenia oceny reputacji powinny zawierać szczegółowe informacje na temat postępowań karnych, które miały miejsce w przeszłości lub które są w toku, oraz spraw cywilnych i administracyjnych. Podobnie należy dostarczyć informacje na temat wszelkich wszczętych dochodzeń i postępowań, sankcji lub innych orzeczeń o wykonaniu przeciwko potencjalnemu nabywcy, jak również inne informacje dotyczące takich kwestii jak odmowa rejestracji bądź zwolnienie z pracy lub ze stanowiska wymagającego zaufania, które uznaje się za istotne dla przeprowadzenia oceny reputacji potencjalnego nabywcy.
- (5) Potencjalny nabywca powinien przedstawić informacje na temat tego, czy inny właściwy organ lub inny organ przeprowadził już ocenę jego reputacji jako nabywcy lub jako osoby, która kieruje działalnością instytucji

⁽¹⁾ Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349.

kredytowej, zakładu ubezpieczeń na życie, zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, firmy inwestycyjnej lub jakiegokolwiek innej jednostki, a jeżeli tak – przedstawić wynik takiej oceny, aby zapewnić należyte uwzględnienie przez właściwy organ właściwy dla jednostki docelowej wyników dochodzeń prowadzonych przez inne organy w prowadzonej przez ten organ ocenie potencjalnego nabywcy.

- (6) Należy przedstawić informacje finansowe dotyczące potencjalnego nabywcy w celu przeprowadzenia oceny stabilności potencjalnego nabywcy pod względem finansowym.
- (7) Należy przedstawić informacje dotyczące finansowych i niefinansowych interesów lub powiązań potencjalnego nabywcy z wszelkimi akcjonariuszami lub dyrektorami lub członkami kadry kierowniczej wyższego szczebla jednostki docelowej bądź z osobą upoważnioną do wykonywania prawa głosu w jednostce docelowej lub z samą jednostką docelową lub grupą, do której dana jednostka należy, w celu umożliwienia właściwemu organowi właściwemu dla jednostki docelowej przeprowadzenia oceny dotyczącej tego, czy istnienie jakiegokolwiek potencjalnego konfliktu interesów nie wpłynie na stabilność potencjalnego nabywcy pod względem finansowym.
- (8) Jeżeli potencjalny nabywca jest osobą prawną, konieczne są określone dodatkowe informacje, w tym informacje na temat akcji, które są w posiadaniu lub mają się znaleźć w posiadaniu przed planowanym nabyciem i po nabyciu, aby umożliwić właściwemu organowi właściwemu dla jednostki docelowej dokonanie oceny planowanego nabycia, ponieważ w takich przypadkach struktury prawne i grupowe mogą być złożone i mogą wymagać przeprowadzenia szczegółowego przeglądu pod względem reputacji, bliskich powiązań, potencjalnego działania we współpracy z innymi stronami i zdolności właściwego organu właściwego dla jednostki docelowej do kontynuowania skutecznego nadzoru nad jednostką docelową.
- (9) Jeżeli potencjalny nabywca jest podmiotem z siedzibą w państwie trzecim lub stanowi część grupy mającej siedzibę poza Unią Europejską, należy dostarczyć dodatkowe informacje, aby właściwy organ właściwy dla jednostki docelowej mógł ocenić, czy istnieją przeszkody utrudniające skuteczny nadzór nad jednostką docelową wynikające z systemu prawnego obowiązującego w państwie trzecim, oraz aby mógł on również poznać reputację potencjalnego nabywcy w danym państwie trzecim.
- (10) Jeżeli potencjalny nabywca jest państwowym funduszem majątkowym, powinien on dostarczyć informacje na temat podmiotów sprawujących kontrolę nad funduszem i jego polityki inwestycyjnej. Ma to znaczenie dla właściwego organu właściwego dla jednostki docelowej zarówno pod względem oceny reputacji, jak i pod względem oceny dotyczącej tego, czy istnieje wpływ na skuteczny nadzór nad jednostką docelową.
- (11) Należy wymagać przedstawienia konkretnych informacji umożliwiających przeprowadzenie oceny dotyczącej tego, czy planowane nabycie wpłynie na zdolność właściwego organu właściwego dla jednostki docelowej do prowadzenia skutecznego nadzoru nad daną jednostką docelową. Powinno to obejmować ocenę tego, czy bliskie powiązania potencjalnego nabywcy będą miały wpływ na zdolność danej jednostki docelowej do dalszego dostarczania organowi nadzoru terminowych i dokładnych informacji. W odniesieniu do osób prawnych konieczna jest także ocena wpływu planowanego nabycia na nadzór skonsolidowany nad jednostką docelową i grupą, do której jednostka ta należałaby po nabyciu.
- (12) Potencjalny nabywca, który powinien być w stanie przedstawić dowody wykazujące pierwotne źródło wszystkich środków finansowych i aktywów, powinien przedstawić informacje dotyczące finansowania planowanego nabycia, w tym informacje dotyczące wszystkich środków i źródeł finansowania, aby umożliwić właściwemu organowi właściwemu dla jednostki docelowej przeprowadzenie oceny dotyczącej tego, czy istnieje ryzyko działalności związanej z praniem pieniędzy.
- (13) Potencjalni nabywcy posiadający znaczny pakiet akcji w jednostce docelowej obejmujący 20–50 % akcji powinni przedstawić właściwemu organowi właściwemu dla jednostki docelowej informacje dotyczące swojej strategii, aby zapewnić wszechstronną ocenę planowanego nabycia. Podobnie potencjalni nabywcy, którzy posiadają znaczny pakiet akcji w jednostce docelowej obejmujący mniej niż 20 % akcji, ale którzy wywierają na nią równoważny wpływ za pomocą innych środków, takich jak powiązania między potencjalnym nabywcą a akcjonariuszami, istnienie umów akcjonariuszy, podział akcji, udział kapitałowy i prawa głosu w ramach akcjonariuszy lub pozycja potencjalnego nabywcy w strukturze grupy jednostki docelowej, również powinni przedstawiać te informacje, aby zapewnić wysoki poziom spójności w ocenie przypadków planowanego nabycia.
- (14) Jeżeli zaproponowano zmianę pod względem kontroli jednostki docelowej, potencjalny nabywca powinien zasadniczo przedłożyć kompletny biznesplan. Jeżeli jednak nie zaproponowano żadnej zmiany pod względem kontroli jednostki docelowej, wystarczy dysponować pewnymi informacjami dotyczącymi przyszłej strategii jednostki i zamiarów potencjalnego nabywcy w stosunku do jednostki docelowej, aby ocenić, czy przedmiotowe nabycie nie wpłynie na stabilność potencjalnego nabywcy pod względem finansowym.

- (15) W niektórych przypadkach wystarczającym rozwiązaniem jest, aby potencjalny nabywca był zobowiązany do przedstawienia jedynie ograniczonych informacji. W szczególności, jeżeli właściwy organ właściwy dla jednostki docelowej przeprowadził ocenę potencjalnego nabywcy w ciągu ostatnich dwóch lat lub jeżeli jednostka docelowa jest małą firmą inwestycyjną, a potencjalny nabywca jest podmiotem, który jest upoważniony do prowadzenia działalności na terenie Unii i podlega nadzorowi na terenie Unii, konieczne powinno być dostarczenie właściwemu organowi właściwemu dla jednostki docelowej jedynie określonych ograniczonych informacji.
- (16) Wszelka wymiana lub wszelkie przekazywanie informacji między właściwymi organami, innymi organami, podmiotami lub osobami powinny odbywać się zgodnie z przepisami dotyczącymi danych osobowych określonymi w dyrektywie 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾.
- (17) Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾ ma zastosowanie w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) w ramach stosowania niniejszego rozporządzenia.
- (18) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowią projekty regulacyjnych standardów technicznych przedłożone Komisji Europejskiej przez ESMA.
- (19) ESMA przeprowadził otwarte konsultacje publiczne na temat projektów regulacyjnych standardów technicznych, które stanowią podstawę niniejszego rozporządzenia, dokonał analizy możliwych powiązanych kosztów i korzyści oraz zwrócił się o opinię do Grupy Interesariuszy z Sektora Giełd i Papierów Wartościowych powołanej zgodnie z art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 ⁽³⁾.
- (20) Dyrektywa 2014/65/UE weszła w życie z dniem 2 lipca 2014 r. Artykuł 12 ust. 8 tej dyrektywy zastępuje art. 10a ust. 8 dyrektywy 2004/39/WE i zawiera uprawnienia ESMA do opracowania regulacyjnych standardów technicznych, które są identyczne z przewidzianymi na mocy art. 10a ust. 8 dyrektywy 2004/39/WE. Ponadto treść art. 10b ust. 4 i art. 10 ust. 4 dyrektywy 2004/39/WE jest również identyczna z treścią art. 13 ust. 4 i art. 11 ust. 2 dyrektywy 2014/65/UE. Zgodnie z art. 94 akapit pierwszy dyrektywy 2014/65/UE dyrektywa 2004/39/WE straci moc ze skutkiem od dnia 3 stycznia 2018 r. Przyjęcie standardów technicznych przez Komisję zgodnie z art. 10a ust. 8 dyrektywy 2004/39/WE powinno być również uznawane za zgodne z art. 12 ust. 8 dyrektywy 2014/65/UE, co oznacza, że te standardy techniczne będą w dalszym ciągu obowiązywać po dniu 3 stycznia 2018 r. bez potrzeby wprowadzania jakichkolwiek dalszych zmian,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu określa się przepisy dotyczące informacji, jakie potencjalny nabywca ma uwzględnić w powiadomieniu o planowanym nabyciu skierowanym do właściwych organów właściwych dla firmy inwestycyjnej, w odniesieniu do której wspomniany nabywca pragnie nabyć lub zwiększyć znaczny pakiet akcji („jednostka docelowa”), na potrzeby oceny planowanego nabycia.

Artykuł 2

Informacje, które ma przedstawić potencjalny nabywca

Potencjalny nabywca przedstawia właściwemu organowi właściwemu dla jednostki docelowej informacje określone w art. 3–12, stosownie do przypadku, w zależności od tego, czy dane informacje dotyczą osoby fizycznej, osoby prawnej czy funduszu powierniczego.

⁽¹⁾ Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

Artykuł 3

Informacje ogólne dotyczące tożsamości potencjalnego nabywcy

1. Jeżeli potencjalny nabywca jest osobą fizyczną, przedstawia on właściwemu organowi właściwemu dla jednostki docelowej następujące informacje identyfikacyjne:
 - a) dane osobowe, w tym imię i nazwisko, datę i miejsce urodzenia, adres i dane kontaktowe oraz, jeżeli jest dostępny, osobisty krajowy numer identyfikacyjny;
 - b) szczegółowy życiorys lub równoważny dokument, w którym określa się stosowne wykształcenie i szkolenia, wcześniejsze doświadczenie zawodowe i wszelką działalność zawodową lub inne sprawowane obecnie odpowiednie funkcje.
2. Jeżeli potencjalny nabywca jest osobą prawną, przedstawia on właściwemu organowi właściwemu dla jednostki docelowej następujące informacje:
 - a) dokumenty potwierdzające nazwę firmy i oficjalny adres siedziby zarządu oraz adres pocztowy, jeżeli jest inny, dane kontaktowe i krajowy numer identyfikacyjny, jeżeli jest dostępny;
 - b) rejestrację formy prawnej zgodnie z odpowiednimi przepisami krajowymi;
 - c) aktualny przegląd działalności przedsiębiorczej danej osoby prawnej;
 - d) kompletny wykaz osób, które faktycznie kierują działalnością, oraz w odniesieniu do każdej z tych osób imię i nazwisko, datę i miejsce urodzenia, adres, dane kontaktowe, krajowy numer identyfikacyjny, jeżeli jest dostępny, a także szczegółowy życiorys, w którym określa się stosowne wykształcenie i szkolenia, wcześniejsze doświadczenie zawodowe i działalność zawodową lub inne sprawowane obecnie odpowiednie funkcje;
 - e) tożsamość wszystkich osób, które mogą być uznane za beneficjentów rzeczywistych osoby prawnej, oraz ich imię i nazwisko, datę i miejsce urodzenia, adres, dane kontaktowe, a także krajowy numer identyfikacyjny, jeżeli jest dostępny.
3. Jeżeli potencjalny nabywca jest lub ma stać się funduszem powierniczym, przedstawia on właściwemu organowi właściwemu dla jednostki docelowej następujące informacje:
 - a) tożsamość wszystkich powierników, którzy zarządzają aktywami na warunkach określonych w umowie powierniczej;
 - b) tożsamość wszystkich osób, które są beneficjentami rzeczywistymi aktywów funduszu powierniczego, oraz informacje dotyczące ich odpowiednich udziałów w podziale dochodów;
 - c) tożsamość wszystkich osób, które są ustanawiającymi fundusz powierniczy.

Artykuł 4

Dodatkowe informacje dotyczące potencjalnego nabywcy, który jest osobą fizyczną

Potencjalny nabywca, który jest osobą fizyczną, przedstawia również właściwemu organowi właściwemu dla jednostki docelowej następujące informacje:

- a) w odniesieniu do potencjalnego nabywcy i każdego przedsiębiorstwa kierowanego lub kontrolowanego przez potencjalnego nabywcę, za ostatnie dziesięć lat:
 - 1) informacje dotyczące uprzedniej karalności lub dochodzeń lub postępowań karnych, istotnych spraw cywilnych i administracyjnych oraz postępowań dyscyplinarnych, włącznie z dyskwalifikacją jako dyrektora spółki, niewypłacalnością, upadłością lub podobnymi procedurami, w szczególności za pomocą dokumentu urzędowego lub innego równoważnego dokumentu;
 - 2) informacje dotyczące wszczętych dochodzeń, postępowań egzekucyjnych, sankcji lub innych orzeczeń o wykonaniu przeciwko potencjalnemu nabywcy, które można przedstawić w drodze oświadczenia;
 - 3) informacje o odmowie rejestracji, zezwolenia, członkostwa lub licencji na prowadzenie transakcji handlowych, działalności lub wykonywanie zawodu, bądź informacje dotyczące cofnięcia, unieważnienia lub wygaśnięcia takiej rejestracji, zezwolenia, członkostwa lub licencji; bądź informacje o wydaleniu przez organ regulacyjny lub rządowy, organ zawodowy lub stowarzyszenie zawodowe;
 - 4) informacje na temat zwolnienia z pracy lub ze stanowiska wymagającego zaufania, stosunku powierniczego lub podobnej sytuacji;
- b) informacje dotyczące tego, czy ocena reputacji nabywcy została już przeprowadzona przez inny organ nadzoru, nazwę tego organu i zaświadczenie o wyniku oceny;

- c) informacje dotyczące aktualnej sytuacji finansowej potencjalnego nabywcy, w tym szczegółowe informacje dotyczące źródeł przychodów, aktywów i pasywów, zastawów i gwarancji przyznanych lub otrzymanych;
- d) opis działalności gospodarczej prowadzonej przez potencjalnego nabywcę;
- e) informacje finansowe obejmujące ratingi kredytowe i dostępne publicznie sprawozdania dotyczące przedsiębiorstw kontrolowanych lub kierowanych przez potencjalnego nabywcę oraz – w stosownych przypadkach – dotyczące potencjalnego nabywcy;
- f) opis finansowych i niefinansowych interesów lub powiązań potencjalnego nabywcy z:
 - 1) wszelkimi innymi obecnymi akcjonariuszami jednostki docelowej;
 - 2) wszelkimi osobami uprawnionymi do wykonywania prawa głosu w jednostce docelowej w co najmniej jednym z poniższych przypadków:
 - prawa głosu przysługują osobie trzeciej, z którą dana osoba lub jednostka zawarły umowę zobowiązującą do przyjęcia, poprzez wspólne wykonanie przysługujących im praw głosu, długoterminowej wspólnej polityki dotyczącej zarządzania daną jednostką docelową,
 - prawa głosu przysługują osobie trzeciej na podstawie zawartej z daną osobą lub jednostką umowy, w której przewiduje się czasowe przeniesienie przedmiotowych praw głosu za opłatą,
 - prawa głosu są związane z akcjami złożonymi jako zabezpieczenie na rzecz danej osoby lub jednostki, pod warunkiem że dana osoba lub jednostka kontrolują prawa głosu i deklarują zamiar ich wykonania,
 - prawa głosu są związane z akcjami, do których dana osoba lub jednostka ma dożywotni tytuł,
 - prawa głosu przysługują przedsiębiorstwu kontrolowanemu przez daną osobę lub jednostkę lub mogą być wykonywane – w rozumieniu lit. f) ppkt (ii) tiret od pierwszego do czwartego – przez to przedsiębiorstwo,
 - prawa głosu są związane z akcjami zdeponowanymi na rachunku danej osoby lub jednostki, które to prawa wobec braku szczegółowych instrukcji akcjonariuszy dana osoba lub jednostka mogą wykonywać według własnego uznania,
 - prawa głosu przysługują osobie trzeciej w jej własnym imieniu na rzecz danej osoby lub jednostki,
 - prawa głosu może wykonywać dana osoba lub jednostka jako pełnomocnik, jeżeli wobec braku szczegółowych instrukcji akcjonariuszy dana osoba lub jednostka mogą wykonywać prawa głosu według własnego uznania;
 - 3) wszelkimi członkami organu administracyjnego, zarządzającego lub nadzorczego zgodnie z odpowiednimi przepisami krajowymi lub z kadrą kierowniczą wyższego szczebla jednostki docelowej;
 - 4) samą jednostką docelową i grupą, do której dana jednostka należy;
- g) informacje dotyczące wszelkich innych interesów lub rodzajów działalności potencjalnego nabywcy, które mogą znajdować się w konflikcie z interesami lub działalnością jednostki docelowej, oraz możliwe rozwiązania w odniesieniu do zarządzania tymi konfliktami interesów.

Do celów lit. f) operacje kredytowe, gwarancje i zastawy uznaje się za stanowiące część interesów finansowych, natomiast więzi rodzinne lub bliskie związki uznaje się za stanowiące część interesów niefinansowych.

Artykuł 5

Dodatkowe informacje dotyczące potencjalnego nabywcy, który jest osobą prawną

1. Potencjalny nabywca, który jest osobą prawną, przedstawia również właściwemu organowi właściwemu dla jednostki docelowej następujące informacje:
 - a) informacje dotyczące potencjalnego nabywcy, każdej osoby, która faktycznie kieruje działalnością potencjalnego nabywcy, każdego przedsiębiorstwa podlegającego kontroli potencjalnego nabywcy i każdego akcjonariusza wywierającego znaczący wpływ na potencjalnego nabywcę, jak wskazano w lit. e). Informacje te obejmują:
 - 1) informacje dotyczące uprzedniej karalności, dochodzeń lub postępowań karnych, istotnych spraw cywilnych i administracyjnych lub postępowań dyscyplinarnych, włącznie z dyskwalifikacją jako dyrektora spółki, niewypłacalnością, upadłością lub podobnymi procedurami, za pomocą dokumentu urzędowego lub innego równoważnego dokumentu;

- 2) informacje dotyczące wszczętych dochodzeń, postępowań egzekucyjnych, sankcji lub innych orzeczeń o wykonaniu przeciwko potencjalnemu nabywcy, które można przedstawić w drodze oświadczenia;
 - 3) informacje o odmowie rejestracji, zezwolenia, członkostwa lub licencji na prowadzenie transakcji handlowych, działalności lub wykonywanie zawodu; bądź informacje dotyczące cofnięcia, unieważnienia lub wygaśnięcia takiej rejestracji, zezwolenia, członkostwa lub licencji; bądź informacje o wydaleniu przez organ regulacyjny lub rządowy, organ zawodowy lub stowarzyszenie zawodowe;
 - 4) informacje na temat zwolnienia z pracy lub ze stanowiska wymagającego zaufania, stosunku powierniczego lub podobnej sytuacji każdej osoby, która faktycznie kieruje działalnością potencjalnego nabywcy i każdego akcjonariusza wywierającego znaczący wpływ na potencjalnego nabywcę;
- b) informacje dotyczące tego, czy ocena reputacji nabywcy lub osoby kierującej działalnością nabywcy została już przeprowadzona przez inny organ nadzoru, nazwę tego organu i zaświadczenie o wyniku oceny;
- c) opis interesów finansowych oraz niefinansowych interesów lub powiązań potencjalnego nabywcy lub – w stosownych przypadkach – grupy, do której należy potencjalny nabywca, oraz osób, które faktycznie kierują prowadzoną przez niego działalnością, z:
- 1) wszelkimi innymi obecnymi akcjonariuszami jednostki docelowej;
 - 2) wszelkimi osobami uprawnionymi do wykonywania prawa głosu w jednostce docelowej w którymkolwiek lub w kilku z poniższych przypadków:
 - prawa głosu przysługują osobie trzeciej, z którą dana osoba lub jednostka zawarły umowę zobowiązującą do przyjęcia, poprzez wspólne wykonanie przysługujących im praw głosu, długoterminowej wspólnej polityki dotyczącej zarządzania daną jednostką docelową,
 - prawa głosu przysługują osobie trzeciej na podstawie zawartej z daną osobą lub jednostką umowy, w której przewiduje się czasowe przeniesienie przedmiotowych praw głosu za opłatą,
 - prawa głosu są związane z akcjami złożonymi jako zabezpieczenie na rzecz danej osoby lub jednostki, pod warunkiem że dana osoba lub jednostka kontrolują prawa głosu i deklarują zamiar ich wykonania,
 - prawa głosu są związane z akcjami, do których dana osoba lub jednostka ma dożywotni tytuł,
 - prawa głosu przysługują przedsiębiorstwu kontrolowanemu przez daną osobę lub jednostkę lub mogą być wykonywane – w rozumieniu lit. c) ppkt (ii) tiret od pierwszego do czwartego – przez to przedsiębiorstwo,
 - prawa głosu są związane z akcjami zdeponowanymi na rachunku danej osoby lub jednostki, które to prawa wobec braku szczegółowych instrukcji akcjonariuszy dana osoba lub jednostka mogą wykonywać według własnego uznania,
 - prawa głosu przysługują osobie trzeciej w jej własnym imieniu na rzecz danej osoby lub jednostki,
 - prawa głosu może wykonywać dana osoba lub jednostka jako pełnomocnik, jeżeli wobec braku szczegółowych instrukcji akcjonariuszy dana osoba lub jednostka mogą wykonywać prawa głosu według własnego uznania;
 - 3) wszelkimi członkami organu administracyjnego, zarządzającego lub nadzorczego lub kadrą kierowniczą wyższego szczebla jednostki docelowej;
 - 4) samą jednostką docelową i grupą, do której dana jednostka należy;
- d) informacje dotyczące wszelkich innych interesów lub rodzajów działalności potencjalnego nabywcy, które mogą znajdować się w konflikcie z interesami lub działalnością jednostki docelowej, oraz możliwe rozwiązania w odniesieniu do zarządzania tymi konfliktami interesów;
- e) informacje dotyczące struktury akcji potencjalnego nabywcy wraz z tożsamością wszystkich akcjonariuszy wywierających znaczący wpływ i określeniem ich odpowiedniego udziału w kapitale i prawach głosu, w tym informacje dotyczące wszelkich umów akcjonariuszy;
- f) jeżeli potencjalny nabywca stanowi część grupy jako przedsiębiorstwo zależne lub przedsiębiorstwo dominujące – szczegółowy schemat organizacyjny całej struktury korporacyjnej oraz informacje dotyczące udziału w kapitale i prawach głosu akcjonariuszy wywierających znaczący wpływ na jednostki należące do tej grupy oraz informacje dotyczące działalności prowadzonej obecnie przez jednostki należące do grupy;

- g) jeżeli potencjalny nabywca stanowi część grupy jako przedsiębiorstwo zależne lub przedsiębiorstwo dominujące – informacje dotyczące powiązań między należącymi do grupy podmiotami finansowymi i podmiotami niefinansowymi;
- h) wskazanie wszelkich instytucji kredytowych, zakładów ubezpieczeń na życie, zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji, przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania i zarządzających tymi przedsiębiorstwami bądź firm inwestycyjnych należących do grupy wraz z podaniem nazwy odpowiednich organów nadzoru;
- i) ustawowe sprawozdania finansowe na poziomie jednostki i, jeżeli są dostępne, na skonsolidowanym i subskonsolidowanym poziomie grupy za ostatnie trzy okresy obrotowe. Jeżeli wspomniane sprawozdania finansowe są poddawane audytowi zewnętrznemu, potencjalny nabywca dostarcza ich wersję zatwierdzoną przez audytora zewnętrznego. Ustawowe sprawozdania finansowe obejmują:
 - 1) bilans;
 - 2) rachunek zysków i strat lub zestawienie dochodów;
 - 3) sprawozdania roczne i załączniki finansowe oraz wszelkie inne dokumenty zarejestrowane w odpowiednim rejestrze lub przez odpowiedni organ na określonym terytorium właściwym dla potencjalnego nabywcy;
- j) jeżeli są dostępne, informacje dotyczące ratingu kredytowego potencjalnego nabywcy i ogólnego ratingu grupy, do której należy dany nabywca.

Do celów lit. c) operacje kredytowe, gwarancje i zastawy uznaje się za stanowiące część interesów finansowych, natomiast więzi rodzinne lub bliskie związki uznaje się za stanowiące część interesów niefinansowych.

Do celów lit. i), jeżeli potencjalny nabywca jest nowo utworzonym podmiotem, zamiast ustawowego sprawozdania finansowego przedstawia on właściwemu organowi właściwemu dla jednostki docelowej prognozę bilansu i prognozę rachunku zysków i strat lub zestawienia dochodów w odniesieniu do pierwszych trzech lat obrotowych, w tym zastosowane w planowaniu założenia;

2. Jeżeli potencjalny nabywca jest osobą prawną z siedzibą zarządu w państwie trzecim, przedstawia on właściwemu organowi właściwemu dla jednostki docelowej następujące informacje dodatkowe:

- a) zaświadczenie o prowadzeniu działalności gospodarczej dotyczące potencjalnego nabywcy lub równoważny dokument, jeżeli zaświadczenie nie jest dostępne, od odpowiednich zagranicznych właściwych organów;
- b) oświadczenie odpowiednich zagranicznych właściwych organów o tym, że nie ma przeszkód lub ograniczeń w zakresie dostarczania informacji koniecznych do celów sprawowania nadzoru nad jednostką docelową;
- c) informacje ogólne dotyczące systemu regulacyjnego danego państwa trzeciego mającego zastosowanie do potencjalnego nabywcy.

3. Jeżeli potencjalny nabywca jest państwowym funduszem majątkowym, przedstawia on właściwemu organowi właściwemu dla jednostki docelowej następujące informacje dodatkowe:

- a) nazwę ministerstwa lub departamentu rządowego odpowiadającego za określenie polityki inwestycyjnej funduszu;
- b) szczegółowe informacje dotyczące polityki inwestycyjnej i wszelkich ograniczeń związanych z inwestycjami;
- c) imiona i nazwiska oraz stanowiska osób odpowiedzialnych za podejmowanie decyzji inwestycyjnych na potrzeby funduszu, a także informacje szczegółowe dotyczące znacznych pakietów akcji lub wpływu, o którym mowa w art. 11 ust. 2, wywieranego przez wskazane ministerstwo lub departament rządowy na bieżącą działalność funduszu i jednostki docelowej.

Artykuł 6

Informacje dotyczące osób, które będą faktycznie kierowały działalnością jednostki docelowej

Potencjalny nabywca przedstawia właściwemu organowi właściwemu dla jednostki docelowej następujące informacje dotyczące reputacji i doświadczenia wszystkich osób, które będą faktycznie kierowały działalnością jednostki docelowej w następstwie planowanego nabycia:

- a) dane osobowe, w tym imię i nazwisko, datę i miejsce urodzenia, adres i dane kontaktowe oraz, jeżeli jest dostępny, osobisty krajowy numer identyfikacyjny;
- b) stanowisko, na jakie dana osoba jest lub zostanie mianowana;

- c) szczegółowy życiorys zawierający informacje na temat stosownego wykształcenia i szkolenia zawodowego, doświadczenia zawodowego, w tym nazwy wszystkich organizacji, dla których dana osoba pracowała, oraz charakter pełnionych funkcji i czas ich sprawowania, w szczególności w odniesieniu do wszelkich działań wchodzących w zakres stanowiska, o które dana osoba się ubiega, oraz dokumenty dotyczące doświadczenia danej osoby, takie jak wykaz osób, do których można zwrócić się o informacje na temat danej osoby, wraz z informacjami kontaktowymi i listami referencyjnymi. Opisuując funkcje pełnione przez ostatnie 10 lat, dana osoba określa przekazane jej uprawnienia, wewnętrzne uprawnienia decyzyjne i obszary działalności objęte zakresem jej kontroli. Jeżeli życiorys obejmuje inne istotne doświadczenia, w tym reprezentowanie organu zarządzającego, należy je wskazać;
- d) informacje dotyczące:
- 1) uprzedniej karalności, dochodzeń lub postępowań karnych, istotnych spraw cywilnych i administracyjnych lub postępowań dyscyplinarnych, włącznie z dyskwalifikacją jako dyrektora spółki, niewypłacalnością, upadłością i podobnymi procedurami, za pomocą dokumentu urzędowego lub innego równoważnego dokumentu;
 - 2) wszczętych dochodzeń, postępowań egzekucyjnych, sankcji lub innych orzeczeń o wykonaniu przeciwko danej osobie, które można przedstawić w drodze oświadczenia;
 - 3) odmowy rejestracji, zezwolenia, członkostwa lub licencji na prowadzenie transakcji handlowych, działalności lub wykonywanie zawodu; bądź cofnięcia, unieważnienia lub wygaśnięcia takiej rejestracji, zezwolenia, członkostwa lub licencji; bądź wydalenia przez organ regulacyjny lub rządowy, organ zawodowy lub stowarzyszenie zawodowe;
 - 4) informacje na temat zwolnienia z pracy lub ze stanowiska wymagającego zaufania, stosunku powierniczego lub podobnej sytuacji;
- e) informacje dotyczące tego, czy ocena reputacji osoby, która kieruje działalnością, została już przeprowadzona przez inny organ nadzoru, nazwę tego organu i zaświadczenie o wyniku tej oceny;
- f) opis interesów finansowych oraz niefinansowych interesów lub powiązań danej osoby i jej bliskich krewnych z członkami organu zarządzającego i osobami sprawującymi kluczowe funkcje w tej samej instytucji, instytucji dominującej i przedsiębiorstwach zależnych oraz z akcjonariuszami;
- g) informacje dotyczące minimalnego czasu (rocznie i miesięcznie), jaki zostanie poświęcony na sprawowanie przez daną osobę wyznaczonych jej funkcji w jednostce docelowej;
- h) wykaz funkcji dyrektora wykonawczego i funkcji dyrektora niewykonawczego sprawowanych aktualnie przez daną osobę.

Do celów lit. f) operacje kredytowe, akcje, gwarancje i zastawy uznaje się za stanowiące część interesów finansowych, natomiast więzi rodzinne lub bliskie związki uznaje się za stanowiące część interesów niefinansowych.

Artykuł 7

Informacje dotyczące planowanego nabycia

Potencjalny nabywca przedstawia właściwemu organowi właściwemu dla jednostki docelowej następujące informacje dotyczące planowanego nabycia:

- a) informacje umożliwiające identyfikację jednostki docelowej;
- b) szczegółowe informacje dotyczące zamiarów potencjalnego nabywcy w odniesieniu do planowanego nabycia, w tym inwestycji strategicznych lub inwestycji portfelowych;
- c) informacje dotyczące akcji jednostki docelowej, które są w posiadaniu lub mają się znaleźć w posiadaniu potencjalnego nabywcy przed planowanym nabyciem i po nim, w tym:
 - 1) liczbę i rodzaj akcji oraz wartość nominalną tych akcji;
 - 2) odsetek łącznego kapitału jednostki docelowej, jakiemu odpowiadają akcje, które są w posiadaniu potencjalnego nabywcy lub które mają zostać przez niego nabyte, przed planowanym nabyciem i po nim;
 - 3) udział w ogólnej liczbie praw głosu w jednostce docelowej, jakiemu odpowiadają akcje, które są w posiadaniu lub mają się znaleźć w posiadaniu potencjalnego nabywcy, przed planowanym nabyciem i po nim, jeżeli udział ten różni się od udziału w kapitale jednostki docelowej;
 - 4) wyrażona w euro i walucie lokalnej wartość rynkowa akcji w jednostce docelowej, które są w posiadaniu potencjalnego nabywcy lub które mają zostać przez niego nabyte, przed planowanym nabyciem i po nim;

- d) opis wszelkich działań prowadzonych wspólnie z innymi stronami, w tym wkład wspomnianych innych stron w finansowanie planowanego nabycia, metody uczestnictwa w ustaleniach finansowych w odniesieniu do planowanego nabycia i przyszłych ustaleniach organizacyjnych dotyczących planowanego nabycia;
- e) treść umów akcjonariuszy planowanych z innymi akcjonariuszami w odniesieniu do jednostki docelowej;
- f) informacje na temat ceny planowanego nabycia i kryteria zastosowane przy określaniu tej ceny oraz – w przypadku różnicy między ceną rynkową a ceną planowanego nabycia – wyjaśnienie przyczyn zaistnienia wspomnianej różnicy.

Artykuł 8

Informacje dotyczące nowej planowanej struktury grupy i jej wpływu na nadzór

1. Jeżeli potencjalny nabywca jest osobą prawną, przedstawia on właściwemu organowi właściwemu dla jednostki docelowej analizę zakresu skonsolidowanego nadzoru nad grupą, do której jednostka ta będzie należała po przeprowadzeniu planowanego nabycia. Analiza ta obejmuje informacje dotyczące tego, które jednostki należące do grupy zostałyby objęte zakresem zastosowania wymogów w zakresie nadzoru skonsolidowanego po przeprowadzeniu planowanego nabycia i na jakich poziomach w ramach tej grupy przedmiotowe wymogi miałyby pełne zastosowanie lub zastosowanie na zasadzie subskonsolidowanej.
2. Potencjalny nabywca przedstawia także właściwemu organowi właściwemu dla jednostki docelowej analizę wpływu planowanego nabycia na zdolność jednostki docelowej do dalszego dostarczania odpowiedzialnemu za nią organowi nadzoru terminowych i dokładnych informacji, w tym w wyniku bliskich powiązań potencjalnego nabywcy z jednostką docelową.

Artykuł 9

Informacje dotyczące finansowania planowanego nabycia

Potencjalny nabywca przedstawia właściwemu organowi właściwemu dla jednostki docelowej szczegółowe wyjaśnienia dotyczące poszczególnych źródeł finansowania planowanego nabycia, w tym:

- a) szczegółowe informacje dotyczące wykorzystania prywatnych zasobów finansowych oraz pochodzenia i dostępności środków finansowych, w tym wszelkie odpowiednie dokumenty zapewniające właściwemu organowi dowody, że planowane nabycie nie ma na celu prania pieniędzy;
- b) szczegółowe informacje dotyczące sposobu dokonania płatności z tytułu planowanego nabycia i dotyczące sieci wykorzystanej do transferu środków pieniężnych;
- c) szczegółowe informacje dotyczące dostępu do źródeł kapitału i rynków finansowych, w tym szczegółowe informacje dotyczące instrumentów finansowych, które mają zostać wyemitowane;
- d) informacje dotyczące wykorzystania pożyczonych środków finansowych, w tym imię i nazwisko lub nazwę odpowiednich pożyczkodawców i szczegółowe informacje dotyczące przyznanych instrumentów, w tym okresy zapadalności, warunki, zastawy i gwarancje, a także informacje dotyczące źródła dochodów, które zostaną wykorzystane do spłaty tych pożyczek, oraz dotyczące pochodzenia pożyczonych środków finansowych, w przypadku gdy pożyczkodawca nie jest nadzorowaną instytucją finansową;
- e) informacje dotyczące wszelkich ustaleń finansowych z innymi akcjonariuszami jednostki docelowej;
- f) informacje o aktywach potencjalnego nabywcy lub jednostki docelowej, które mają zostać sprzedane w celu sfinansowania planowanego nabycia, a także o warunkach sprzedaży, w tym na temat ceny i wyceny, oraz szczegółowy opis charakterystyki tych aktywów i informacje dotyczące czasu i sposobu ich nabycia.

Artykuł 10

Dodatkowe informacje odnośnie do znacznych pakietów obejmujących do 20 % akcji

Jeżeli planowane nabycie prowadzi do sytuacji, w której potencjalny nabywca posiada znaczny pakiet akcji w jednostce docelowej obejmujący do 20 % akcji, potencjalny nabywca przedstawia właściwemu organowi właściwemu dla jednostki docelowej dokument w sprawie strategii zawierający następujące informacje:

- a) okres, przez jaki potencjalny nabywca zamierza pozostawać w posiadaniu swoich akcji po przeprowadzeniu planowanego nabycia, oraz jakkolwiek zamiar potencjalnego nabywcy dotyczący zwiększenia, zmniejszenia lub utrzymania pakietu jego akcji w przewidywalnej przyszłości;

- b) określenie zamiarów potencjalnego nabywcy względem jednostki docelowej, w tym określenie, czy potencjalny nabywca zamierza sprawować jakąkolwiek formę kontroli nad jednostką docelową oraz uzasadnienie tego działania;
- c) informacje dotyczące sytuacji finansowej potencjalnego nabywcy i jego gotowości do udzielania w razie potrzeby wsparcia jednostce docelowej w postaci dodatkowych funduszy własnych na rozwój jej działalności lub w przypadku trudności finansowych.

Artykuł 11

Dodatkowe wymogi odnośnie do znacznych pakietów obejmujących 20–50 % akcji

1. Jeżeli planowane nabycie prowadzi do sytuacji, w której potencjalny nabywca posiada znaczny pakiet akcji w jednostce docelowej obejmujący 20–50 % akcji, potencjalny nabywca przedstawia właściwemu organowi właściwemu dla jednostki docelowej dokument w sprawie strategii zawierający następujące informacje:
 - a) wszystkie informacje określone w art. 10;
 - b) szczegółowe informacje dotyczące wpływu, jaki potencjalny nabywca zamierza wywierać na sytuację finansową względem jednostki docelowej, w tym politykę w zakresie dywidend, rozwój strategiczny i podział zasobów jednostki docelowej;
 - c) opis zamiarów i oczekiwań potencjalnego nabywcy względem jednostki docelowej w perspektywie średnioterminowej zawierający wszystkie elementy, o których mowa w art. 12 ust. 2 i 3.
2. Na zasadzie odstępstwa od przepisów ust. 1 informacje, o których mowa w tym ustępie, są również przedstawiane właściwemu organowi właściwemu dla jednostki docelowej przez każdego potencjalnego nabywcę, o którym mowa w art. 10, jeżeli – w oparciu o wszechstronną ocenę struktury akcji jednostki docelowej – wpływ wywierany przez akcje tego potencjalnego nabywcy byłby równoważny z wpływem wywieranym przez pakiet akcji obejmujący 20–50 % akcji.

Artykuł 12

Dodatkowe wymogi odnośnie do znacznych pakietów obejmujących co najmniej 50 % akcji

1. Jeżeli planowane nabycie prowadzi do sytuacji, w której potencjalny nabywca posiada znaczny pakiet akcji w jednostce docelowej obejmujący co najmniej 50 % akcji lub w której jednostka docelowa staje się przedsiębiorstwem zależnym potencjalnego nabywcy, potencjalny nabywca przedstawia właściwemu organowi właściwemu dla jednostki docelowej biznesplan obejmujący strategiczny plan rozwoju, szacunkowe sprawozdanie finansowe jednostki docelowej oraz wpływ nabycia na ład korporacyjny i ogólną strukturę organizacyjną jednostki docelowej.
2. W strategicznym planie rozwoju, o którym mowa w ust. 1, określa się w sposób ogólny główne cele planowanego nabycia i główne sposoby ich osiągnięcia, w tym:
 - a) ogólny cel planowanego nabycia;
 - b) średniookresowe cele finansowe, które mogą zostać określone w postaci stopy zwrotu z kapitału własnego, stosunku kosztów do korzyści, zysku na akcję lub w inny odpowiedni sposób;
 - c) możliwą zmianę ukierunkowania działań, produktów i docelowych klientów oraz możliwą realokację środków finansowych lub zasobów, w odniesieniu do których oczekuje się, że będą wywierały wpływ na jednostkę docelową;
 - d) ogólne procesy włączania jednostki docelowej w strukturę grupy potencjalnego nabywcy i integrowania jej w ramach tej grupy, w tym opis głównych interakcji, jakie mają być prowadzone z innymi przedsiębiorstwami należącymi do grupy, oraz opis polityki regulującej relacje wewnątrz grupy.
3. Jeżeli potencjalny nabywca jest podmiotem, który jest upoważniony do prowadzenia działalności w Unii i podlega nadzorowi w Unii, do celów informacji, o których mowa w lit. d), wystarczające są informacje dotyczące określonych departamentów w strukturze grupy, których dotyczy planowane nabycie.
4. Szacunkowe sprawozdanie finansowe jednostki docelowej, o którym mowa w ust. 1, zarówno w ujęciu indywidualnym, jak i skonsolidowanym, zawiera następujące elementy w odniesieniu do okresu odniesienia wynoszącego trzy lata:
 - a) prognozę bilansu i rachunku zysków i strat;
 - b) prognozę ostrożnościowych wymogów kapitałowych i wskaźnika wypłacalności;

- c) informacje dotyczące poziomu ekspozycji na ryzyko obejmującej ryzyko kredytowe, rynkowe i operacyjne oraz inne odpowiednie rodzaje ryzyka;
 - d) prognozę transakcji wewnątrz grupy.
5. Wpływ nabycia na ład korporacyjny i ogólną strukturę organizacyjną jednostki docelowej, o którym mowa w ust. 1, obejmuje wpływ na:
- a) skład i obowiązki organu administracyjnego, zarządzającego lub nadzorczego oraz głównych komitetów i komisji utworzonych przez taki organ decyzyjny, w tym komitetu zarządzającego, komisji ds. ryzyka, komitetu ds. audytu, komitetu ds. wynagrodzeń; obejmuje to informacje dotyczące osób, które zostaną wyznaczone do kierowania działalnością;
 - b) procedury administracyjne i księgowe oraz kontrole wewnętrzne, w tym zmiany w procedurach i systemach związanych z księgowością, audytem wewnętrznym, zgodnością z przepisami w zakresie prania pieniędzy i zarządzania ryzykiem, oraz na wyznaczenie osób na kluczowe stanowiska audytora wewnętrznego, pracownika ds. zgodności z prawem i zarządzającego ryzykiem;
 - c) ogólne systemy informatyczne i ogólną organizację w zakresie technologii informatycznych, w tym wszelkie zmiany dotyczące polityki w zakresie outsourcingu usług informatycznych, schematu blokowego w odniesieniu do danych, oprogramowania wewnętrznego i zewnętrznego oraz najważniejszych procedur i narzędzi w zakresie bezpieczeństwa danych i systemów, takich jak zabezpieczenia rezerwowe, plany ciągłości działania i ścieżki audytu;
 - d) politykę regulującą outsourcing, w tym informacje dotyczące stosownych obszarów, wyboru usługodawców oraz odpowiednich praw i obowiązków stron umowy outsourcingowej, takich jak uzgodnienia dotyczące audytu oraz oczekiwana jakość usług świadczonych przez dostawcę;
 - e) wszelkie inne odpowiednie informacje dotyczące wpływu nabycia na ład korporacyjny i ogólną strukturę organizacyjną jednostki docelowej, w tym dotyczące wszelkich zmian związanych z prawami głosu akcjonariuszy.

Artykuł 13

Ograniczone wymagania w zakresie informacji

1. Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 2, jeżeli potencjalny nabywca jest podmiotem, który jest upoważniony do prowadzenia działalności w Unii i podlega nadzorowi w Unii, a jednostka docelowa spełnia kryteria określone w ust. 2, potencjalny nabywca przedkłada właściwemu organowi właściwemu dla jednostki docelowej następujące informacje:
- a) jeżeli potencjalny nabywca jest osobą fizyczną:
 - 1) informacje określone w art. 3 ust. 1;
 - 2) informacje określone w art. 4 lit. c)–g);
 - 3) informacje określone w art. 6, 7 i 9;
 - 4) informacje określone w art. 8 ust. 1;
 - 5) jeżeli planowane nabycie skutkowałoby posiadaniem przez potencjalnego nabywcę znacznego pakietu akcji w jednostce docelowej obejmującego do 20 % akcji – dokument w sprawie strategii określony w art. 10;
 - 6) jeżeli planowane nabycie skutkowałoby posiadaniem przez potencjalnego nabywcę znacznego pakietu akcji w jednostce docelowej obejmującego 20–50 % akcji – dokument w sprawie strategii określony w art. 11;
 - b) jeżeli potencjalny nabywca jest osobą prawną:
 - 1) informacje określone w art. 3 ust. 2;
 - 2) informacje określone w art. 5 ust. 1 lit. c)–j) i w stosownych przypadkach informacje określone w art. 5 ust. 3;
 - 3) informacje określone w art. 6, 7 i 9;
 - 4) informacje określone w art. 8 ust. 1;
 - 5) jeżeli planowane nabycie skutkowałoby posiadaniem przez potencjalnego nabywcę znacznego pakietu akcji w jednostce docelowej obejmującego do 20 % akcji – dokument w sprawie strategii określony w art. 10;
 - 6) jeżeli planowane nabycie skutkowałoby posiadaniem przez potencjalnego nabywcę znacznego pakietu akcji w jednostce docelowej obejmującego 20–50 % akcji – dokument w sprawie strategii określony w art. 11;
 - c) jeżeli potencjalny nabywca jest funduszem powierniczym:
 - 1) informacje określone w art. 3 ust. 3;
 - 2) w stosownych przypadkach informacje określone w art. 5 ust. 3;

- 3) informacje określone w art. 6, 7 i 9;
 - 4) informacje określone w art. 8 ust. 1;
 - 5) jeżeli planowane nabycie skutkowałoby posiadaniem przez potencjalnego nabywcę znacznego pakietu akcji w jednostce docelowej obejmującego do 20 % akcji – dokument w sprawie strategii określony w art. 10;
 - 6) jeżeli planowane nabycie skutkowałoby posiadaniem przez potencjalnego nabywcę znacznego pakietu akcji w jednostce docelowej obejmującego 20–50 % akcji – dokument w sprawie strategii określony w art. 11.
2. Jednostka docelowa, o której mowa w ust. 1, musi spełniać następujące warunki:
- a) nie posiada aktywów swoich klientów;
 - b) nie jest upoważniona do świadczenia usług inwestycyjnych i prowadzenia działalności inwestycyjnej związanych z „zawieraniem transakcji na własny rachunek” lub „gwarantowaniem emisji instrumentów finansowych lub subemisją instrumentów finansowych z gwarancją przejścia emisji”, o których mowa w sekcji A pkt 3 i 6 załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE;
 - c) jeżeli jest upoważniona do świadczenia usług inwestycyjnych związanych z „zarządzaniem portfelem”, o którym mowa w sekcji A pkt 4 załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE, wartość aktywów objętych zarządzaniem przez przedsiębiorstwo wynosi mniej niż 500 mln EUR.
3. Jeżeli w ciągu ostatnich dwóch lat właściwy organ właściwy dla jednostki docelowej przeprowadził ocenę potencjalnego nabywcy, o którym mowa w ust. 1, pod względem informacji, o których mowa w art. 4 i 5, dany potencjalny nabywca przedstawia wyłącznie te informacje, które uległy zmianie od poprzedniej oceny.

Jeżeli zgodnie z akapitem pierwszym dany potencjalny nabywca przedstawia wyłącznie te informacje, które uległy zmianie od poprzedniej oceny, potencjalny nabywca podpisuje oświadczenie, w którym informuje właściwy organ właściwy dla jednostki docelowej o tym, że nie ma potrzeby aktualizacji pozostałych informacji.

Artykuł 14

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 lipca 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2017/1947

z dnia 23 października 2017 r.

w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu utworzonego na mocy Umowy między Unią Europejską a Republiką Armenii o ułatwieniach w wydawaniu wiz, w odniesieniu do przyjęcia wspólnych wytycznych w sprawie wykonania tej umowy

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 77 ust. 2 lit. a) w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy art. 12 Umowy między Unią Europejską a Armenią o ułatwieniach w wydawaniu wiz ⁽¹⁾ (zwanej dalej „Umową”) utworzono Wspólny Komitet (zwany dalej „Wspólnym Komitetem”). Artykuł ten stanowi, że jednym z zadań Wspólnego Komitetu jest w szczególności monitorowanie wykonania Umowy.
- (2) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 ⁽²⁾ określono procedury i warunki wydawania wiz na tranzyt przez terytorium państw członkowskich lub planowany pobyt na terytorium państw członkowskich nieprzekraczający 90 dni w ciągu każdego 180-dniowego okresu.
- (3) Niezbędne są wspólne wytyczne, by zapewnić w pełni zharmonizowane wykonanie Umowy przez misje dyplomatyczne i służby konsularne państw członkowskich oraz sprecyzować związek pomiędzy postanowieniami Umowy a prawodawstwem Stron Umowy, które stosuje się w dalszym ciągu do kwestii wizowych nieobjętych zakresem stosowania Umowy.
- (4) Należy określić stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii w ramach Wspólnego Komitetu, dotyczące przyjęcia wspólnych wytycznych w sprawie wykonania Umowy.
- (5) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE ⁽³⁾. Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w związku z tym w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związane ani jej nie stosuje.
- (6) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii, zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE ⁽⁴⁾. Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w przyjęciu niniejszej decyzji, nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (7) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje,

⁽¹⁾ Dz.U. L 289 z 31.10.2013, s. 2.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające wspólnotowy kodeks wizowy (kodeks wizowy) (Dz.U. L 243 z 15.9.2009, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotycząca wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, które ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu utworzonego na mocy art. 12 Umowy między Unią Europejską a Republiką Armenii o ułatwieniach w wydawaniu wiz, dotyczące przyjęcia wspólnych wytycznych w sprawie wykonania Umowy, opiera się na projekcie decyzji Wspólnego Komitetu dołączonym do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 23 października 2017 r.

W imieniu Rady

K. IVA

Przewodniczący

PROJEKT

**DECYZJA NR .../... WSPÓLNEGO KOMITETU UTWORZONEGO NA MOCY UMOWY MIĘDZY
UNIĄ EUROPEJSKĄ A REPUBLIKĄ ARMENII O UŁATWIENIACH W WYDAWANIU WIZ****z dnia ...****w odniesieniu do przyjęcia wspólnych wytycznych w sprawie wykonania tej umowy**

WSPÓLNY KOMITET,

uwzględniając Umowę między Unią Europejską a Republiką Armenii o ułatwieniach w wydawaniu wiz ⁽¹⁾ (zwaną dalej „Umową”), w szczególności jej art. 12,

a także mając na uwadze, że Umowa weszła w życie w dniu 1 stycznia 2014 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wspólne wytyczne w sprawie wykonania Umowy między Unią Europejską a Republiką Armenii o ułatwieniach w wydawaniu wiz zostały określone w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w ...

*W imieniu Unii Europejskiej**W imieniu Republiki Armenii*

⁽¹⁾ Dz.U. L 289 z 31.10.2013, s. 2.

ZAŁĄCZNIK

WSPÓLNE WYTYCZNE W SPRAWIE WYKONANIA UMOWY MIĘDZY UNIĄ EUROPEJSKĄ A REPUBLIKĄ ARMENII
O UŁATWIENIACH W WYDAWANIU WIZ

Celem Umowy między Unią Europejską a Republiką Armenii o ułatwieniach w wydawaniu wiz (zwanej dalej „Umową”), która weszła w życie w dniu 1 stycznia 2014 r., jest ułatwienie, na zasadzie wzajemności, procedur wydawania wiz obywatelom Armenii na pobyt nie dłuższy niż 90 dni w ciągu każdego 180-dniowego okresu.

Umowa ustanawia – na zasadzie wzajemności – wiążące prawa i obowiązki w celu uproszczenia procedur wydawania wiz obywatelom Armenii.

Niniejsze wytyczne, przyjęte przez Wspólny Komitet utworzony na mocy art. 12 Umowy (zwany dalej „Wspólnym Komitetem”), mają na celu zapewnienie właściwego i zharmonizowanego wdrożenia Umowy przez misje dyplomatyczne i służby konsularne państw członkowskich Unii (zwanymi dalej „państwami członkowskimi”). Niniejsze wytyczne nie stanowią części Umowy i w związku z tym nie są prawnie wiążące. Jest jednak zalecane, aby personel dyplomatyczny i konsularny stosował je konsekwentnie przy wykonywaniu Umowy.

Niniejsze wytyczne mają być aktualizowane w świetle doświadczeń związanych z wykonywaniem Umowy w ramach zakresu odpowiedzialności Wspólnego Komitetu.

W celu zapewnienia ciągłości i zharmonizowanego wykonania Umowy oraz zachowania zgodności z regulaminem wewnętrznym Wspólnego Komitetu Strony postanowiły utrzymywać nieformalne kontakty poza terminami oficjalnych posiedzeń Wspólnego Komitetu, w celu rozwiązywania pilnych kwestii. Szczegółowe sprawozdania na temat tych kwestii i kontaktów nieformalnych będą przedkładane na kolejnym posiedzeniu Wspólnego Komitetu.

I. KWESTIE OGÓLNE

1.1. Cel i zakres stosowania

Art. 1 ust. 1 Umowy stanowi:

„1. Celem niniejszej Umowy jest wprowadzenie ułatwień w wydawaniu wiz obywatelom Armenii planującym pobyt nie dłuższy niż 90 dni w ciągu każdego 180-dniowego okresu.”.

Umowa ma zastosowanie do wszystkich obywateli Armenii ubiegających się o wizę krótkoterminową, niezależnie od państwa ich zamieszkania.

Umowa nie ma zastosowania do bezpaństwowców, którzy posiadają dokument pobytowy wydany przez Armenię. Do tej kategorii osób stosuje się przepisy unijnego dorobku prawnego dotyczącego wiz.

Od dnia 10 stycznia 2013 r. wszyscy obywatele Unii oraz obywatele państw stowarzyszonych w ramach Schengen są zwolnieni z obowiązku wizowego w przypadku podróży do Armenii na okres nieprzekraczający 90 dni bądź tranzytu przez terytorium Armenii.

Art. 1 ust. 2 Umowy stanowi:

„2. W przypadku ponownego wprowadzenia przez Armenię obowiązku wizowego dla obywateli Unii lub ich pewnych kategorii takie same ułatwienia przewidziane w niniejszej Umowie dla obywateli Armenii automatycznie stosują się na zasadzie wzajemności do obywateli Unii”.

1.2. Zakres stosowania Umowy

Art. 2 Umowy stanowi:

„1. Ułatwienia wizowe, o których mowa w niniejszej Umowie, mają zastosowanie do obywateli Armenii jedynie w takim zakresie, w jakim nie są oni zwolnieni z obowiązku wizowego na mocy przepisów ustawowych i wykonawczych Unii lub państw członkowskich, postanowień niniejszej Umowy lub innych umów międzynarodowych.

2. W odniesieniu do zagadnień nieobjętych postanowieniami niniejszej Umowy, takich jak: odmowa wydania wizy, uznawanie dokumentów podróży, dowód posiadania wystarczających środków utrzymania, odmowa wjazdu oraz procedury wydalenia osób, stosuje się prawo krajowe Armenii, prawo państw członkowskich bądź prawo unijne”.

Umowa, bez uszczerbku dla jej art. 10 nie wpływa na obowiązujące przepisy dotyczące obowiązku wizowego lub zwolnienia z obowiązku wizowego. Na przykład w art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 539/2001 ⁽¹⁾ zezwala państwom członkowskim na zwolnienie z obowiązku wizowego, między innymi, cywilnych załóg samolotów i statków.

W tym kontekście należy dodać, że zgodnie z art. 21 Konwencji wykonawczej do układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 roku między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach ⁽²⁾, państwa członkowskie strefy Schengen muszą uznawać ważność wiz długoterminowych oraz dokumentów pobytowych wydanych przez pozostałe strony w odniesieniu do pobytów krótkoterminowych na swoich terytoriach. Wszystkie państwa członkowskie strefy Schengen akceptują dokumenty pobytowe, wizy kategorii „D” i wizy krótkoterminowe państw stowarzyszonych w ramach Schengen w zakresie wjazdu i pobytu krótkoterminowego i vice versa.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 ⁽³⁾ (zwane dalej „kodeksem wizowym”) stosuje się do wszystkich kwestii nieobjętych Umową, takich jak: określenie państwa członkowskiego strefy Schengen odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku wizowego, uzasadnienie odmowy wydania wizy, prawo odwołania się od negatywnej decyzji oraz ogólna zasada osobistej rozmowy z osobą ubiegającą się o wizę i udzielenia wszystkich stosownych informacji dotyczących wniosku wizowego. Ponadto przepisy Schengen (tj. odmowa wjazdu na terytorium państw członkowskich, dowód posiadania wystarczających środków utrzymania itp.) oraz prawo krajowe (tj. uznawanie dokumentów podróży, środki wydalenia itp.) nadal mają zastosowanie również do kwestii nieobjętych Umową.

Nawet jeśli warunki przewidziane w Umowie zostały spełnione, na przykład osoba ubiegająca się o wizę dostarczyła dokumenty uzasadniające cel podróży, w przypadku kategorii wymienionych w art. 4, nadal można odmówić wydania wizy, jeżeli warunki określone w art. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 ⁽⁴⁾ (zwanego dalej „kodeksem granicznym Schengen”) nie zostały spełnione, tzn. osoba ta nie posiada ważnego dokumentu podróży, dokonano wpisu w Systemie Informacyjnym Schengen (SIS), osoba jest uważana za zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa wewnętrznego, itp.

Nadal obowiązują inne elastyczne środki dotyczące wydawania wiz przewidziane w kodeksie wizowym. Na przykład, wizy wielokrotnego wjazdu z długim okresem ważności – do pięciu lat – mogą być wydawane osobom innym niż osoby wymienione w art. 5 Umowy, jeżeli warunki przewidziane w art. 24 kodeksu wizowego zostały spełnione. Podobnie nadal zastosowanie mają art. 16 ust. 5 i 6 kodeksu wizowego umożliwiające zwolnienie z opłaty wizowej lub jej obniżenie.

1.3. Rodzaje wiz objętych zakresem stosowania Umowy.

Zgodnie z art. 3 lit. d) Umowy „wiza” oznacza „zezwoleń wydane przez państwo członkowskie na tranzyt przez terytorium państw członkowskich lub planowany pobyt na terytorium państw członkowskich nie dłuższy niż 90 dni w ciągu każdego 180-dniowego okresu”.

Ułatwienia przewidziane w Umowie mają zastosowanie zarówno do wiz jednolitych, jak i do wiz o ograniczonej ważności terytorialnej.

1.4. Obliczanie długości pobytu, do jakiego uprawnia wiza

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 610/2013 ⁽⁵⁾ wprowadziło zmianę pojęcia pobytu krótkoterminowego. Obecnie pobyt krótkoterminowy oznacza: „nieprzekraczający 90 dni w każdym okresie 180-dniowym, co oznacza wzięcie pod uwagę okresu 180-dniowego poprzedzającego każdy z dni pobytu”. Definicja ta weszła w życie w dniu 18 października 2013 r. i znajduje się w kodeksie granicznym Schengen.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 539/2001 z dnia 15 marca 2001 r. wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (Dz.U. L 81 z 21.3.2001, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 239 z 22.9.2000, s. 19.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy) (Dz.U. L 243 z 15.9.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz.U. L 77 z 23.3.2016, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 610/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 562/2006 ustanawiające wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen), konwencję wykonawczą do układu z Schengen, rozporządzenia Rady (WE) nr 1683/95 i (WE) nr 539/2001 oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008 i (WE) nr 810/2009 (Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 1).

Data wjazdu będzie liczona jako pierwszy dzień pobytu na terytorium państw członkowskich, a data wyjazdu będzie liczona jako ostatni dzień pobytu na terytorium państw członkowskich. Pojęcie „każdy” oznacza stosowanie „ruchomego” 180-dniowego okresu odniesienia, zakładającego sprawdzenie dla każdego dnia pobytu okresu 180 dni wstecz w celu ustalenia, czy wymóg 90/180 dni został spełniony. Oznacza to, że nieobecność na terytorium państw członkowskich przez nieprzerwany okres 90 dni umożliwia kolejny pobyt przez okres do 90 dni.

Kalkulator pobytu krótkoterminowego, który można wykorzystać do obliczenia okresu dozwolonego pobytu według nowych przepisów, można znaleźć w internecie pod następującym adresem: http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/policies/borders-and-visas/border-crossing/index_en.htm.

Przykład obliczenia dni pobytu według obecnej definicji

Posiadacz rocznej wizy wielokrotnego wjazdu (18 kwietnia 2014 r. – 18 kwietnia 2015 r.) wjeżdża na terytorium państw członkowskich po raz pierwszy w dniu 19 kwietnia 2014 r. i pozostaje przez trzy dni. Kolejny raz wjeżdża na to terytorium w dniu 18 czerwca 2014 r. i pozostaje przez 86 dni. Jak przedstawia się sytuacja w poszczególnych dniach? Kiedy osobie tej będzie wolno ponownie wjechać na terytorium państw członkowskich?

Na dzień 11 września 2014 r.: w ciągu ostatnich 180 dni (16 marca 2014 r. – 11 września 2014 r.) dana osoba przebywała przez okres trzech dni (19–21 kwietnia 2014 r.) plus 86 dni (18 czerwca 2014 r. – 11 września 2014 r.) = 89 dni = nie przekroczono dozwolonego okresu pobytu. Dana osoba może pozostać jeszcze jeden dzień dłużej.

Stan na dzień 16 października 2014 r.: Dana osoba może wjechać na okres trzech dodatkowych dni. W dniu 16 października 2014 r. pobyt w dniu 19 kwietnia 2014 r. przestaje mieć znaczenie (wykracza poza okres 180 dni); w dniu 17 października 2014 r. pobyt w dniu 20 kwietnia 2014 r. przestaje mieć znaczenie (wykracza poza okres 180 dni); itd.

Stan na dzień 15 grudnia 2014 r.: dana osoba może wjechać na dodatkowych 86 dni. W dniu 15 grudnia 2014 r. pobyt z dnia 18 czerwca 2014 r. przestaje mieć znaczenie (wykracza poza okres 180 dni); w dniu 16 grudnia 2014 r. pobyt w dniu 19 czerwca 2014 r. przestaje mieć znaczenie, itd.

- 1.5. Sytuacja w odniesieniu do państw członkowskich, które jeszcze nie stosują w pełni dorobku Schengen, państw członkowskich, które nie uczestniczą w unijnej wspólnej polityce wizowej i krajów stowarzyszonych

Państwa członkowskie, które przystąpiły do Unii w 2004 r. (Cypr, Estonia, Litwa, Łotwa, Malta, Polska, Republika Czeska, Słowacja, Słowenia i Węgry), w 2007 r. (Bułgaria i Rumunia) i w 2013 r. (Chorwacja) są związane Umową od dnia jej wejścia w życie.

Bułgaria, Chorwacja, Cypr i Rumunia nie wprowadziły jeszcze w pełni przepisów dorobku Schengen. Będą one nadal wydawać wize krajowe, których ważność ograniczona jest do ich terytorium krajowego. Od daty wprowadzenia w pełni przez te państwa przepisów dorobku Schengen, będą one stosować w pełni Umowę.

Prawo krajowe wciąż stosuje się do wszystkich kwestii nieobjętych Umową do czasu pełnego wprowadzenia w życie dorobku Schengen przez te państwa członkowskie. Od tej daty przepisy Schengen lub prawo krajowe mają zastosowanie do kwestii, które nie zostały objęte postanowieniami Umowy.

Bułgaria, Chorwacja, Cypr i Rumunia są upoważnione do uznawania dokumentów pobytowych, wiz kategorii „D” i wiz krótkoterminowych wydanych przez wszystkie państwa członkowskie strefy Schengen i państwa stowarzyszone w przypadku pobytu krótkoterminowego na ich terytorium⁽¹⁾.

Umowa nie ma zastosowania do Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa, ale zawiera wspólne deklaracje, zgodnie z którymi pożądanymi byłyby zawarcie przez te państwa umów dwustronnych o ułatwieniach wizowych z Armenią.

Islandia, Liechtenstein, Norwegia i Szwajcaria, mimo że są państwami stowarzyszonymi w ramach Schengen, nie są związane Umową. Umowa zawiera jednak wspólną deklarację, zgodnie z którą pożądanymi byłyby jak najszybsze zawarcie dwustronnych umów o ułatwieniach w wydawaniu wiz krótkoterminowych z Armenią.

⁽¹⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 565/2014/UE z dnia 15 maja 2014 r. wprowadzająca uproszczony system kontroli osób na granicach zewnętrznych oparty na jednostronnym uznawaniu przez Bułgarię, Chorwację, Cypr i Rumunię niektórych dokumentów za równorzędne z ich wizami krajowymi na przejazd tranzytem przez ich terytorium lub planowany pobyt na ich terytorium nieprzekraczający 90 dni w każdym okresie 180-dniowym oraz uchylająca decyzje nr 895/2006/WE i 582/2008/WE (Dz.U. L 157 z 27.5.2014, s. 23).

1.6. Umowa oraz umowy dwustronne

Art. 13 Umowy stanowi:

„Od momentu wejścia w życie niniejsza Umowa staje się nadrzędna wobec postanowień dwustronnych lub wielostronnych umów lub porozumień zawartych między poszczególnymi państwami członkowskimi a Armenią w zakresie, w jakim postanowienia tych umów lub porozumień dotyczą zagadnień objętych niniejszą Umową”.

Od daty wejścia w życie Umowy postanowienia umów dwustronnych obowiązujących między państwami członkowskimi a Armenią w ramach kwestii objętych zakresem Umowy przestały obowiązywać. Zgodnie z prawem unijnym państwa członkowskie są zobowiązane do podjęcia niezbędnych środków w celu wyeliminowania niezgodności między umowami dwustronnymi a Umową.

Jeżeli państwo członkowskie zawarło dwustronną umowę lub porozumienie z Armenią w sprawie zagadnień nieobjętych Umową, taka umowa lub porozumienie będzie w dalszym ciągu obowiązywać po wejściu w życie Umowy.

II. POSTANOWIENIA SZCZEGÓLNE

2.1. Postanowienia, które mają zastosowanie do wszystkich osób ubiegających się o wizę

Przypomina się, że wymienione poniżej ułatwienia w odniesieniu do opłaty wizowej, czasu trwania procedur rozpatrywania wniosków wizowych, wyjazdu w przypadku zgubienia lub kradzieży dokumentów oraz przedłużenia okresu ważności wizy w wyjątkowych okolicznościach mają zastosowanie do wszystkich obywateli Armenii ubiegających się o wizę i posiadających wizy, w tym turystów.

2.1.1. Opłata za rozpatrzenie wniosku wizowego

Art. 6 ust. 1 Umowy stanowi:

„1. Opłata za rozpatrzenie wniosku wizowego wynosi 35 EUR”.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 Umowy opłata za rozpatrzenie wniosku wizowego wynosi 35 EUR. Opłata ta obowiązuje wszystkich obywateli Armenii ubiegających się o wizę (w tym turystów) i dotyczy wiz krótkoterminowych, niezależnie od liczby wjazdów.

Art. 6 ust. 2 Umowy stanowi (uwaga: pod każdą kategorią przedstawiono ewentualne postanowienia wykonawcze):

„2. Bez uszczerbku dla ust. 3 niniejszego artykułu w odniesieniu do niżej wymienionych kategorii obywateli odstępuje się od pobierania opłaty za rozpatrzenie wniosku wizowego:

a) emeryci i renciści;”.

W celu skorzystania ze zwolnienia z opłaty wizowej dla tej kategorii, osoby ubiegające się o wizę muszą przedstawić dokumenty potwierdzające status emeryta lub rencisty, tj. książeczkę emeryta lub rencisty bądź zaświadczenie o pobieraniu emerytury lub renty. Zwolnienie z opłaty wizowej nie jest uzasadnione w przypadku, gdy celem podróży jest działalność zarobkowa.

„b) dzieci poniżej 12. roku życia;”.

W celu skorzystania ze zwolnienia z opłaty wizowej dla tej kategorii, osoby ubiegające się o wizę muszą przedstawić dowody potwierdzające swój wiek.

„c) członkowie rządów krajowych i regionalnych, Trybunałów Konstytucyjnych i Sądów Najwyższych, w przypadku gdy nie są oni zwolnieni z obowiązku wizowego na mocy niniejszej Umowy;”.

Przez członków rządów regionalnych rozumie się członków administracji terytorialnej, tj. gubernatorów regionów (*marzpet*) i ich zastępców, a także burmistrza Erywania i jego zastępcę. W celu skorzystania ze zwolnienia z opłaty wizowej w tej kategorii osoby ubiegające się o wizę muszą przedstawić dowody wystawione przez władze armeńskie potwierdzające zajmowane stanowisko.

„d) osoby niepełnosprawne i – w razie konieczności – ich opiekunowie;”.

W celu skorzystania ze zwolnienia z opłaty wizowej należy przedstawić dokumenty potwierdzające, że obie osoby ubiegające się o wizę należą do tej kategorii. W przypadku niepełnosprawności osoby ubiegające się o wizę muszą przedstawić odpis orzeczenia lekarskiego o niepełnosprawności. W przypadkach gdy niepełnosprawność osób ubiegających się o wizę jest ewidentna (np. osoby niewidome, z brakującymi kończynami), wystarczająca będzie ocena wizualna w urzędach konsularnych.

W uzasadnionych przypadkach wnioski wizowe może zostać złożony przez przedstawiciela lub opiekuna osoby niepełnosprawnej.

- „e) bliscy krewni – współmałżonkowie, dzieci (w tym przysposobione), rodzice (w tym opiekunowie), dziadkowie lub wnuki – obywatele Armenii legalnie zamieszkujących na terytorium państw członkowskich lub obywateli Unii zamieszkujących na terytorium państwa członkowskiego, którego są obywatelami;
- f) członkowie oficjalnych delegacji, w tym stali członkowie oficjalnych delegacji, którzy na oficjalne zaproszenie skierowane do Armenii uczestniczą w spotkaniach, konsultacjach, negocjacjach lub programach wymiany, a także w wydarzeniach organizowanych na terytorium jednego z państw członkowskich przez organizacje międzyrządowe;
- g) uczniowie, studenci, słuchacze studiów podyplomowych oraz towarzyszący im nauczyciele, którzy odbywają podróż w celu podjęcia nauki lub odbycia szkoleń, w tym w ramach programów wymiany oraz innych działań szkolnych;
- h) dziennikarze i członkowie ekipy technicznej towarzyszący im w celach zawodowych;”.

W celu skorzystania ze zwolnienia z opłaty wizowej w tej kategorii osoby ubiegające się o wizę muszą przedstawić dowody potwierdzające, że są członkami organizacji zawodowych zrzeszających dziennikarzy i innych pracowników mediów.

„i) uczestnicy międzynarodowych imprez sportowych i osoby towarzyszące im w celach zawodowych;”.

Kibiców nie uznaje się za osoby towarzyszące.

„j) przedstawiciele organizacji społeczeństwa obywatelskiego oraz osoby zaproszone przez organizacje niekomercyjne wspólnoty ormiańskiej zarejestrowane w państwach członkowskich, którzy odbywają podróż w celu odbycia szkoleń, wzięcia udziału w seminariach i konferencjach, w tym w ramach programów wymiany lub programów wsparcia wspólnoty panormiańskiej i ormiańskiej;”.

W celu skorzystania ze zwolnienia z opłaty wizowej dla tej kategorii osoby ubiegające się o wizę muszą przedstawić dowody potwierdzające, że są członkami organizacji społeczeństwa obywatelskiego lub organizacji niekomercyjnych.

- „k) osoby biorące udział w działaniach naukowych, akademickich, kulturalnych lub artystycznych, w tym programach uniwersyteckich i innych programach wymiany;
- l) osoby, które przedstawiły dowody potwierdzające konieczność wyjazdu z przyczyn humanitarnych, w tym w celu podjęcia pilnego leczenia, oraz osoby im towarzyszące, lub w celu wzięcia udziału w pogrzebie bliskiego krewnego albo odwiedzenia ciężko chorego bliskiego krewnego.”.

Osoby należące do wyżej wymienionych kategorii są zwolnione z obowiązku uiszczenia opłaty wizowej. Ponadto z opłaty zwolnione są również, zgodnie z art. 16 ust. 4 kodeksu wizowego, następujące kategorie osób:

- naukowcy z państw trzecich podróżujący na terytorium Unii Europejskiej w celu prowadzenia badań naukowych, określani w zaleceniu Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/761/WE ⁽¹⁾;
- przedstawiciele organizacji niekomercyjnych w wieku do lat 25 uczestniczący w seminariach, konferencjach, imprezach sportowych, kulturalnych i edukacyjnych organizowanych przez organizacje niekomercyjne.

Art. 16 ust. 6 kodeksu wizowego stanowi:

„6. W indywidualnych przypadkach można odstąpić od poboru opłaty wizowej lub obniżyć jej wysokość, jeżeli służy to interesom kulturalnym lub sportowym, jak również interesom w dziedzinie polityki zagranicznej, polityki na rzecz rozwoju oraz w innych dziedzinach ważnych z punktu widzenia interesu publicznego lub z przyczyn humanitarnych”.

⁽¹⁾ Zalecenie 2005/761/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 września 2005 r. w celu ułatwienia wydawania przez Państwa Członkowskie jednolitych wiz krótkoterminowych dla naukowców z państw trzecich podróżujących w ramach Wspólnoty w celu prowadzenia badań naukowych (Dz.U. L 289 z 3.11.2005, s. 23).

Art. 16 ust. 7 kodeksu wizowego stanowi, że opłatę wizową pobiera się w euro, walucie krajowej danego państwa trzeciego lub w walucie zwykle używanej w państwie trzecim, w którym złożono wniosek, i opłata ta nie podlega zwrotowi z wyjątkiem przypadku, gdy wniosek jest niedopuszczalny lub gdy konsulat nie jest właściwy do jego rozpatrzenia.

Aby uniknąć rozbieżności, które mogłyby prowadzić do wybierania konsulatów oferujących korzystniejsze warunki udzielania wiz, misje dyplomatyczne i urzędy konsularne państw członkowskich w Armenii powinny zapewnić podobne opłaty wizowe dla wszystkich obywateli Armenii ubiegających się o wizę w przypadku opłat pobieranych w walutach obcych.

Obywatele armeńscy ubiegający się o wizę otrzymają potwierdzenie uiszczenia opłaty wizowej zgodnie z art. 16 ust. 8 kodeksu wizowego.

Art. 6 ust. 3 Umowy stanowi:

„3. Jeśli państwo członkowskie współpracuje z zewnętrznym usługodawcą w zakresie wystawiania wiz, zewnętrzny usługodawca może pobierać opłatę za usługę. Ta opłata za usługę jest proporcjonalna do kosztów ponoszonych przez usługodawcę zewnętrznego z tytułu wykonywania swoich zadań i nie przekracza 30 EUR. Państwa członkowskie utrzymują możliwość składania wniosków przez wszystkie osoby ubiegające się o wizę bezpośrednio w ich konsulatach.”.

W odniesieniu do sposobów współpracy z usługodawcami zewnętrznymi szczegółowe informacje dotyczące ich zadań zawiera art. 43 kodeksu wizowego.

2.1.2. Czas trwania procedur rozpatrywania wniosków wizowych

Art. 7 Umowy stanowi:

„1. Misje dyplomatyczne oraz urzędy konsularne państw członkowskich podejmują decyzję w sprawie wniosku o wydanie wizy w ciągu 10 dni kalendarzowych od dnia wpłynięcia wniosku i dokumentów wymaganych do wydania wizy.

2. W indywidualnych przypadkach, szczególnie w razie konieczności przeprowadzenia dokładniejszej analizy wniosku, okres na podjęcie decyzji w sprawie wniosku wizowego można przedłużyć do 30 dni kalendarzowych.

3. W nagłych przypadkach termin na podjęcie decyzji w sprawie wniosku wizowego można skrócić do dwóch dni roboczych lub mniej.”.

Decyzję w sprawie wniosku wizowego podejmuje się zasadniczo w ciągu 10 dni kalendarzowych od daty złożenia dopuszczalnego wniosku wizowego.

W indywidualnych przypadkach termin ten można przedłużyć do 30 dni kalendarzowych, zwłaszcza gdy konieczna jest dalsza kontrola wniosku lub, w przypadku reprezentacji, gdy zasięga się opinii reprezentowanego państwa członkowskiego.

Bieg wszystkich wspomnianych terminów rozpoczyna się dopiero wtedy, gdy dokumentacja dołączona do wniosku jest kompletna, tj. od daty otrzymania wniosku wizowego i dokumentów uzupełniających.

Co do zasady w przypadku misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych państw członkowskich dysponujących systemem umawiania spotkań czas oczekiwania na ustalenie terminu spotkania nie jest zaliczany do okresu rozpatrywania wniosku. W tej kwestii, jak również w odniesieniu do innych praktycznych zasad składania wniosku wizowego, stosuje się ogólne zasady określone w art. 9 kodeksu wizowego.

Zgodnie z art. 7 ust. 4 Umowy w przypadku gdy złożenie wniosku wizowego wymaga umówienia się na spotkanie, odbywa się ono „z reguły w ciągu dwóch tygodni od dnia, w którym zażądano spotkania.”.

W uzasadnionych przypadkach nagłych (gdy wniosku o wizę nie można było złożyć wcześniej z przyczyn niemożliwych do przewidzenia przez osobę ubiegającą się o wizę) „konsulaty mogą zezwolić osobom ubiegającym się o wizę na złożenie wniosku bez umówionego spotkania albo wyznaczają takie spotkanie w trybie natychmiastowym”.

Podczas ustalania terminu spotkania należy wziąć pod uwagę zgłoszoną przez wnioskodawcę potrzebę pilnego uzyskania wizy. O ewentualnym skróceniu czasu na podjęcie decyzji w sprawie wniosku wizowego, o którym mowa w art. 7 ust. 3 Umowy, decyduje urzędnik konsularny.

2.1.3. Przedłużenie okresu ważności wizy w wyjątkowych okolicznościach

Art. 9 Umowy stanowi:

„Obywatelom Armenii, którzy z powodu siły wyższej lub z powodów humanitarnych nie mogą opuścić terytorium państw członkowskich przed upływem terminu ważności wizy, okres ważności wizy przedłuża się nieodpłatnie zgodnie z przepisami prawa państwa członkowskiego, w którym przebywają, na czas niezbędny dla przywrócenia możliwości powrotu do państwa zamieszkania”.

Jeśli chodzi o przedłużenie ważności wizy w przypadku uzasadnionych powodów osobistych, w przypadku gdy posiadacz wizy nie ma możliwości opuszczenia terytorium państwa członkowskiego przed datą wskazaną na naklejce wizowej, stosuje się przepisy art. 33 kodeksu wizowego w zakresie, w jakim są one zgodne z Umową. Jednakże na mocy Umowy w przypadku działania siły wyższej lub z powodów humanitarnych przedłużenie ważności wizy odbywa się bezpłatnie.

2.2. Zasady, które mają zastosowanie do niektórych kategorii osób ubiegających się o wizę

2.2.1. Dokumenty potwierdzające cel podróży

W przypadku wszystkich kategorii osób wymienionych w art. 4 ust. 1 Umowy w odniesieniu do celu podróży wymagane są wyłącznie wskazane dokumenty potwierdzające. Zgodnie z art. 4 ust. 3 Umowy, nie wymaga się żadnego innego uzasadnienia, zaproszenia ani zatwierdzenia dotyczącego celu podróży. Nie oznacza to jednak zwolnienia z wymogu osobistego stawiennictwa w celu złożenia wniosku wizowego lub dokumentów uzupełniających dotyczących środków utrzymania.

Jeśli w poszczególnych przypadkach pojawią się wątpliwości co do autentyczności dokumentu potwierdzającego cel podróży, na mocy art. 21 ust. 8 kodeksu wizowego osoba ubiegająca się o wizę może zostać wezwana na dodatkową, szczegółową rozmowę w ambasadzie lub konsulacie, tematem której może być jej rzeczywisty cel podróży lub zamiar powrotu. W takich indywidualnych przypadkach osoba ubiegająca się o wizę może przedstawić dodatkowe dokumenty lub też ich dostarczenia może w drodze wyjątku zażądać urzędnik konsularny. Wspólny Komitet będzie ściśle monitorować tę kwestię.

W przypadku osób należących do kategorii niewymienionych w art. 4 ust. 1 Umowy (na przykład turystów) nadal stosuje się ogólne zasady dotyczące dokumentów potwierdzających cel podróży. To samo odnosi się do dokumentów dotyczących zgody rodziców na podróże dzieci poniżej 18 roku życia.

W odniesieniu do zagadnień nieobjętych postanowieniami Umowy, takich jak uznawanie dokumentów podróży, gwarancje odnośnie do powrotu i wystarczające środki utrzymania stosuje się przepisy dorobku Schengen i prawo krajowe.

Co do zasady, wraz z wnioskiem wizowym należy złożyć oryginał dokumentu wymaganego na mocy art. 4 ust. 1 Umowy. Konsulat może jednak rozpocząć rozpatrywanie wniosku wizowego na podstawie faksymile lub kopii dokumentu. Pomimo tego konsulat może zażądać przedłożenia oryginału dokumentu w przypadku pierwszego wniosku wizowego, jak również w przypadkach indywidualnych, co do których istnieją wątpliwości.

Art. 4 ust. 1 Umowy stanowi:

„1. W odniesieniu do niżej wymienionych kategorii obywateli Armenii za wystarczające uznaje się następujące dokumenty uzasadniające cel podróży na terytorium drugiej Strony:

- a) w przypadku bliskich krewnych – współmałżonków, dzieci (w tym przysposobionych), rodziców (w tym opiekunów), dziadków, wnuków – odwiedzających obywateli Armenii legalnie zamieszkujących na terytorium państw członkowskich lub obywateli Unii zamieszkujących na terytorium państwa członkowskiego, którego są obywatelami:

— pisemny wniosek osoby przyjmującej;”.

Art. 4 ust. 1 lit. a) Umowy reguluje sytuację armeńskich bliskich krewnych podróżujących do państw członkowskich, aby odwiedzić obywateli Armenii legalnie zamieszkujących na terytorium państw członkowskich lub obywateli Unii zamieszkujących na terytorium państwa członkowskiego, którego są obywatelami.

Autentyczność podpisu osoby zapraszającej musi zostać potwierdzona przez właściwy organ zgodnie z przepisami krajowymi państwa zamieszkania. Zaproszenie powinno być zatwierdzone przez właściwe organy. W przypadku pracowników służb dyplomatycznych, pracowników organów technicznych i administracyjnych oraz innych urzędników oddelegowanych przez rząd Republiki Armenii do państw członkowskich autentyczność podpisu musi być potwierdzona pismem lub notą werbalną wydaną przez kierownika misji dyplomatycznej lub urzędu konsularnego.

„b) w przypadku członków oficjalnych delegacji, w tym stałych członków takich delegacji, którzy na oficjalne zaproszenie skierowane do Armenii uczestniczą w spotkaniach, konsultacjach, negocjacjach lub programach wymiany, a także w wydarzeniach organizowanych na terytorium jednego z państw członkowskich przez organizacje międzyrządowe:

- pismo sporządzone przez właściwy organ Armenii, potwierdzające, że wnioskodawca jest członkiem jej delegacji, względnie stałym członkiem jej delegacji, udającej się na terytorium drugiej Strony w celu wzięcia udziału w jednej z wyżej wymienionych imprez, wraz z kopią oficjalnego zaproszenia;”.

Imię i nazwisko osoby ubiegającej się o wizę musi być podane w piśmie wydanym przez właściwy organ, potwierdzającym, że ta osoba jest członkiem delegacji udającej się na terytorium drugiej strony w celu wzięcia udziału w oficjalnym spotkaniu. Nie jest konieczne podawanie imienia i nazwiska tej osoby w oficjalnym zaproszeniu do udziału w spotkaniu, chociaż może być to konieczne w przypadku, w którym oficjalne zaproszenie jest skierowane do konkretnej osoby.

Przepis ten ma zastosowanie do członków oficjalnych delegacji niezależnie od rodzaju paszportu, jakim dysponują.

„c) w przypadku uczniów, studentów, słuchaczy studiów podyplomowych oraz towarzyszących im nauczycieli, którzy odbywają podróż w celu podjęcia nauki lub odbycia szkoleń, w tym w ramach programów wymiany oraz innych działań szkolnych:

- pisemny wniosek lub zaświadczenie o wpisaniu na listę uczniów/studentów, sporządzone przez przyjmujący uniwersytet, kolegium bądź szkołę, lub legitymacja uczniowska/studencka bądź zaświadczenie z kursów, na które uczęszczać będzie dana osoba;”.

Legitymację studencką można uznać za uzasadnienie celu podróży jedynie w przypadku, gdy została wystawiona przez przyjmujący uniwersytet, kolegium lub szkołę, w których mają odbywać się studia lub szkolenie.

„d) w przypadku osób podróżujących w celach medycznych i – w razie konieczności – osób im towarzyszących:

- dokument urzędowy wystawiony przez daną instytucję medyczną, poświadczający konieczność objęcia danej osoby opieką medyczną w tej instytucji, konieczność obecności osoby towarzyszącej oraz dowód posiadania wystarczających środków finansowych na pokrycie kosztów leczenia;”.

Przedstawiony musi zostać dokument wystawiony przez daną instytucję medyczną poświadczający wszystkie trzy elementy (konieczność objęcia danej osoby opieką medyczną w tej instytucji, konieczność obecności osoby towarzyszącej oraz dowód posiadania wystarczających środków finansowych na pokrycie kosztów leczenia, np. dowód przedpłaty).

„e) w przypadku dziennikarzy i członków ekipy technicznej towarzyszących im w celach zawodowych:

- zaświadczenie lub inny dokument wydany przez organizację zawodową lub pracodawcę osoby ubiegającej się o wizę, stanowiący dowód na to, że dana osoba jest zawodowym dziennikarzem, i zaświadczający, że cel podróży wiąże się z zadaniem dziennikarskim, lub stanowiący dowód na to, że dana osoba jest członkiem ekipy technicznej towarzyszącej dziennikarzowi w celach zawodowych;”.

Kategoria ta nie obejmuje dziennikarzy pracujących jako wolni strzelcy ani ich asystentów.

Przedstawione musi zostać zaświadczenie lub inny dokument stanowiący dowód na to, że osoba ubiegająca się o wizę jest zawodowym dziennikarzem lub osobą towarzyszącą mu w celach zawodowych, oraz oryginał dokumentu wydanego przez pracodawcę tej osoby, zaświadczającego, że cel podróży wiąże się z zadaniem dziennikarskim lub pomocą w realizacji takiego zadania.

W Armenii istnieje szereg organizacji zawodowych, które reprezentują interesy dziennikarzy lub osób im towarzyszących w celach zawodowych i które mogą wydawać zaświadczenia potwierdzające, że dana osoba jest zawodowym dziennikarzem lub osobą towarzyszącą mu w celach zawodowych w konkretnej dziedzinie. Status tych organizacji konsulatory mogą sprawdzać na stronie internetowej www.e-register.am. Konsulatory mogą także przyjmować zaświadczenia wydane przez pracodawcę osoby ubiegającej się o wizę.

„f) w przypadku uczestników międzynarodowych imprez sportowych i osób im towarzyszących w celach zawodowych:

- pisemne zaproszenie wystosowane przez organizację przyjmującą, właściwe organy, krajowe związki sportowe lub krajowe komitety olimpijskie państw członkowskich;”.

Wykaz osób towarzyszących w przypadku międzynarodowych imprez sportowych będzie ograniczony do osób towarzyszących sportowcom w celach zawodowych: trenerów, masażystów, menadżerów, personelu medycznego oraz szefa klubu sportowego. Kibiców nie uznaje się zatem za osoby towarzyszące.

„g) w przypadku przedsiębiorców i przedstawicieli organizacji branżowych:

- pisemny wniosek sporządzony przez przyjmującą osobę prawną lub spółkę, organizację lub biuro bądź oddział takiej osoby prawnej lub spółki, władze państwowe lub lokalne państw członkowskich lub komitety organizacyjne wystaw, konferencji i sympozjów handlowych oraz przemysłowych mających miejsce na terytorium jednego z państw członkowskich, zatwierdzony przez właściwe organy zgodnie z przepisami krajowymi;”.

Istnienie tych organizacji konsulatory mogą sprawdzać na stronie internetowej www.e-register.am.

„h) w przypadku przedstawicieli wolnych zawodów biorących udział w międzynarodowych wystawach, konferencjach, sympozjach, seminariach lub innych podobnych imprezach:

- pisemny wniosek sporządzony przez organizację przyjmującą, zawierający potwierdzenie, że dana osoba uczestniczy w imprezie;

i) przedstawiciele organizacji społeczeństwa obywatelskiego oraz osoby zaproszone przez organizacje niekomercyjne wspólnoty ormiańskiej zarejestrowane w państwach członkowskich, którzy odbywają podróż w celu odbycia szkoleń, wzięcia udziału w seminariach i konferencjach, w tym w ramach programów wymiany lub programów wsparcia wspólnoty panormiańskiej i ormiańskiej;

- pisemny wniosek wydany przez organizację przyjmującą, zaświadczenie potwierdzające, że dana osoba reprezentuje organizację społeczeństwa obywatelskiego lub uczestniczy w działaniach wsparcia wspólnoty panormiańskiej i ormiańskiej, i zaświadczenie o założeniu takiej organizacji z odpowiedniego rejestru, sporządzone przez organ państwowy zgodnie z przepisami krajowymi;”.

Przedstawiony musi zostać dokument wystawiony przez organizację społeczeństwa obywatelskiego potwierdzający, że osoba ubiegająca się o wizę reprezentuje daną organizację.

Właściwym armeńskim organem państwowym wydającym zaświadczenia o założeniu organizacji społeczeństwa obywatelskiego jest Ministerstwo Sprawiedliwości.

Prowadzeniem rejestru świadectw o założeniu organizacji społeczeństwa obywatelskiego zajmuje się Państwowy Rejestr Podmiotów Prawnych. Ministerstwo Sprawiedliwości zarządza elektroniczną bazą danych, która jest dostępna za pośrednictwem strony internetowej <https://www.e-register.am/> Ministerstwa Sprawiedliwości.

Indywidualni członkowie organizacji społeczeństwa obywatelskiego nie są objęci Umową.

„j) w przypadku osób biorących udział w działaniach naukowych, akademickich, kulturalnych lub artystycznych, w tym programach uniwersyteckich i innych programach wymiany:

- pisemny wniosek sporządzony przez organizację przyjmującą uczestnika tych działań;”

„k) w przypadku kierowców przewożących ładunki w ruchu międzynarodowym i świadczących usługi transportu pasażerskiego, przemieszczających się na terytorium państw członkowskich pojazdami zarejestrowanymi w Armenii:

- pisemny wniosek sporządzony przez krajowe stowarzyszenie (związek) przewoźników Armenii zajmujących się międzynarodowym transportem drogowym, w którym podaje się cel, trasę, czas trwania i częstotliwość przejazdów;”.

Armeńskim krajowym stowarzyszeniem przewoźników, które ma uprawnienia do wydawania pisemnych wniosków zawodowym kierowcom, jest Armeńskie Stowarzyszenie Międzynarodowych Przewoźników Drogowych (Association of International Road Carriers of Armenia, AIRCA).

„l) w przypadku uczestników oficjalnych programów wymiany organizowanych przez miasta partnerskie i inne jednostki komunalne:

— pisemny wniosek sporządzony przez kierowników administracji/burmistrzów tych miast lub władze gminne;”.

Kierownikiem administracji/burmistrzem miasta lub innym organem gminnym właściwym do wydania pisemnego wniosku jest kierownik administracji/burmistrz miasta przyjmującego lub inny organ gminy, na terenie których mają się odbyć działania w ramach partnerstwa. Kategoria ta obejmuje jedynie uznane programy partnerstwa.

„m) w przypadku osób pragnących odwiedzić cmentarz wojskowy lub cywilny:

— oficjalny dokument potwierdzający istnienie i fakt utrzymywania grobu, a także pokrewieństwo lub inny związek łączący wnioskodawcę z pochowanym”.

Umowa nie określa szczegółowo, czy wspomniany powyżej oficjalny dokument powinien zostać wydany przez organy państwa, w którym znajduje się miejsce pochówku, czy też organy państwa, w którym zamieszkuje osoba, która chce odwiedzić to miejsce. Należy przyjąć, iż dokument taki mogą wydać właściwe organy obu państw.

Należy przedstawić wspomniany wyżej oficjalny dokument potwierdzający istnienie i fakt utrzymywania grobu oraz pokrewieństwo lub inny związek łączący osobę ubiegającą się o wizę z pochowanym.

Umowa nie tworzy żadnych nowych przepisów dotyczących odpowiedzialności w odniesieniu do osób fizycznych lub prawnych wydających pisemne wnioski. W odniesieniu do sfałszowanych wniosków zastosowanie mają odpowiednie przepisy unijne lub krajowe.

2.2.2. Wydawanie wiz wielokrotnego wjazdu

W przypadkach, gdy osoba ubiegająca się o wizę jest zmuszona do częstego lub regularnego podróżowania na terytorium państw członkowskich, możliwe jest wydawanie wiz krótkoterminowych na kilka wizyt, pod warunkiem że łączny czas trwania tych wizyt nie przekracza 90 dni w ciągu każdego 180-dniowego okresu.

Art. 5 Umowy stanowi:

„1. Misje dyplomatyczne oraz urzędy konsularne państw członkowskich wydają wizy wielokrotnego wjazdu o okresie ważności pięciu lat następującym kategoriom osób:

- a) współmałżonkom, dzieciom (w tym przysposobionym) poniżej 21. roku życia lub pozostającym na utrzymaniu rodziców, rodzicom (w tym opiekunom) – odwiedzającym obywateli Armenii legalnie zamieszkujących na terytorium państw członkowskich lub obywateli Unii zamieszkujących na terytorium państwa członkowskiego, którego są obywatelami;
- b) członkom rządów krajowych i regionalnych, Trybunałów Konstytucyjnych i Sądów Najwyższych wykonującym swoje obowiązki, w przypadku gdy nie są oni zwolnieni z obowiązku wizowego na mocy niniejszej Umowy;
- c) stałym członkom oficjalnych delegacji, którzy na oficjalne zaproszenie wystosowane do Armenii uczestniczą regularnie w spotkaniach, konsultacjach, negocjacjach lub programach wymiany, a także w imprezach organizowanych na terytorium państw członkowskich przez organizacje międzyrządowe.

W drodze odstępstwa, w przypadkach gdy konieczność lub zamiar częstego lub regularnego podróżowania są wyraźnie ograniczone do krótszego okresu, okres ważności wizy wielokrotnego wjazdu ogranicza się do tego okresu, w szczególności gdy:

— w przypadku osób wymienionych w lit. a) – okres ważności zezwolenia na legalny pobyt obywateli Armenii legalnie zamieszkujących w Unii,

- w przypadku osób wymienionych w lit. b) – okres ich kadencji,
 - w przypadku osób wymienionych w lit. c) – okres pełnienia funkcji stałego członka oficjalnej delegacji
- jest krótszy niż pięć lat”.

Biorąc pod uwagę status zawodowy tych kategorii osób lub ich pokrewieństwo z obywatelem Armenii zamieszkującym legalnie na terytorium jednego z państw członkowskich lub z obywatelem Unii zamieszkującym w państwie członkowskim, którego jest obywatelem, uzasadnione jest przyznanie im wizy wielokrotnego wjazdu o okresie ważności wynoszącym do pięciu lat lub ograniczonym do końca kadencji lub ich legalnego pobytu, jeżeli wynoszą one mniej niż pięć lat.

W przypadku osób objętych zakresem stosowania art. 5 ust. 1 lit. a) Umowy należy przedstawić dowód potwierdzający legalny pobyt osoby zapraszającej.

W przypadku osób objętych zakresem stosowania art. 5 ust. 1 lit. b) Umowy należy dostarczyć potwierdzenie statusu zawodowego i okresu kadencji.

Przepis ten nie ma zastosowania do osób objętych zakresem stosowania art. 5 ust. 1 lit. b) Umowy, jeżeli są one zwolnione z obowiązku wizowego na mocy Umowy, tzn. jeśli są one posiadaczami paszportów dyplomatycznych.

W przypadku osób objętych zakresem stosowania art. 5 ust. 1 lit. c) Umowy należy przedstawić dowód statusu stałego członka oficjalnej delegacji i potwierdzenie konieczności regularnego uczestnictwa w spotkaniach, konsultacjach, negocjacjach lub programach wymiany.

Jeśli jednak konieczność lub zamiar częstego lub regularnego odbywania podróży są wyraźnie ograniczone do krótszego okresu, ważność wizy wielokrotnego wjazdu ogranicza się do tego okresu.

„2. Misje dyplomatyczne oraz urzędy konsularne państw członkowskich wydają wizy wielokrotnego wjazdu o okresie ważności jednego roku następującym kategoriom osób, pod warunkiem że w roku poprzednim osoby takie otrzymały przynajmniej jedną wizę i z której skorzystały zgodnie z przepisami prawnymi dotyczącymi wjazdu do danego państwa i pobytu w nim:

- a) członkom oficjalnych delegacji, którzy na oficjalne zaproszenie wystosowane do Armenii uczestniczą regularnie w spotkaniach, konsultacjach, negocjacjach lub programach wymiany, a także w imprezach organizowanych na terytorium państw członkowskich przez organizacje międzyrządowe;
- b) przedstawicielom organizacji społeczeństwa obywatelskiego oraz osobom zaproszonym przez organizacje niekomercyjne wspólnoty ormiańskiej zarejestrowane w państwach członkowskich, którzy odbywają podróże do państw członkowskich w celu odbycia szkoleń, wzięcia udziału w seminariach i konferencjach, w tym w ramach programów wymiany lub programów wsparcia wspólnoty panormiańskiej i ormiańskiej;
- c) przedstawicielom wolnych zawodów biorącym udział w międzynarodowych wystawach, konferencjach, sympozjach, seminariach lub innych podobnych imprezach, którzy odbywają regularne podróże do państw członkowskich;
- d) osobom biorącym udział w działaniach naukowych, kulturalnych lub artystycznych, w tym programach uniwersyteckich i innych programach wymiany, odbywającym regularne podróże do państw członkowskich;
- e) studentom oraz słuchaczom studiów podyplomowych, którzy odbywają regularne podróże w celu podjęcia nauki lub odbycia szkoleń, w tym w ramach programów wymiany;
- f) uczestnikom oficjalnych programów wymiany organizowanych przez miasta partnerskie i inne jednostki komunalne;
- g) osobom zmuszonym do odbywania regularnych podróży w celach medycznych i – w razie konieczności – osobom im towarzyszącym;
- h) dziennikarzom i członkom ekipy technicznej towarzyszącym im w celach zawodowych;
- i) przedsiębiorcom i przedstawicielom organizacji branżowych, którzy odbywają regularne podróże do państw członkowskich;

- j) uczestnikom międzynarodowych imprez sportowych i osobom towarzyszącym im w celach zawodowych;
- k) kierowcom przewożącym ładunki w ruchu międzynarodowym i świadczącym usługi transportu pasażerskiego, przemieszczającym się na terytorium państw członkowskich pojazdami zarejestrowanymi w Armenii.

W drodze odstępstwa od zdania pierwszego, w przypadkach gdy konieczność lub zamiar częstego lub regularnego podróżowania są wyraźnie ograniczone do krótszego okresu, okres ważności wizy wielokrotnego wjazdu ogranicza się do tego okresu.”.

Wizy wielokrotnego wjazdu o okresie ważności jednego roku zasadniczo wydaje się osobom należącym do wyżej wymienionych kategorii osób ubiegających się o wizę, jeżeli w poprzednim roku (12 miesięcy) osoba ubiegająca się o wizę uzyskała co najmniej jedną wizę Schengen, z której skorzystała zgodnie z przepisami dotyczącymi wjazdu na terytorium odwiedzanego państwa członkowskiego (odwiedzanych państw członkowskich) i pobytu w nim (nich) (na przykład osoba ta nie przekroczyła okresu dozwolonego pobytu) oraz jeżeli istnieją powody ubiegania się o wizę wielokrotnego wjazdu.

W przypadkach gdy wydanie wizy o jednorocznym okresie ważności nie jest uzasadnione, na przykład jeżeli okres trwania programu wymiany jest krótszy niż jeden rok lub nie występuje konieczność podróżowania przez cały rok, okres ważności wizy będzie krótszy niż jeden rok, pod warunkiem że inne wymogi w odniesieniu do wydania wizy zostały spełnione.

„3. Misje dyplomatyczne oraz urzędy konsularne państw członkowskich wydają wizy wielokrotnego wjazdu o okresie ważności co najmniej dwóch lat i maksymalnie pięciu lat osobom należącym do kategorii wymienionych w ust. 2 niniejszego artykułu, pod warunkiem że w poprzednich dwóch latach osoby takie skorzystały z jednorocznych wiz wielokrotnego wjazdu zgodnie z przepisami prawnymi dotyczącymi wjazdu do danego państwa i pobytu w nim, chyba że konieczność lub zamiar częstego lub regularnego podróżowania jest wyraźnie ograniczony do krótszego okresu, w którym to przypadku okres ważności wizy wielokrotnego wjazdu ogranicza się do tego okresu.

4. Całkowity czas pobytu osób, o których mowa w ust. 1–3 niniejszego artykułu, na terytorium państw członkowskich nie może przekraczać 90 dni w każdym 180-dniowym okresie”.

Wizy wielokrotnego wjazdu o okresie ważności od dwóch do pięciu lat wydaje się osobom należącym do kategorii osób ubiegających się o wizę, o których mowa w art. 5 ust. 2 Umowy, pod warunkiem że w poprzednich dwóch latach (24 miesiące) takie osoby skorzystały z dwóch jednorocznych wiz wielokrotnego wjazdu zgodnie z przepisami dotyczącymi wjazdu i pobytu na terytorium odwiedzanego państwa członkowskiego (odwiedzanych państw członkowskich) oraz że powody ubiegania się o wizę wielokrotnego wjazdu są nadal aktualne. Należy zauważyć, że wiza o okresie ważności od dwóch do pięciu lat wydawana jest wyłącznie w przypadku, gdy osobie ubiegającej się o wizę w ciągu dwóch poprzednich lat (24 miesiące) wydano dwie wizy o ważności co najmniej jednego roku i osoba ta skorzystała z tych wiz zgodnie z przepisami dotyczącymi wjazdu i pobytu na terytorium odwiedzanego państwa członkowskiego (odwiedzanych państw członkowskich). Misje dyplomatyczne oraz urzędy konsularne państw członkowskich będą podejmowały decyzje, na podstawie oceny każdego wniosku wizowego, dotyczące okresu ważności tych wiz – tj. od dwóch do pięciu lat.

Nie ma obowiązku wydawania wizy wielokrotnego wjazdu, jeżeli osoba ubiegająca się o nią nie skorzystała z poprzedniej wizy.

2.2.3. Posiadacze paszportów dyplomatycznych.

Art. 10 Umowy stanowi:

„1. Obywatele Armenii posiadający ważny paszport dyplomatyczny mogą wjechać na terytorium państw członkowskich, opuścić to terytorium lub przejechać przez nie bez wizy.

2. Osoby, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, mogą pozostać na terytorium państw członkowskich bez wizy nie dłużej niż przez 90 dni w każdym 180-dniowym okresie”.

Umowa nie obejmuje procedur delegowania dyplomatów do państw członkowskich. Zastosowanie ma zwyczajowa procedura akredytacji.

III. WSPÓŁPRACA W DZIEDZINIE DOKUMENTÓW PODRÓŻY

We wspólnej deklaracji załączonej do Umowy strony postanawiają, że Wspólny Komitet powinien oceniać wpływ poziomu zabezpieczeń odpowiednich dokumentów podróży na funkcjonowanie Umowy. W tym celu strony zgodnie postanowiły regularnie informować się nawzajem o środkach podejmowanych, aby zapobiegać mnożeniu dokumentów podróży oraz rozwijać techniczne aspekty zabezpieczeń dokumentów podróży, a także o środkach dotyczących procesu personalizacji wydawania dokumentów podróży.

IV. DANE STATYSTYCZNE

Aby umożliwić Wspólnemu Komitetowi skuteczne monitorowanie wykonania Umowy, misje dyplomatyczne i służby konsularne państw członkowskich przedkładają Komisji co sześć miesięcy dane statystyczne. W miarę możliwości powinny one obejmować w rozbiciu na poszczególne miesiące:

- liczbę wszystkich rodzajów wiz wydawanych osobom należącym do poszczególnych kategorii objętych Umową;
 - liczbę decyzji odmownych w sprawie wydania wizy osobom należącym do poszczególnych kategorii objętych Umową;
 - liczbę wydanych wiz wielokrotnego wjazdu;
 - okres ważności wydanych wiz wielokrotnego wjazdu;
 - liczbę wiz wydanych bez pobrania opłaty osobom należącym do poszczególnych kategorii objętych Umową.
-

DECYZJA WYKONAWCZA RADY (WPZiB) 2017/1948**z dnia 25 października 2017 r.****dotycząca wykonania decyzji 2014/450/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Sudanie**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 31 ust. 2,

uwzględniając decyzję Rady 2014/450/WPZiB z dnia 10 lipca 2014 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Sudanie oraz uchylającą decyzję 2011/423/WPZiB ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 10 lipca 2014 r. Rada przyjęła decyzję 2014/450/WPZiB.
- (2) W dniu 17 października 2017 r. Komitet Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych, powołany na podstawie rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 1591 (2005), zaktualizował informacje dotyczące jednej osoby objętej środkami ograniczającymi.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik do decyzji 2014/450/WPZiB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku do decyzji 2014/450/WPZiB wprowadza się niniejszym zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 października 2017 r.

W imieniu Rady
M. MAASIKAS
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 203 z 11.7.2014, s. 106.

ZAŁĄCZNIK

Wpis dotyczący „ALNSIEM, Musa Hilal Abdalla”, zastępuje się poniższym wpisem:

„2. ALNSIEM, Musa Hilal Abdalla

Alias: a) Sheikh Musa Hilal; b) Abd Allah; c) Abdallah; d) AlNasim; e) Al Nasim; f) AlNaseem; g) Al Naseem; h) AlNasseem; i) Al Nasseem

Wskazanie: a) dawniej członek Zgromadzenia Narodowego Sudanu pochodzący z okręgu Al-Waha; b) dawniej specjalny doradca przy ministerstwie spraw federalnych; c) naczelny przywódca plemienia Mahamid w Północnym Darfurze.

Data urodzenia: a) 1 stycznia 1964 r.; b) 1959.

Miejsce urodzenia: Kutum.

Obywatelstwo: Sudan.

Adres: a) Kabkabiya, Sudan; b) Kutum, Sudan (zamieszkały w Kabkabiya i mieście Kutum w Darfurze Północnym, zamieszkiwał także w Chartumie).

Pasport: a) paszport dyplomatyczny nr D014433 wydany w dniu 21 lutego 2013 r. (wygaś w dniu 21 lutego 2015 r.); b) paszport dyplomatyczny nr D009889 wydany w dniu 17 lutego 2011 r. (wygaś w dniu 17 lutego 2013 r.).

Dokument identyfikacyjny: Zaświadczenie o obywatelstwie nr A0680623.

Data wskazania przez ONZ: 25 kwietnia 2006 r.

Inne informacje: Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5795065>

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Alnsiem został umieszczony w wykazie w dniu 25 kwietnia 2006 r. na podstawie pkt 1 rezolucji nr 1672 (2006) jako »naczelny przywódca plemienia Jalul w Północnym Darfurze«.

W sprawozdaniu organizacji Human Rights Watch stwierdzono, że jest ona w posiadaniu pisma z dnia 13 lutego 2004 r. pochodzącego z lokalnego biura rządowego w Północnym Darfurze, rozkazującego »oddziałom bezpieczeństwa w okolicy« »umożliwienie działalności mudżahedinom i ochotnikom pod przywództwem szejka Musy Hilala, tak aby posuwali się oni do przodu w regionie [Północnego Darfuru], i rozkazującego zaspokojenie ich podstawowych potrzeb«. W dniu 28 września 2005 r. 400 członków arabskiej bojówki zaatakowało wioski Aro Sharrow (w tym obóz uchodźców wewnętrznych), Acho i Gozmena w Zachodnim Darfurze. Uważamy również, że Musa Hilal był obecny podczas ataku na obóz uchodźców wewnętrznych w Aro Sharrow: jego syn zginął w trakcie ataku Sudańskiej Armii Wyzwolenia na Shareia, był on więc zaangażowany w osobistą krwawą zemstę rodową. Istnieją uzasadnione podstawy, by przypuszczać, że jako naczelny przywódca plemienia ponosił on bezpośrednią odpowiedzialność za te działania i jest odpowiedzialny za naruszanie międzynarodowego prawa humanitarnego oraz praw człowieka, a także za inne zbrodnie.”

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2017/1949**z dnia 25 października 2017 r.**

uchylająca decyzję wykonawczą Komisji 2014/715/UE określającą Sri Lankę jako państwo trzecie, które Komisja uznaje za niewspółpracujące państwo trzecie zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1005/2008 ustanawiającym wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 31,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją wykonawczą 2014/715/UE ⁽²⁾ Komisja określiła Sri Lankę jako państwo trzecie, które uznała za niewspółpracujące państwo trzecie w walce przeciwko nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom (połowom NNN), zgodnie z art. 31 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008. W decyzji tej Komisja podała powody, dla których uznała, że państwo to nie wypełnia spoczywających na nim jako na państwie bandery, państwie portu, państwie nadbrzeżnym lub państwie zbytu na mocy prawa międzynarodowego obowiązków w zakresie podejmowania działań w celu zapobiegania połowom NNN, ich powstrzymywania i eliminowania.
- (2) Decyzją wykonawczą (UE) 2015/200 ⁽³⁾ Rada wpisała Sri Lankę do wykazu niewspółpracujących państw trzecich ustanowionego decyzją wykonawczą Rady 2014/170/UE ⁽⁴⁾.
- (3) Art. 18 ust. 1 lit. g) rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 zakazuje przywozu do Unii produktów rybołówstwa, którym towarzyszy świadectwo połowowe zatwierdzone przez organy państwa bandery określonego jako państwo trzecie niewspółpracujące w walce z połowami NNN.
- (4) Na skutek uznania jej za niewspółpracujące państwo trzecie Sri Lanka podjęła konkretne działania w celu wyeliminowania stwierdzonych uchybień.
- (5) Z informacji otrzymanych przez Komisję wynika, że Sri Lanka wypełniła właściwe obowiązki wynikające z prawa międzynarodowego i przyjęła odpowiednie ramy prawne w celu zwalczania połowów NNN. Wprowadziła odpowiedni i skuteczny system monitorowania, kontroli i inspekcji, wprowadzając dzienniki połowowe do rejestrowania danych na temat połowów i radiowe sygnały wywoławcze statków rybackich, a także wyposażając wszystkie jednostki floty pełnomorskiej w satelitarny system monitorowania statków („VMS”). Ustanowiła odstraszający system sankcji, dokonała przeglądu krajowych ram prawnych w dziedzinie rybołówstwa, jak również zapewniła właściwe wdrożenie systemu świadectw połowowych. Ponadto Sri Lanka stale podnosi poziom przestrzegania swoich zobowiązań z wynikających z zaleceń i rezolucji regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem (RFMO), takich jak środki kontroli przeprowadzanej przez państwo portu. Dokonała też transpozycji przepisów RFMO do prawa lankijskiego i przyjęła krajowy plan przeciwdziałania połowom NNN, zgodny z międzynarodowym planem działania Organizacji Narodów Zjednoczonych na rzecz zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom.
- (6) Wydaje się zatem, że Sri Lanka wypełniła właściwe obowiązki wynikające z prawa międzynarodowego i że działania podejmowane przez nią jako państwo bandery są wystarczające, by zapewnić przestrzeganie postanowień art. 94, 117 i 118 Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza oraz art. 18, 19, 20 i 23 Porozumienia w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza.

⁽¹⁾ Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/715/UE z dnia 14 października 2014 r. określająca państwo trzecie, które Komisja uznaje za niewspółpracujące państwo trzecie zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1005/2008 ustanawiającym wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania (Dz.U. L 297 z 15.10.2014, s. 13).

⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2015/200 z dnia 26 stycznia 2015 r. zmieniająca w odniesieniu do Sri Lanki decyzję wykonawczą 2014/170/UE ustanawiającą wykaz niewspółpracujących państw trzecich w zakresie zwalczania połowów NNN zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1005/2008 ustanawiającym wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania (Dz.U. L 33 z 10.2.2015, s. 15).

⁽⁴⁾ Decyzja wykonawcza Rady 2014/170/UE z dnia 24 marca 2014 r. ustanawiająca wykaz niewspółpracujących państw trzecich w zakresie zwalczania połowów NNN zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1005/2008 ustanawiającym wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania (Dz.U. L 91 z 27.3.2014, s. 43).

- (7) Można zatem uznać, że sytuacja stanowiąca podstawę do uznania Sri Lanki za niewspółpracujące państwo trzecie została skorygowana i państwo to podjęło konkretne działania pozwalające uzyskać trwałą poprawę sytuacji.
- (8) W rezultacie Rada przyjęła decyzję wykonawczą (UE) 2016/992 ⁽¹⁾ o usunięciu Sri Lanki z wykazu niewspółpracujących państw trzecich.
- (9) W zaistniałych okolicznościach decyzja wykonawcza 2014/715/UE traci moc z dniem wejścia w życie decyzji wykonawczej (UE) 2016/992.
- (10) Niniejsza decyzja nie wyklucza możliwości podjęcia przez Unię kroków w przyszłości, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1005/2008, w przypadku gdyby Sri Lanka nie spełniała obowiązków spoczywających na niej na mocy prawa międzynarodowego jako na państwie bandery, państwie portu, państwie nadbrzeżnym lub państwie zbytu, polegających na podejmowaniu działań w celu zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania,
- (11) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Rybołówstwa i Akwakultury z dnia 28 lutego 2017 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Decyzja wykonawcza 2014/715/UE traci moc.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 22 czerwca 2016 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 października 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2016/992 z dnia 16 czerwca 2016 r. zmieniająca w odniesieniu do Sri Lanki decyzję wykonawczą 2014/170/UE ustanawiającą wykaz niewspółpracujących państw trzecich w zakresie zwalczania połowów NNN zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1005/2008 ustanawiającym wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania (Dz.U. L 162 z 21.6.2016, s. 15).

III

(Inne akty)

EUROPEJSKI OBSZAR GOSPODARCZY

DECYZJA URZĘDU NADZORU EFTA

NR 204/16/COL

z dnia 23 listopada 2016 r.

dotycząca domniemanej niezgodnej z prawem pomocy państwa przyznanej przedsiębiorstwom Íslandsbanki hf. i Arion Bank hf. na podstawie umów pożyczki zawartych na rzekomo preferencyjnych warunkach (Islandia) [2017/1950]

URZĄD NADZORU EFTA („Urząd”),

UWZGLĘDNIAJĄC Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym („Porozumienie EOG”), w szczególności jego art. 61 oraz protokół 26 do tego porozumienia,

UWZGLĘDNIAJĄC Porozumienie między państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości („porozumienie o nadzorze i Trybunale”), w szczególności jego art. 24,

UWZGLĘDNIAJĄC protokół 3 do porozumienia o nadzorze i Trybunale („protokół 3”), w szczególności część II art. 7 ust. 2 i art. 13,

PO wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag i uwzględniając otrzymane odpowiedzi,

a także mając na uwadze, co następuje:

I. FAKTY

1. PROCEDURA

- (1) W dniu 23 września 2013 r. Urząd otrzymał skargę, w której podniesiono zarzut, iż przedsiębiorstwom Íslandsbanki hf. („ISB”) i Arion Bank hf. („Arion”) przyznano niezgodną z prawem pomoc państwa w postaci długoterminowego finansowania po korzystnych stopach oprocentowania udzielonego przez Bank Centralny Islandii („CBI”) ⁽¹⁾.
- (2) W piśmie z dnia 23 października 2013 r. Urząd zwrócił się do władz islandzkich z wnioskiem o udzielenie informacji ⁽²⁾, na który władze islandzkie odpowiedziały w dniu 17 stycznia 2014 r. ⁽³⁾. Sprawa została następnie omówiona na spotkaniu z udziałem przedstawicieli Urzędu i przedstawicieli władz islandzkich, które odbyło się w Reykjavíku w maju 2014 r. Po zakończeniu dyskusji przekazano pismo z dnia 5 czerwca 2014 r. ⁽⁴⁾. Sprawa została omówiona ponownie na spotkaniu z udziałem przedstawicieli Urzędu i przedstawicieli władz islandzkich, uwzględniając przedstawiciela CBI, które odbyło się w Reykjavíku w lutym 2015 r. Po zakończeniu dyskusji przekazano pismo z dnia 24 lutego 2015 r. ⁽⁵⁾, na które władze islandzkie odpowiedziały w dniu 1 kwietnia 2015 r. ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Dokument nr 684053.

⁽²⁾ Dokument nr 685741.

⁽³⁾ Odpowiedź władz islandzkich obejmowała pisma przekazane przez CBI (dokument nr 696093), ISB (dokument nr 696092) i Arion (dokument nr 696089).

⁽⁴⁾ Dokument nr 709261.

⁽⁵⁾ Dokument nr 745267.

⁽⁶⁾ Odpowiedź władz islandzkich obejmowała pisma przekazane przez CBI (dokument nr 753104) i Arion (dokument nr 753101).

- (3) Na mocy decyzji nr 208/15/COL z dnia 20 maja 2015 r. Urząd wszczął formalne postępowanie wyjaśniające w sprawie domniemanej niezgodnej z prawem pomocy państwa przyznanej ISB i Arion na podstawie umów w sprawie konwersji pożyczek zawartych na rzekomo preferencyjnych warunkach. W piśmie z dnia 28 sierpnia 2015 r. ⁽¹⁾ władze islandzkie przedstawiły swoje uwagi dotyczące decyzji Urzędu. Tego samego dnia Urząd otrzymał również uwagi przekazane przez jednego z dwóch rzekomych beneficjentów pomocy, tj. Arion ⁽²⁾.
- (4) W dniu 24 września 2015 r. decyzja o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* oraz w Suplemencie EOG do niego ⁽³⁾. W piśmie z dnia 5 października 2015 r. CBI przekazał swoje uwagi dotyczące decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego ⁽⁴⁾.
- (5) W piśmie z dnia 14 czerwca 2016 r. Urząd zwrócił się do CBI, ISB i Arion o przekazanie dodatkowych informacji ⁽⁵⁾. Władze islandzkie przekazały żądane informacje w piśmie z dnia 20 września 2016 r. ⁽⁶⁾.

2. OPIS ŚRODKÓW

2.1. KONTEKST

- (6) Przedmiotowe środki są powiązane z działalnością CBI w zakresie udzielania pożyczek zabezpieczonych i pożyczek papierów wartościowych. Pełniąc funkcję banku centralnego i pożyczkodawcy ostatniej instancji oraz działając zgodnie z polityką pieniężną innych banków centralnych, CBI zapewniał przedsiębiorstwom finansowym możliwość skorzystania z instrumentów kredytów krótkoterminowych w postaci pożyczek zabezpieczonych zgodnie z przepisami regulaminu CBI regulującymi te kwestie. Instytucje finansowe mogą zwrócić się o udzielenie im pożyczek overnight lub pożyczek siedmiodniowych w zamian za zabezpieczenie, które CBI uznaje za kwalifikowalne.
- (7) W 2007 i 2008 r. liczba udzielanych pożyczek zabezpieczonych stale rosła, a CBI stał się istotnym źródłem płynności dla przedsiębiorstw finansowych. Popularność pożyczek zabezpieczonych osiągnęła swój szczytowy poziom w dniu 1 października 2008 r., tuż przed upadkiem banków, kiedy to kwota pożyczek udzielonych instytucjom finansowym przez CBI wyniosła 520 mld ISK. Dlatego też w chwili upadku trzech banków komercyjnych (Landsbankinn, Glitnir i Kaupthing) w październiku 2008 r. CBI dysponował znacznymi wierzytelnościami wobec tych trzech krajowych przedsiębiorstw finansowych, które były objęte różnego rodzaju zabezpieczeniami. W omawianym okresie niemal 42 % zabezpieczenia instrumentów pożyczkowych CBI miało postać papierów wartościowych objętych gwarancjami Skarbu Państwa lub papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami, natomiast 58 % zabezpieczenia bazowego obejmowało obligacje wyemitowane przez Glitnir, Kaupthing i Landsbankinn ⁽⁷⁾.

2.2. UMOWA POŻYCZKI ZAWARTA Z ISB

- (8) Wraz z upadłością Glitnir w 2008 r. wierzytelności CBI stały się należne i wymagalne, przez co CBI stał się wierzycielem tego upadłego banku. Na mocy decyzji Urzędu Nadzoru Finansowego („FME”) w październiku 2008 r. zasadniczo wszystkie krajowe aktywa i zobowiązania Glitnir (z wyjątkiem pewnych wyłączonych aktywów i zobowiązań), w tym przedmiotowe aktywa i zobowiązania, które obejmowały również nieuregulowane zobowiązania Glitnir wobec CBI opiewające na kwotę około 55,6 mld ISK, a także – pośrednio – prawo własności do zabezpieczenia bazowego (portfel kredytów hipotecznych) ⁽⁸⁾ zostały przekazane ISB.

⁽¹⁾ Dokument nr 771173.

⁽²⁾ Dokument nr 771174.

⁽³⁾ Decyzja Urzędu Nadzoru EFTA nr 208/15/COL z dnia 20 maja 2015 r. dotycząca domniemanej niezgodnej z prawem pomocy państwa przyznanej przedsiębiorstwom Íslandsbanki hf. i Arion banki hf. na podstawie umów w sprawie konwersji pożyczek zawartych na rzekomo preferencyjnych warunkach („decyzja nr 208/15/COL”) (Dz.U. C 316 z 24.9.2015, s. 6 i Suplement EOG nr 57 z 24.9.2015, s. 1). Decyzja dostępna pod adresem: <http://www.eftasurv.int/media/esa-docs/physical/208-15-COL.pdf>

⁽⁴⁾ Dokument nr 775870.

⁽⁵⁾ Dokument nr 808042.

⁽⁶⁾ Dokumenty nr 819287, 819289, 819291, 819293 i 819295.

⁽⁷⁾ Aby zapoznać się z informacjami na temat zmian w sektorze pożyczek zabezpieczonych, zob. sprawozdanie roczne CBI z 2008 r., s. 9–11, dostępne pod adresem <http://www.sedlabanki.is/lisalib/getfile.aspx?itemid=7076>

⁽⁸⁾ Glitnir ustanowił program obligacji zabezpieczonych, w ramach którego sprzedał portfel kredytów hipotecznych funduszowi Glitni banka (GLB) – w zamian za to fundusz ten objął papiery dłużne emitowane w ramach programu obligacji zabezpieczonych (obligacje Glitnir) gwarancjami. Obligacje zabezpieczone nie zostały sprzedane inwestorom – wykorzystano je jako zabezpieczenie transakcji repo z CBI. Na mocy decyzji FME z dnia 14 października 2008 r. m.in. wszystkie jednostki uczestnictwa w funduszu zostały przekazane ISB. Kwoty otwartych pozycji w obligacjach zabezpieczonych były utrzymywane przez CBI jako zabezpieczenie niespłaconego długu Glitnir wobec CBI, który przeszedł na ISB i który w chwili podjęcia decyzji przez FME opiewał na kwotę około 55 mld ISK. ISB był zobowiązany do zarządzania funduszem i realizowania wszelkich płatności z tytułu pierwotnego długu, aby zapewnić aktywom ochronę (portfel kredytów hipotecznych), jak również do realizowania płatności na rzecz wszystkich zainteresowanych stron objętych pierwotnym programem w zakresie zadłużenia. Ponieważ zarządzanie funduszem i obsługiwanie pożyczek za pośrednictwem funduszu wiązało się z możliwymi do przewidzenia kosztami i komplikacjami, ISB dążył do renegotjacji warunków spłaty zadłużenia wobec CBI m.in. w celu wydłużenia terminu spłaty zadłużenia.

- (9) Ponieważ zadłużenie wobec CBI obejmowało krótkoterminowe pożyczki zabezpieczone, natychmiastowa spłata zadłużenia wywarłaby poważny wpływ na poziom płynności ISB i mogłaby zagrozić możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji banku. W opinii CBI rozwiązanie alternatywne polegałoby na windykacji zadłużenia przez CBI, wskutek czego CBI stałby się właścicielem portfela kredytów hipotecznych. Zarządzanie takim portfelem byłoby trudne dla banku centralnego. W omawianym okresie sprzedaż portfela kredytów hipotecznych również nie była brana pod uwagę jako jedna z możliwości z uwagi na kryzys finansowy i bardzo niewielką liczbę potencjalnych nabywców na rynku.
- (10) Z tego względu ISB dążył do renegocjacji warunków spłaty zadłużenia z CBI, aby przekształcić dług w zobowiązanie długoterminowe o rozsądnym okresie spłaty w celu uniknięcia dalszego negatywnego wpływu na poziom płynności ISB. Negocjacje między ISB i CBI doprowadziły do podpisania umowy w dniu 11 września 2009 r. – w rezultacie ISB wyemitował na rzecz CBI odrębną obligację opiewającą na kwotę 55,6 mld ISK. Obligacja ta była zabezpieczona aktywami pochodzącymi z tego samego (lub podobnego) portfela kredytów hipotecznych, którym zabezpieczone były wyemitowane wcześniej przez Glitnir obligacje zabezpieczone. Przedmiotowa obligacja jest zabezpieczona nadwyżkowo – współczynnik pokrycia należności zabezpieczeniem („współczynnik LTV”) wynosi w jej przypadku 70 % ⁽¹⁾. Termin wymagalności obligacji to dziesięć lat, przy czym stopa jej oprocentowania powiązana ze wskaźnikiem cen konsumpcyjnych wynosi 4,5 %.

2.3. UMOWA POŻYCZKI ZAWARTA Z ARION

- (11) W październiku 2008 r. stało się jasne, że uratowanie Kaupthing nie będzie możliwe, dlatego też funkcję podmiotu odpowiedzialnego za zarządzanie działalnością banku przejęło FME. Zgodnie z ustawą nr 125/2008 o Urzędzie ds. wypłat ze środków skarbu państwa w związku z nadzwyczajną sytuacją na rynku finansowym itp. („ustawa kryzysowa”), która została uchwalona w dniu 6 października 2008 r., FME podjęło decyzję o podzieleniu Kaupthing na stary i nowy bank. Nowy bank, który następnie przekształcił się w Arion, zasadniczo przejął większość krajowych aktywów i zobowiązań. Zobowiązania zabezpieczone wobec CBI oraz odpowiednie zabezpieczenie, w tym portfel kredytów hipotecznych, nie zostały jednak przeniesione ⁽²⁾. Stary bank został objęty nadzorem komitetu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, po czym wszczęto wobec niego postępowanie likwidacyjne, aby w ostatecznym rozrachunku doprowadzić do całkowitego zamknięcia prowadzonej przez niego działalności.
- (12) W dniu 3 września 2009 r. przedstawiciele Kaupthing, rządu i Arion doszli do porozumienia w sprawie dokapitalizowania Arion oraz ustanowienia podstawy obliczania wysokości rekompensaty, którą Kaupthing ma wypłacić na rzecz Arion („porozumienie w sprawie dokapitalizowania przez Kaupthing”). Zgodnie z treścią tego porozumienia przedsiębiorstwu Kaupthing zapewniono możliwość przejścia kontroli nad Arion poprzez subskrybowanie nowego kapitału podstawowego oraz zobowiązano je do uiszczenia opłaty z tytułu nowego kapitału podstawowego przy wykorzystaniu aktywów własnych starego banku (tj. aktywów, które nie zostały przeniesione na mocy wspomnianej powyżej decyzji FME).
- (13) Aby jednak Kaupthing mógł podjąć decyzję w kwestii nabycia udziału większościowego w Arion, należało wypracować porozumienie z CBI w kwestii zaspokojenia nieuregulowanych wierzytelności, ponieważ niektóre aktywa, których Kaupthing potrzebowałby w celu uiszczenia opłaty z tytułu nowego kapitału podstawowego – w tym portfel kredytów hipotecznych – zostały wykorzystane jako zabezpieczenie pożyczek udzielonych Kaupthing przez CBI. Dlatego też w dniu 30 listopada 2009 r. Ministerstwo Finansów, CBI oraz komitet ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Kaupthing zawarły porozumienie w sprawie zaspokojenia wierzytelności CBI wobec Kaupthing („porozumienie w sprawie zaspokojenia wierzytelności”). Kwestie związane ze spłatą pożyczek overnight zostały uregulowane w art. 3 porozumienia w sprawie zaspokojenia wierzytelności – w specjalnym formularzu stanowiącym załącznik II do porozumienia strony porozumienia uzgodniły, że Arion Bank przejmie dług Kaupthing wobec CBI, emitując obligację opiewającą na kwotę około [...] ^(*) mld ISK, a w zamian za to CBI przekaze Arion portfel kredytów hipotecznych w drodze cesji.
- (14) W dniu 22 stycznia 2010 r. Arion i CBI zawarły umowę pożyczki, która – w opinii CBI i Arion – stanowiła formalną realizację postanowień art. 3 porozumienia w sprawie zaspokojenia wierzytelności i porozumienia w sprawie dokapitalizowania, tj. w momencie zawarcia tej umowy wierzyciele Kaupthing stali się właścicielami Arion. Umowa pożyczki zastąpiła wspomnianą powyżej obligację. W umowie pożyczki zasadniczo powtórzono warunki emisji obligacji, z tą różnicą, że kwota główna umowy pożyczki została zdenominowana w EUR, USD i CHF, a nie w ISK. Zmiana waluty kwoty głównej pożyczki była zgodna z postanowieniami porozumienia w sprawie zaspokojenia wierzytelności, które stanowiły, że Arion będzie – w miarę możliwości – zobowiązany do spłaty odsetek i rat w walutach obcych niezależnie od waluty, w której zdenominowano kwotę główną. Porozumienie w sprawie zaspokojenia wierzytelności stanowiło również, że w przypadku, gdyby Arion nie był w stanie dokonać spłaty w walucie obcej i gdyby wyraził gotowość zaspokojenia wierzytelności w ISK, musiałby przekazać CBI uzasadniony pisemny wniosek w tym zakresie.

⁽¹⁾ Współczynnik pokrycia należności zabezpieczeniem to termin finansowy stosowany przez pożyczkodawców w celu wyrażenia stosunku kwoty pożyczki do wartości kupowanego składnika aktywów.

⁽²⁾ Zob. sprawozdanie Ministra Finansów dotyczące restrukturyzacji banków komercyjnych, s. 13–17. Sprawozdanie dostępne pod adresem: <http://www.althingi.is/altext/pdf/139/s/1213.pdf>

^(*) Informacje przedstawione w nawiasach kwadratowych są objęte tajemnicą zawodową.

- (15) Umowa pożyczki dotyczyła udzielenia pożyczki opiewającej na kwotę [...] mln EUR, [...] mln USD i [...] mln CHF na okres siedmiu lat, z możliwością dwukrotnego wydłużenia okresu spłaty pożyczki o kolejne trzy lata. Przedsiębiorstwo Arion było uprawnione do zmiany kombinacji walut, w których pożyczka miała zostać spłacona. Wysokość należnych odsetek odpowiadała stawce EURIBOR/LIBOR powiększonej o 300 punktów bazowych. Portfel kredytów hipotecznych Arion pełnił funkcję zabezpieczenia udzielonego CBI.

3. SKARGA

- (16) W opinii skarżącego umowy pożyczki zawarte między ISB, Arion i CBI nie zostały poddane ocenie w decyzjach Urzędu zatwierdzających pomoc na restrukturyzację udzieloną ISB i Arion⁽¹⁾. Ponieważ we wspomnianych decyzjach nie odniesiono się do tych środków, skarżący uznał za stosowne zasięgnąć opinii Urzędu w kwestii (i) zgodności tych dodatkowych domniemyanych środków pomocy z Porozumieniem EOG; oraz (ii) konsekwencji niewywiązania się przez władze islandzkie z obowiązku zgłoszenia tych środków.
- (17) Skarżący twierdzi, że w chwili gdy CBI zawierało umowy pożyczki z Arion i ISB, inne banki islandzkie nie miały możliwości pozyskania tego rodzaju finansowania od CBI ani od innych agencji rządowych. Dlatego też skarżący argumentuje, że pomoc miała selektywny charakter i została przyznana wyłącznie na rzecz określonych instytucji finansowych prowadzących działalność konkurencyjną na islandzkim rynku bankowym. W opinii skarżącego udzielenie ISB pożyczki stanowiło pomoc na rzecz tego banku, która pozwoliła mu uniknąć wyegzekwowania przez CBI emisji obligacji zabezpieczonej, natomiast jeżeli chodzi o Arion, pożyczka została udzielona w celu utrzymania odpowiedniej równowagi ryzyka walutowego tego banku. Skarżący twierdzi, że inne instytucje finansowe, które nie otrzymały takiej pomocy, były zmuszone do sprzedaży swoich aktywów na rynkach faworyzujących nabywców.
- (18) W opinii skarżącego zawarcie umów pożyczki przyniosło ISB i Arion wyraźną korzyść w postaci niedostępnego dla innych uczestników rynku długoterminowego finansowania po korzystnych stopach oprocentowania, których poziom był niższy niż poziom rynkowych stóp procentowych. Zdaniem skarżącego żaden inwestor prywatny nie zdecydowałby się zawrzeć tego rodzaju umów w tym niespokojnym okresie, w którym dochodziło do zawirowań na rynkach finansowych. Na poparcie swoich twierdzeń dotyczących tego, że stopy oprocentowania były niższe od rynkowych stóp procentowych w omawianym okresie, skarżący przedstawił spready swapu ryzyka kredytowego rządu islandzkiego w 2009 r. oraz stopy oprocentowania emisji obligacji HFF150224 i HFF150434 stosowane w 2009 r. przez Islandzki Fundusz Finansowania Mieszkalnictwa („HFF”). Skarżący utrzymuje, że środki te przyczyniły się do wzmocnienia pozycji ISB i Arion na rynku bankowym, a tym samym wywarły wpływ na pozycję innych uczestników tego rynku.
- (19) Skarżący argumentuje również, że wdrożone przez rząd islandzki plany restrukturyzacji ISB i Arion, które Urząd uznał za pomoc zgodną z funkcjonowaniem Porozumienia EOG w rozumieniu art. 61 ust. 3 lit. b) tego porozumienia, były wystarczające do tego, by zaradzić poważnym zaburzeniom w gospodarce islandzkiej. W opinii skarżącego dodatkowe środki pomocy wdrożone w oparciu o powyższe umowy nie były konieczne, stosownie ani proporcjonalne do tego, by unormować sytuację w islandzkim systemie bankowym, dlatego też wiązały się z przyznaniem pomocy państwa niezgodnej z funkcjonowaniem Porozumienia EOG.

4. PODSTAWY WSZCZĘCIA FORMALNEGO POSTĘPOWANIA WYJAŚNIAJĄCEGO

- (20) W decyzji nr 208/15/COL Urząd wstępnie ocenił, czy instrumenty kredytów krótkoterminowych, które CBI udostępnił Glitnir i Kaupthing, a także umowy pożyczki zawarte zarówno między CBI i Arion, jak i między CBI i ISB, mogą stanowić pomoc państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG, a w przypadku, gdyby stanowiły pomoc państwa w rozumieniu tego artykułu – czy można byłoby je uznać za zgodne z funkcjonowaniem Porozumienia EOG.
- (21) Jeżeli chodzi o działalność CBI polegającą na udzielaniu krótkoterminowych pożyczek zabezpieczonych bankom i innym instytucjom finansowym, Urząd stwierdził, że ustanowione w wytycznych bankowych⁽²⁾ warunki dotyczące wsparcia płynnościowego i instrumentów oferowanych przez banki centralne zostały spełnione. Tym samym Urząd uznał, że instrumenty kredytów krótkoterminowych, które CBI udostępnił Glitnir i Kaupthing, nie stanowiły pomocy państwa.

⁽¹⁾ Wersja publiczna decyzji Urzędu Nadzoru EFTA nr 244/12/COL z dnia 27 czerwca 2012 r. w sprawie pomocy na restrukturyzację przyznanej na rzecz Íslandsbanki („decyzja w sprawie pomocy na restrukturyzację na rzecz ISB”) (Dz.U. L 144 z 15.5.2014, s. 70 i Suplement EOG nr 28 z 15.5.2014, s. 1); oraz wersja publiczna decyzji Urzędu Nadzoru EFTA nr 291/12/COL z dnia 11 lipca 2012 r. w sprawie pomocy na restrukturyzację udzielonej na rzecz Arion Bank („decyzja w sprawie pomocy na restrukturyzację na rzecz Arion”) (Dz.U. L 144 z 15.5.2014, s. 169 i Suplement EOG nr 28 z 15.5.2014, s. 89), motywy 86, 149, 168 i 238.

⁽²⁾ Wytyczne dotyczące stosowania od dnia 1 grudnia 2013 r. reguł pomocy państwa w odniesieniu do środków wsparcia na rzecz banków w kontekście kryzysu finansowego („wytyczne bankowe z 2013 r.”) (Dz.U. L 264 z 4.9.2014, s. 6 i Suplement EOG nr 50 z 4.9.2014, s. 1), pkt 62, które zastąpiły wytyczne dotyczące stosowania zasad pomocy państwa do środków podjętych w odniesieniu do instytucji finansowych („wytyczne bankowe z 2008 r.”) (Dz.U. L 17 z 20.1.2011, s. 1 i Suplement EOG nr 3 z 20.1.2011, s. 1), pkt 51.

- (22) Jeżeli chodzi jednak o umowy pożyczki zawarte zarówno między CBI a Arion, jak i między CBI a ISB na rzekomo korzystnych warunkach, Urząd ustalił wstępnie, że nie można wykluczyć, iż zawarcie takich umów stanowiło pomoc państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG. W decyzji nr 208/15/COL zwrócono uwagę na następujące kwestie:
- (i) Urząd zauważył, że wsparcie publiczne udzielone przez bank centralny może zostać uznane za możliwe do przypisania państwu, a zatem należy uznać, że w omawianym przypadku doszło do przekazania zasobów państwowych;
 - (ii) Urząd wyraził również wątpliwości w kwestii tego, czy prywatny wierzyciel podjąłby oceniane środki, gdyby znalazł się w podobnej sytuacji prawnej i faktycznej. Dlatego też w swojej wstępnej ocenie Urząd stwierdził, że nie można wykluczyć przyznania korzyści ekonomicznej na rzecz ISB i Arion;
 - (iii) ponieważ nie przedstawiono żadnych dowodów świadczących o tym, że wszystkie podmioty znajdujące się w sytuacji faktycznej i prawnej porównywalnej z sytuacją ISB i Arion mogły zawrzeć takie same rzekomo korzystne umowy pożyczki, Urząd uznał wstępnie, że środki mają, jak się wydaje, selektywny charakter;
 - (iv) Urząd zauważył również, że choć obecnie ISB i Arion prowadzą działalność głównie na rynku islandzkim, niemniej jednak zajmują się świadczeniem usług finansowych, które są w pełni otwarte na konkurencję i wymianę handlową w ramach EOG. Dlatego też Urząd wstępnie stwierdził, że środek może grozić zakłóceniem konkurencji i może wpływać na wymianę handlową w ramach EOG.
- (23) W opinii Urzędu ustalenie, czy warunki, na których udzielono pożyczek, można uznać za zgodne z funkcjonowaniem Porozumienia EOG, będzie wymagało zebrania dodatkowych dowodów.
- (24) W związku z powyższym po przeprowadzeniu wstępnej oceny Urząd miał wątpliwości w kwestii tego, czy przedmiotowe środki, a w szczególności warunki, na których udzielono pożyczek, stanowią pomoc państwa, a jeżeli tak – czy można je uznać za zgodne z funkcjonowaniem Porozumienia EOG.

5. UWAGI CBI

5.1. UWAGI OGÓLNE

- (25) CBI zwraca uwagę na fakt, że Urząd odniósł się już wcześniej do kwestii restrukturyzacji islandzkiego systemu finansowego, podstaw prawnych tej restrukturyzacji oraz sposobu jej przeprowadzenia przez rząd m.in. w decyzjach w sprawie pomocy na restrukturyzację na rzecz ISB i Arion. W opinii CBI wyrywanie środków badanych w ramach przedmiotowego postępowania z kontekstu i ocenianie ich tak, jak gdyby były odrębnymi instrumentami, nie jest logiczne.
- (26) Zdaniem CBI oczekiwanie, że bank centralny wyegzekwuje zabezpieczenie podobne do zabezpieczenia ustanowionego w przypadku Kaupthing (Arion) i ISB, należy uznać za nierealistyczne. Przyjmując takie zabezpieczenie, CBI stałby się bankiem komercyjnym dysponującym jednym z największych portfeli kredytów hipotecznych w Islandii. Byłoby to sprzeczne z pełnioną przez CBI funkcją banku centralnego. Przejęcie zabezpieczenia wiązałoby się również z poważnym ryzykiem destabilizacji działalności Arion i ISB, co zagroziłoby stabilności finansowej. Urząd musi pamiętać o tym, że CBI jest prawnie zobowiązany do wspierania stabilności finansowej. Jeżeli CBI przeprowadziłby windykację swoich wierzytelności od ISB, poziom płynności ISB byłby zbyt niski, aby mógł on funkcjonować na rynku jako rentowny bank, i w rezultacie CBI nie mógłby odzyskać pełnej kwoty swojej wierzytelności.
- (27) CBI zwraca uwagę na fakt, że w wytycznych bankowych niestety nie opisano sposobu postępowania w sytuacji, w której wierzytelności powstałe w wyniku prowadzenia działalności w obszarze polityki pieniężnej stały się wymagalne i w której bank centralny jest zmuszony do podjęcia kroków w celu odzyskania wierzytelności oraz pobrania stosownych aktywów pełniących funkcję zabezpieczenia. CBI argumentuje, że przekształcenie wierzytelności CBI w umowy pożyczki powinno zostać uznane za zwykłą kontynuację podejmowanych przez wierzycieli środków służących maksymalizacji możliwości odzyskania wierzytelności z tytułu instrumentów kredytów krótkoterminowych, a nie za nowe finansowanie przyznane na rzecz Arion i ISB.

5.2. ISTNIENIE POMOCY PAŃSTWA

- (28) Jeżeli chodzi o ustalenie, czy zawarcie umów pożyczki z bankami przyniosło im korzyść, CBI argumentuje w pierwszej kolejności, że początkowe opóźnienie w realizacji płatności nie wiązało się z przyznaniem pomocy państwa z uwagi na nadzwyczajne warunki panujące w Islandii po upadku systemu bankowego w październiku 2008 r. Faktu, że płatności z ISB zostały rozliczone we wrześniu 2009 r., a płatności z Kaupthing w listopadzie 2009 r., nie można w opinii CBI uznać za opóźnienie, ponieważ islandzki sektor bankowy był w tamtym okresie poddawany kompleksowej restrukturyzacji, w którą zaangażował się również MFW, a w kwestii wyceny aktywów bankowych utrzymywał się wysoki poziom niepewności.

- (29) CBI zwraca uwagę, że jest prawnie zobowiązany do dążenia do zachowania stabilności finansowej oraz do sprawowania nadzoru nad bilansami walutowymi instytucji kredytowych. Dlatego też CBI był zobowiązany z mocy prawa do zaradzenia poważnej sytuacji, jaka panowała w sektorze bankowym w omawianym okresie. Zawarcie umów pożyczki było najlepszym racjonalnym rozwiązaniem ekonomicznym w tamtych okolicznościach. CBI podkreśla, że przejęcie zabezpieczenia byłoby nie tylko sprzeczne z jego funkcją banku centralnego, ale w ostatecznym rozrachunku doprowadziłoby również do odzyskania mniejszej kwoty długu krótkoterminowego.
- (30) Ponadto w opinii CBI warunki umów pożyczki, tj. ich postanowienia dotyczące stóp oprocentowania i zabezpieczenia, były korzystne dla CBI. W tym kontekście CBI odsyła do dostępnych informacji na temat instrumentów emitowanych na całym świecie oraz do warunków umów dotyczących innych instrumentów zawieranych przez strony (Arion, ISB, CBI, inne krajowe instytucje finansowe i organy państwowe) w omawianym okresie ⁽¹⁾. Dlatego też w opinii CBI warunki umów pożyczki w obydwu przypadkach w pełni odpowiadały normalnym warunkom rynkowym w omawianym okresie, a zatem były w pełni zgodne z testem prywatnego inwestora.
- (31) Odnosząc się do kwestii selektywności umów pożyczki, CBI argumentuje, że wszystkie przedsiębiorstwa znajdujące się w porównywalnej sytuacji prawnej i faktycznej były traktowane w taki sam sposób. W tym względzie CBI zwraca uwagę na fakt, że Straumur – prywatny islandzki bank inwestycyjny – również zawarł z CBI porozumienie w sprawie spłaty swojego krótkoterminowego zadłużenia ⁽²⁾. Ponadto w opinii CBI MP Bank nie znajdował się w podobnej sytuacji faktycznej ani prawnej, ponieważ jego krótkoterminowe zadłużenie nie było zabezpieczone aktywami porównywalnymi z portfelem kredytów hipotecznych, ale publicznymi papierami wartościowymi takimi jak instrumenty skarbowe i podobne instrumenty zabezpieczone, tj. łatwo zbywalnymi aktywami o określonej wartości, których przejęcie nie wiązałoby się z koniecznością poniesienia dodatkowych kosztów. Dlatego też CBI odrzuca twierdzenie, zgodnie z którym inne banki w Islandii nie miały możliwości pozyskania tego rodzaju finansowania od CBI ani od innych agencji rządowych.
- (32) CBI podkreśla również, że Urząd musi wziąć pod uwagę fakt, iż w okresie, w którym zawarto umowy pożyczki, *de facto* nie dochodziło do konkurencji między islandzkimi przedsiębiorstwami finansowymi a innymi przedsiębiorstwami finansowymi w EOG. W listopadzie 2008 r. islandzki parlament przyjął ustawę nr 134/2008 zmieniającą ustawę nr 87/1992 o wymianie walut obcych – w ustawie tej nałożono ograniczenia na transgraniczne przepływy kapitału i powiązane z nimi transakcje walutowe, uniemożliwiając zagranicznym podmiotom finansowym prowadzenie konkurencji na rynku islandzkim ⁽³⁾. Dlatego też CBI argumentuje, że środki nie mogły zakłócić konkurencji ani wpłynąć na wymianę handlową między umawiającymi się stronami Porozumienia EOG.
- (33) W związku z powyższym CBI argumentuje, że zawarcie umów pożyczki nie mogło stanowić pomocy państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG.

5.3. ZGODNOŚĆ

- (34) Jeżeli mimo to Urząd uznałby, że środki stanowią pomoc państwa, CBI argumentuje, że należy je uznać za zgodne z Porozumieniem EOG na podstawie art. 61 ust. 3 lit. b) tego porozumienia, ponieważ stanowiły one nieodłączny element środków, które były konieczne, proporcjonalne i odpowiednie do zaradzenia poważnym zaburzeniom w gospodarce islandzkiej, a zatem były bezpośrednio powiązane ze środkami pomocy na restrukturyzację zatwierdzonymi przez Urząd w jego decyzjach w sprawie pomocy na restrukturyzację na rzecz Arion i ISB.

6. UWAGI PRZEKAZANE PRZEZ ARION

6.1. UWAGI OGÓLNE

- (35) Arion argumentuje również, że środki badane w ramach przedmiotowego postępowania nie mogą być wyrywane z kontekstu i oceniane tak, jak gdyby były odrębnymi instrumentami. Arion sugeruje, że Urząd zbadał już i zatwierdził restrukturyzację i dokapitalizowanie Arion w swojej decyzji w sprawie pomocy na restrukturyzację na rzecz Arion.
- (36) Arion zauważa, że zdenominowanie pożyczki w walutach obcych, a nie w ISK, było zgodne z warunkami porozumienia w sprawie zaspokojenia wierzytelności, w którym Arion zapewnił możliwość spłaty odsetek i rat w walutach obcych w stopniu, w jakim będzie to możliwe, dopuszczając możliwość spłaty odsetek i rat w ISK wyłącznie w wyjątkowych okolicznościach. Arion zwraca również uwagę na fakt, że art. 4 porozumienia w sprawie zaspokojenia wierzytelności stanowi, iż pożyczkobiorca może – za zgodą pożyczkodawcy – zmienić

⁽¹⁾ Dokument nr 819287.

⁽²⁾ Zob.: <http://www.almchf.com/new-and-events/nr/121>.

⁽³⁾ Wyrok w sprawie Pálmi Sigmarsson przeciwko Seðlabanki Íslands, E-03/11, [2011] EFTA Ct. Rep. 430.

walutę zadłużenia w całości lub w części. Warunki umowy pożyczki są zatem w pełni zgodne z warunkami porozumienia w sprawie zaspokojenia wierzytelności. Arion podkreśla, że Urząd dokonał już przeglądu warunków porozumienia w sprawie zaspokojenia wierzytelności i zatwierdził te warunki w swojej decyzji w sprawie pomocy na restrukturyzację na rzecz Arion⁽¹⁾.

- (37) W opinii Arion przedstawiona przez Urząd w decyzji nr 208/15/COL ocena sytuacji Arion, z której wynikało, że w przypadku braku portfela kredytów hipotecznych pozycja Arion na rynku byłaby „słaba”, jest nieprawidłowa. Zdaniem Arion portfel kredytów hipotecznych stanowił wyceniony składnik aktywów, ponieważ obejmował on kredyty niektórych kluczowych klientów Arion i był również obsługiwany przez Arion. Zgodnie z postanowieniami porozumienia w sprawie zaspokojenia wierzytelności (ale nie decyzji FME) Kaupthing mógł przekazać Arion portfel kredytów hipotecznych w ramach procesu dokapitalizowania Arion. Jednak w przypadku braku art. 3 porozumienia w sprawie zaspokojenia wierzytelności (a zatem w przypadku nieprzekazania portfela kredytów hipotecznych) portfel kredytów hipotecznych zostałby zastąpiony innymi aktywami, aby spełnić wymogi w zakresie dokapitalizowania i restrukturyzacji Arion.

6.2. ISTNIENIE POMOCY PAŃSTWA

- (38) W opinii Arion status CBI można określić jako status prywatnego wierzyciela dążącego do wyegzekwowania wierzytelności od Kaupthing, jak zostało to szczegółowo opisane w porozumieniu w sprawie zaspokojenia wierzytelności, zgodnie z obowiązującymi przepisami regulującymi kwestie związane z postępowaniami likwidacyjnymi⁽²⁾. Cesja portfela kredytów hipotecznych zgodnie postanowieniami porozumienia w sprawie zaspokojenia wierzytelności oraz zawarcie umowy pożyczki zostały przeprowadzone na warunkach, które w omawianym okresie były w pełni zgodne z warunkami rynkowymi. Tym samym zachowanie CBI spełnia wymogi testu prywatnego wierzyciela. W związku z powyższym CBI nie przyznał Arion żadnej korzyści, którą można byłoby z jakiegokolwiek powodu uznać za pomoc państwa.
- (39) Zdaniem Arion najważniejsze elementy, które powinno się wziąć pod uwagę przy ocenianiu, czy hipotetyczny prywatny wierzyciel zdecydowałby się zawrzeć porozumienie w sprawie zaspokojenia wierzytelności i umowę pożyczki, można streścić w następujący sposób:
- (i) z ekonomicznego i funkcjonalnego punktu widzenia podjęcie takich kroków było jedynym rozsądnym rozwiązaniem, z jakiego mógł skorzystać CBI. Przejęcie portfela kredytów hipotecznych w ostatecznym rozrachunku doprowadziłoby do odzyskania przez CBI niższej kwoty długu krótkoterminowego;
 - (ii) CBI wykorzystał wszystkie inne środki, do których podjęcia był uprawniony jako wierzyciel zabezpieczony;
 - (iii) w odniesieniu do dłużnika – Kaupthing – wszczęto postępowanie likwidacyjne, dlatego też kwestie związane z długiem krótkoterminowym musiały zostać rozstrzygnięte zgodnie z przepisami ustawy nr 21/1991 o postępowaniu upadłościowym;
 - (iv) podjęte środki były zgodne z wyznaczonym przez rząd celem polegającym na przeniesieniu krajowej części działalności starych banków do nowych banków;
 - (v) restrukturyzacja i dokapitalizowanie Arion było elementem ogólnej strategii restrukturyzacji sektora finansowego;
 - (vi) warunki umowy pożyczki, tj. jej postanowienia dotyczące stóp oprocentowania i zabezpieczenia, były korzystne dla CBI. W oczywisty sposób wynika to z dostępnych informacji na temat instrumentów emitowanych na całym świecie, ale również z warunków umów dotyczących innych instrumentów zawieranych przez strony (tj. przez Arion, CBI, inne krajowe instytucje finansowe i organy państwowe) w omawianym okresie.
- (40) Ponieważ w decyzji nr 208/15/COL Urząd stwierdził, że trudno jest ustalić odpowiednie poziomy referencyjne dla stóp oprocentowania w trakcie kryzysu finansowego, Arion przekazał informacje na temat emisji obligacji zabezpieczonych i uprzywilejowanych obligacji niezabezpieczonych przez banki w Europie w omawianym okresie. Ponieważ pożyczka udzielona przez CBI jest zabezpieczona głównie hipotekami, Arion argumentuje, że jest ona porównywalna z obligacjami zabezpieczonymi emitowanymi przez europejskie banki w 2009 r., w których w charakterze zabezpieczenia wykorzystywano hipoteki na nieruchomościach mieszkalnych. W opinii Arion z przekazanego zbioru danych⁽³⁾ wynika, że spready finansowania płacone przez europejskie banki były od 0,1 % do 1,90 % wyższe od międzybankowych stóp procentowych, przy czym mediana spreadów wynosiła 0,72 %. Najwyższe stopy oprocentowania obligacji zabezpieczonych były wypłacane przez Bank Irlandii we wrześniu 2009 r. (1,9 % powyżej międzybankowych stóp procentowych) oraz przez instytucję kredytową EBS Mortgage Finance z Irlandii (1,75 % powyżej międzybankowych stóp procentowych) w listopadzie 2009 r. Zdaniem Arion trudno jest uzasadnić twierdzenie, zgodnie z którym instrument dłużny zabezpieczony

⁽¹⁾ Decyzja w sprawie pomocy na restrukturyzację na rzecz Arion, motywy 86, 149, 168 i 238.

⁽²⁾ Przepisy te stanowią, że kwestie związane z reorganizacją przedsiębiorstw finansowych i przeprowadzaniem postępowań upadłościowych w odniesieniu do przedsiębiorstw finansowych takich jak Kaupthing reguluje ustawa nr 161/2002 o przedsiębiorstwach finansowych, w której zawarto określony zbiór przepisów w zakresie niewypłacalności uzupełnionych przepisami ogólnymi ustawy nr 21/1991 o upadłości mającymi zastosowanie do wszystkich przypadków niewypłacalności w Islandii. Postępowania likwidacyjne są pod wieloma względami podobne do postępowań upadłościowych; wiele przepisów ustawy o upadłości stosuje się w odniesieniu do postępowań likwidacyjnych na zasadzie analogii – dotyczy to na przykład przepisów regulujących kwestie związane z przetwarzaniem wierzytelności oraz innych przepisów służących zapewnieniu równego traktowania wierzycieli.

⁽³⁾ Zob. załączniki 1–3 do pisma Arion z dnia 31 marca 2015 r. (dokument nr 753101).

hipotekami i innymi aktywami wysokiej jakości oraz objęty stopą oprocentowania odpowiadającą stawce LIBOR powiększonej o 3,00 % może zostać uznany za pomoc państwa w sytuacji, gdy w tym samym czasie najwyższe koszty finansowania europejskiego banku wykorzystującego zabezpieczenie w formie hipoteki kształtowały się na poziomie międzybankowych stóp procentowych powiększonych o 1,9 %.

- (41) W opinii Arion wprowadzona w umowie pożyczki zmiana warunków porozumienia w sprawie zaspokojenia wierzytelności dotycząca zdenominowania kwoty głównej pożyczki w EUR, USD i CHF, a nie w ISK, była korzystna dla CBI. Arion zwraca uwagę na fakt, że z powodu załamania się systemu bankowego jesienią 2008 r. w Islandii nałożono rygorystyczne ograniczenia w zakresie transgranicznego przepływu kapitału i powiązanych transakcji walutowych. Przeprowadzenie testu prywatnego wierzyciela w tych okolicznościach mogłoby doprowadzić wyłącznie do stwierdzenia, że prywatny wierzyciel uznałby zdenominowanie kwoty głównej pożyczki w walutach obcych za bardziej korzystne niż jej zdenominowanie w ISK. Zmiana waluty głównej pożyczki byłaby zatem korzystna dla wierzyciela, a nie dla dłużnika.
- (42) Arion zwraca również uwagę na podobieństwo omawianej sytuacji z sytuacją związaną z porozumieniem w sprawie zaspokojenia wierzytelności („porozumienie LBI”) zawartym między „nowym” Landsbankinn („NBI”) a „starym” Landsbankinn („LBI”) w grudniu 2009 r. Porozumienie LBI dotyczyło emisji przez NBI na rzecz LBI uprzywilejowanej obligacji zabezpieczonej w walucie obcej zdenominowanej w EUR, GBP i USD opiewającej na kwotę 247 mld ISK przez okres dziesięciu lat. Ponadto na początku 2013 r. wyemitowano obligację warunkową opiewającą na kwotę 92 mld ISK w walucie obcej. Wspomniane uprzywilejowane obligacje zabezpieczone posłużyły jako zapłata za aktywa i zobowiązania przeniesione z LBI w dniu 9 października 2008 r. na mocy decyzji FME o przekazaniu NBI aktywów i zobowiązań LBI. Termin wymagalności tych uprzywilejowanych obligacji zabezpieczonych upływa w październiku 2018 r., przy czym w ciągu pierwszych pięciu lat ich obowiązywania nie przewidziano konieczności uiszczania płatności ratalnych. Stopy oprocentowania odpowiadają stawkom EURIBOR/LIBOR powiększonym o 175 punktów bazowych przez pierwsze pięć lat oraz stawkom EURIBOR/LIBOR powiększonym o 290 punktów bazowych przez pozostałe pięć lat. Obligacje są zabezpieczone pulami kredytów udzielonych klientom Landsbankinn ⁽¹⁾.
- (43) W opinii Arion warunki porozumienia LBI można postrzegać jako bezpośrednio porównywalne z warunkami umowy pożyczki. Poniżej przedstawiono pokrótce najistotniejsze różnice między tymi dwoma dokumentami:
- (i) margines w wysokości 175/290 punktów bazowych od pożyczkodawcy będącego podmiotem prywatnym w porównaniu z marginesem w wysokości 300 punktów bazowych od CBI w ramach umowy pożyczki;
 - (ii) kwota główna zbliżona do równowartości 350 mld ISK od pożyczkodawcy będącego podmiotem prywatnym w porównaniu z kwotą główną w wysokości [...] mld ISK od CBI w ramach umowy pożyczki;
 - (iii) zabezpieczenie w postaci puli kredytów udzielonych klientom w przypadku pożyczkodawcy będącego podmiotem prywatnym w porównaniu ze zróżnicowaną pulą ekspozycji krajowych wobec organów państwowych, gmin i hipotek na nieruchomościach mieszkalnych w przypadku CBI w ramach umowy pożyczki.
- (44) Wszystkie przedstawione powyżej różnice między tymi dwoma przypadkami, tj. wyższa stopa oprocentowania, niższa kwota główna oraz silniejsza pula zabezpieczenia, są w opinii Arion korzystniejsze dla umowy pożyczki i CBI, mimo że w omawianym przypadku pożyczkodawca jest podmiotem prywatnym. Świadczy to o tym, że warunki przekazania środków finansowych na rzecz Arion przewidziane w umowie pożyczki są zgodne z warunkami rynkowymi panującymi w omawianym okresie.
- (45) Reasumując, Arion argumentuje, że zawarcie umów pożyczki między CBI a Arion nie mogło stanowić pomocy państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG.

6.3. ZGODNOŚĆ

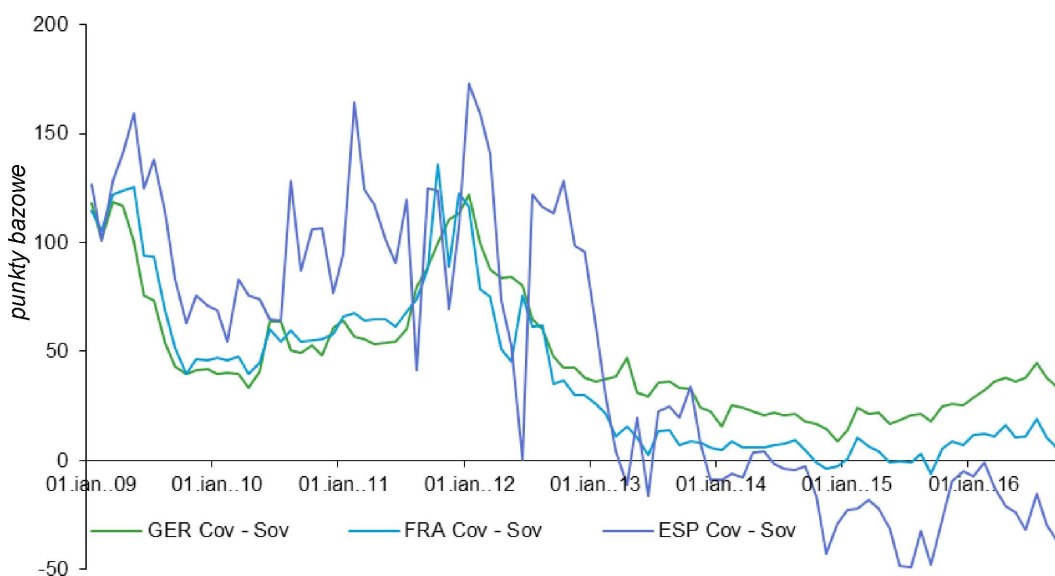
- (46) Jeżeli Urząd – pomimo przytoczonych powyżej argumentów – uzna, że przedmiotowe środki stanowią pomoc państwa, w opinii Arion środki te należy uznać za zgodne z Porozumieniem EOG na podstawie art. 61 ust. 3 lit. b) tego porozumienia.
- (47) Ponieważ przedmiotowe środki stanowiły nieodłączny element planu ostatecznego dokapitalizowania i restrukturyzacji Arion przedstawionego Urzędowi, Arion argumentuje, że środki te nie mogą być analizowane w oderwaniu od ogólnej oceny przeprowadzonej przez Urząd w tej sprawie. Dlatego też należy uznać, że środki te zostały już zbadane w decyzji Urzędu w sprawie pomocy na restrukturyzację na rzecz Arion.

⁽¹⁾ Dokument nr 696088.

- (48) Arion uważa również, że w przypadku, gdyby Urząd stwierdził, iż należy ponownie zbadać określoną część transakcji, która została już poddana ocenie i zatwierdzona przez Urząd w decyzji w sprawie pomocy na restrukturyzację na rzecz Arion, Urząd powinien wziąć pod uwagę wszystkie okoliczności faktyczne i prawne utrzymujące się w tamtym okresie. Wynik przeprowadzonej przez Urząd oceny dotyczącej zgodności przedmiotowych środków powinien być zatem zgodny z wynikiem oceny przeprowadzonej w decyzji w sprawie pomocy na restrukturyzację na rzecz Arion, w szczególności jeżeli chodzi o kwestie związane ze spełnieniem kryteriów wyznaczonych w obowiązujących wytycznych dotyczących pomocy państwa.

7. UWAGI PRZEKAZANE PRZEZ ISB

- (49) ISB przekazał informacje na temat warunków podobnych obligacji zabezpieczonych aktywami w Europie w momencie zawierania umowy z CBI. W opinii ISB w omawianym okresie obrót podobnymi obligacjami zabezpieczonymi aktywami w Europie odbywał się na poziomie o 40–80 punktów bazowych wyższym niż obrót papierami wartościowymi gwarantowanymi przez państwo. ISB przedstawił wykres zawierający dane z 2009 r. dotyczące różnicy w poziomie spreadów między spreadami obligacji zabezpieczonych a spreadami rentowności obligacji skarbowych w trzech państwach, tj. Francji, Niemczech i Hiszpanii. Spready ujmowane w indeksach iBoxx⁽¹⁾ stanowią średnią ważoną wszystkich kwot otwartych pozycji w obligacjach zabezpieczonych w państwach, w których średni okres obowiązywania indeksów wynosił od pięciu do siedmiu lat.

- (50) Z informacji przedstawionych na wykresie wynika, że w omawianym okresie wartość spreadów podlegała znacznym wahaniom i że np. w Hiszpanii jest ona obecnie ujemna. W 2009 r. różnica w poziomie spreadów między tymi trzema państwami mieściła się w granicach od 40 do 160 punktów bazowych.

II. OCENA

1. ISTNIENIE POMOCY PAŃSTWA

- (51) W kolejnych rozdziałach Urząd oceni, czy umowy pożyczki zawarte zarówno między CBI a ISB, jak i między CBI a Arion, stanowią pomoc państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG.
- (52) Środek stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG, jeżeli wszystkie następujące warunki są spełnione: środek (i) jest przyznany przez państwo lub przy użyciu zasobów państwowych; (ii) przyznaje korzyść gospodarczą określonej przedsiębiorstwu; (iii) ma selektywny charakter; oraz (iv) może zakłócać konkurencję i wpływać na wymianę handlową między umawiającymi się stronami.
- (53) Na wstępie należy podkreślić, że polityka pieniężna nie jest automatycznie wyłączona z zakresu obowiązywania zasad pomocy państwa⁽²⁾. Wyłączenie wsparcia płynnościowego, o którym mowa w motywie 21 powyżej, z zakresu obowiązywania przepisów w zakresie pomocy państwa jest ograniczone do środków spełniających warunki wymienione w pkt 51 wytycznych bankowych Urzędu z 2008 r. oraz w pkt 62 wytycznych bankowych Urzędu z 2013 r.⁽³⁾. Nie oznacza to, że wszystkie działania podejmowane przez banki centralne są wyłączone z zakresu obowiązywania zasad pomocy państwa. W omawianym przypadku Urząd stwierdza, że udzielanie

⁽¹⁾ Indeksy rynku obligacji iBoxx to poziomy referencyjne przeznaczone do stosowania przez specjalistów, w których ujmuje się emisje płynnych obligacji inwestycyjnych.

⁽²⁾ Zob. wyrok w sprawie Republika Grecka przeciwko Komisji, C-57/86, EU:C:1988:284, pkt 9.

⁽³⁾ Choć wytyczne bankowe z 2008 r. przestały już obowiązywać, ich postanowienia miały zastosowanie w momencie podejmowania kwestionowanych środków, dlatego też Urząd musi wziąć ich treść pod uwagę w omawianym przypadku.

pożyczek długoterminowych przez CBI nie jest zgodne z warunkami określonymi we wspomnianych powyżej punktach wytycznych bankowych z 2008 r. i z 2013 r., ponieważ środki te były powiązane ze środkami restrukturyzacji podejmowanymi w odniesieniu do obydwu banków. Dlatego też Urząd musi ocenić środki w oparciu o warunki określone w art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG.

1.1. ISTNIENIE ZASOBÓW PAŃSTWOWYCH

- (54) Zgodnie z art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG, aby środek stanowił pomoc państwa, musi być przyznany przez państwo lub przy użyciu zasobów państwowych.
- (55) Państwo do celów art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG obejmuje wszystkie organy administracji publicznej, od poziomu centralnego do poziomu miasta lub najniższego poziomu administracyjnego, jak również przedsiębiorstwa i organy publiczne ⁽¹⁾.
- (56) Badane środki mają postać umów pożyczki zawartych między CBI i Arion oraz CBI i ISB na rzekomo korzystnych warunkach.
- (57) Aby ustalić, czy udzielanie przez CBI pożyczek długoterminowych wiąże się z wykorzystaniem zasobów państwowych, należy ocenić, czy środki podejmowane przez bank centralny można przypisać państwu. Banki centralne są zasadniczo niezależne od instytucji rządowych na szczeblu centralnym. Jednak to, czy dana instytucja prowadząca działalność w sektorze publicznym jest niezależna, czy też nie, pozostaje w tym przypadku bez znaczenia ⁽²⁾. Ponadto powszechnie przyjmuje się, że banki centralne realizują zadania publiczne. Urząd odnotowuje, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem udzielenie wsparcia finansowego przez instytucję pełniącą funkcje publiczne może prowadzić do przyznania pomocy państwa ⁽³⁾. Wsparcie publiczne udzielone przez bank centralny może zatem również zostać uznane za możliwe do przypisania państwu, a zatem można zaklasyfikować je jako pomoc państwa ⁽⁴⁾. Zgodnie z wytycznymi bankowymi z 2013 r. udostępnienie przez bank centralny środków finansowych określonym instytucjom kredytowym zasadniczo stanowi przypadek przekazania zasobów państwowych ⁽⁵⁾.
- (58) Niezależnie jednak od tych uwag to, czy środki objęte przedmiotowymi umowami pożyczki zostały przyznane przez państwo lub przy wykorzystaniu zasobów państwowych, pozostaje kwestią otwartą, zważywszy na wniosek wyciągnięty w poprzedniej sekcji, z którego wynika, że środki te nie przyniosły bankom korzyści ekonomicznej.

1.2. KORZYŚĆ

- (59) Aby stanowić pomoc państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG, środki muszą przyznawać korzyść przedsiębiorstwu.
- (60) Korzyść uzyskana przez przedsiębiorstwo jest w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG korzyścią gospodarczą, której przedsiębiorstwo to nie uzyskałoby w normalnych warunkach rynkowych, przez co znajduje się ono w sytuacji korzystniejszej niż przedsiębiorstwa konkurencyjne. W tym kontekście bierze się pod uwagę wyłącznie wpływ środka na przedsiębiorstwo, a nie powód podjęcia interwencji przez państwo lub cel tej interwencji ⁽⁶⁾. Aby środek mógł zostać uznany za pomoc, musi przynosić przedsiębiorstwu korzyść gospodarczą i przyczyniać się do zmniejszenia spoczywających na nim obciążeń gospodarczych. Ta ostatnia kategoria środków jest szczególnie szeroka i obejmuje wszelkie środki zmniejszające koszty, które w normalnych warunkach musiałyby zostać pokryte z budżetu przedsiębiorstwa. Rozstrzygnięcie, czy zawarcie umów pożyczki można uznać za równoważne z przyznaniem ISB i Arion korzyści, będzie w końcowym rozrachunku zależało od tego, czy prywatny wierzyciel o wielkości porównywalnej z wielkością organu publicznego działający w tych samych warunkach rynkowych udzieliłby podobnej pożyczki na zbliżonych warunkach.
- (61) Aby ustalić, czy podmiot publiczny działał w taki sam sposób, jak dowolny inny podmiot gospodarczy, który znalazłby się w podobnej sytuacji, należy wziąć pod uwagę wyłącznie te korzyści i zobowiązania związane z funkcją organu państwowego lub publicznego, które są istotne z punktu widzenia działalności prowadzonej

⁽¹⁾ Wyrok w sprawie Niemcy przeciwko Komisji, C-248/84, EU:C:1987:437, pkt 17.

⁽²⁾ Wyrok w sprawie Air France przeciwko Komisji, T-358/94, EU:T:1996:194, pkt 58–62.

⁽³⁾ Wyroki w sprawie Włochy przeciwko Komisji, C-173/73, EU:C:1974:71, pkt 16 oraz w sprawie Steinicke i Weinling przeciwko Niemcom, C-78/76, EU:C:1977:52.

⁽⁴⁾ Zob. decyzja Komisji 2000/600/WE z dnia 10 listopada 1999 r. w sprawie warunkowego zatwierdzenia pomocy udzielonej przez Włochy na rzecz banków publicznych Banco di Sicilia i Sicilicassa (Dz.U. L 256 z 10.10.2000, s. 21), motywy 48 i 49, w której przyjęto bez dalszej dyskusji, że płatności zaliczkowe wypłacone przez Banca d'Italia na rzecz banków znajdujących się w trudnej sytuacji stanowią wsparcie finansowe zapewnione przez państwo.

⁽⁵⁾ Wytyczne bankowe z 2013 r., pkt 62.

⁽⁶⁾ Wyrok w sprawie Włochy przeciwko Komisji, C-173/73, EU:C:1974:71, pkt 13.

przez zwykły podmiot gospodarczy, i wykluczyć działalność tego podmiotu związaną z pełnieniem funkcji organu publicznego ⁽¹⁾. Ponadto aby ustalić, czy interwencja państwa jest zgodna z warunkami rynkowymi, należy przeprowadzić analizę *ex ante*, biorąc pod uwagę wyłącznie informacje dostępne w momencie podejmowania decyzji o przeprowadzeniu interwencji. Ponadto w przypadku braku konkretnych danych rynkowych na temat danej transakcji finansowania dłużnego zgodność instrumentu dłużnego z warunkami rynkowymi można ustalić, porównując daną transakcję z porównywalnymi transakcjami rynkowymi, tj. w drodze analizy porównawczej.

- (62) Celem testu prywatnego wierzyciela, opracowanego i doskonalonego przez sądy Unii Europejskiej ⁽²⁾, jest ustalenie, czy warunki, na których wierzytelność wierzyciela publicznego ma zostać spłacona – potencjalnie poprzez rozłożenie płatności w czasie – stanowią pomoc państwa. W sytuacji, w której państwo występuje nie w roli inwestora lub promotora projektu, ale wierzyciela dążącego do maksymalizacji zwrotu niespłaconego długu, sam fakt łagodnego traktowania dłużnika przejawiającego się odroczeniem terminu spłaty długu może nie dawać wystarczających podstaw do tego, by uznać, że w danym przypadku dochodzi do korzystnego traktowania stanowiącego pomoc państwa. W takich przypadkach należy porównać zachowanie wierzyciela publicznego z zachowaniem hipotetycznego prywatnego wierzyciela znajdującego się w porównywalnej sytuacji faktycznej i prawnej. Kluczową kwestią, którą należy rozstrzygnąć w tym kontekście, jest to, czy prywatny wierzyciel w podobnych okolicznościach potraktowałby dłużnika w podobny sposób.
- (63) Przed przystąpieniem do oceny umów pożyczki należy rozstrzygnąć, czy początkowa zwłoka w regulowaniu płatności, która miała trwać mniej więcej od października 2008 r. do końcowych miesięcy 2009 r., mogła stanowić pomoc państwa. Co do zasady, decyzja organów publicznych o tolerowaniu opóźnień w spłacie rat pożyczki może wiązać się z przyznaniem korzyści dłużnikowi, a tym samym stanowić pomoc państwa. Choć tymczasowe odroczenie spłaty zadłużenia mogłoby prawdopodobnie odpowiadać zachowaniu prywatnego wierzyciela, a tym samym nie stanowić pomocy państwa, takie zachowanie – początkowo zgodne z warunkami rynkowymi – mogłoby przekształcić się w pomoc państwa w przypadku przeciągających się w czasie opóźnień w płatnościach ⁽³⁾.
- (64) Z punktu widzenia prywatnego wierzyciela dążenie do odzyskania należnych wierzytelności należy uznać za oczywistą normę. Dotyczy to również sytuacji, w której przedsiębiorstwo dłużnika znajduje się w trudnej sytuacji finansowej, a także sytuacji, w której wobec przedsiębiorstwa dłużnika wszczęto postępowanie upadłościowe. Prywatni wierzyciele nie są zazwyczaj skłonni do wyrażania zgody na dalsze odroczenie spłaty zadłużenia w takich okolicznościach, jeżeli nie przynosi im to żadnej oczywistej korzyści. Przeciwnie, jeżeli dłużnik znalazł się w trudnej sytuacji finansowej, kolejne pożyczki mogłyby zostać mu udzielone wyłącznie na bardziej rygorystycznych warunkach, tj. po wyższej stopie oprocentowania lub pod warunkiem wniesienia bardziej kompleksowych gwarancji, ponieważ w takim przypadku spłata zadłużenia jest zagrożona. W uzasadnionych przypadkach można odstąpić od tej ogólnej zasady, jeżeli odstąpienie od windykacji zadłużenia wydaje się rozwiązaniem bardziej racjonalnym z ekonomicznego punktu widzenia. Dzieje się tak na przykład w przypadku, gdy odstąpienie od windykacji stwarza możliwość odzyskania znacznie większej kwoty wierzytelności w porównaniu z kwotą wierzytelności, jaką można byłoby uzyskać, stosując rozwiązania alternatywne, lub w przypadku, gdy zastosowanie tego rozwiązania pozwala uniknąć poniesienia jeszcze większych strat wtórnych. W interesie prywatnego wierzyciela może leżeć zapewnienie przedsiębiorstwu dłużnika możliwości dalszego prowadzenia działalności zamiast upłynniania aktywów tego przedsiębiorstwa i odzyskania dzięki temu – w niektórych przypadkach – tylko części długu. W przypadku gdy prywatny wierzyciel zgadza się powstrzymać od windykacji całości swojej wierzytelności, zazwyczaj wymaga od dłużnika zapewnienia dodatkowych gwarancji. Jeżeli zapewnienie takich dodatkowych gwarancji nie będzie możliwe, np. w przypadku dłużników znajdujących się w trudnej sytuacji finansowej, prywatny wierzyciel będzie dążył do wynegocjowania maksymalnej rekompensaty z tego tytułu, którą dłużnik będzie zobowiązany wypłacić, gdy tylko jego sytuacja finansowa poprawi się. W przypadku wniesienia przez dłużnika niewystarczających gwarancji lub poczynienia przez niego niewystarczających zobowiązań prywatny wierzyciel zasadniczo nie zgodziłby się zawrzeć umów w sprawie restrukturyzacji zadłużenia ani nie udzieliłby dłużnikowi dodatkowych pożyczek.
- (65) Jeżeli chodzi o początkową zwłokę w regulowaniu płatności, CBI argumentuje, że nie można uznać, iż rozliczenie płatności z ISB we wrześniu 2009 r. i z Kaupthing w listopadzie 2009 r. zostało dokonane z opóźnieniem, biorąc pod uwagę wyjątkowe okoliczności panujące w Islandii po upadku systemu bankowego w październiku 2008 r. W okresie od upadku systemu bankowego do rozliczenia wierzytelności w Islandii przeprowadzano kompleksową restrukturyzację systemu bankowego we współpracy z MFW, przy czym

⁽¹⁾ Wyrok w sprawie Komisja przeciwko EDF, C-124/10 P, EU:C:2012:318, pkt 79–81; wyrok w sprawie Belgia przeciwko Komisji, C-234/84, EU:C:1986:302, pkt 14; wyrok w sprawie Belgia przeciwko Komisji, C-40/85, EU:C:1986:305, pkt 13; wyrok w sprawach połączonych Hiszpania przeciwko Komisji, C-278/92–C-280/92, EU:C:1994:325, pkt 22; oraz wyrok w sprawie Niemcy przeciwko Komisji, C-334/99, EU:C:2003:55, pkt 134.

⁽²⁾ Zob. wyroki w sprawach Hiszpania przeciwko Komisji, C-342/96, EU:C:1999:210, pkt 46 i nast.; SIC przeciwko Komisji, T-46/97, EU:T:2000:123, pkt 98 i nast.; DM Transport, C-256/97, EU:C:1999:332, pkt 19 i nast.; Hiszpania przeciwko Komisji, C-480/98, EU:C:2000:559, pkt 19 i nast.; HAMS przeciwko Komisji, T-152/99, EU:T:2002:188, pkt 167; Hiszpania przeciwko Komisji, C-276/02, EU:C:2004:521, pkt 31 i nast.; Lenzig przeciwko Komisji, T-36/99, EU:T:2004:312, pkt 134 i nast.; Technische Glaswerke Ilmenau przeciwko Komisji, T-198/01, EU:T:2004:222, pkt 97 i nast.; Hiszpania przeciwko Komisji, C-525/04 P, EU:C:2007:698, pkt 43 i nast.; Olympiaki Aeroporia Ypiresies przeciwko Komisji, T-68/03, EU:T:2007:253; oraz Buzek Automotive przeciwko Komisji, T-1/08, EU:T:2011:216, pkt 65 i nast.

⁽³⁾ Zob. opinia rzecznika generalnego Jacobsa w sprawie DM Transport, C-256/97, EU:C:1998:436, pkt 38.

w okresie tym utrzymywał się znaczny poziom niepewności w kwestii wyceny aktywów banków według wartości godziwej. Dlatego też CBI, który pełnił funkcję wierzyciela banków, potrzebował czasu, aby należycie wycenić aktywa wniesione jako zabezpieczenie. Urząd ocenił te argumenty i uznał, że CBI działał zgodnie z testem prywatnego wierzyciela, jeżeli chodzi o początkową zwłokę.

- (66) W dalszej kolejności Urząd musi ocenić, czy prywatny wierzyciel, który posiadałby podobne wierzytelności krótkoterminowe wobec banków niewywiązujących się z zobowiązań, zgodziłby się na przeniesienie portfeli kredytów hipotecznych na warunkach wyszczególnionych powyżej i na późniejsze zawarcie umów pożyczki z nowymi bankami na tych samych warunkach.
- (67) Urząd odnotował, że po upadku Glitnir i Kaupthing jesienią 2008 r. CBI znalazł się w sytuacji, w której nie mógł realistycznie oczekiwać, że uda mu się wyegzekwować wniesienie przez Arion i ISB zabezpieczenia podobnego do zabezpieczenia opisanego powyżej. Biorąc pod uwagę fakt, że portfele kredytów stanowiły istotną część bazy klientów Arion i ISB, przejęcie takiego zabezpieczenia mogłoby zagrozić stabilności finansowej Arion i ISB i doprowadzić do upadłości tych przedsiębiorstw finansowych. Zrealizowanie zabezpieczenia wiązałoby się również z koniecznością poniesienia dodatkowych kosztów administracyjnych przez CBI. Co więcej, w przypadku wystawienia portfeli kredytów na sprzedaż CBI również nie mógłby mieć pewności co do skutecznego odzyskania wierzytelności, ponieważ z uwagi na sytuację panującą na rynku islandzkim w omawianym okresie prawdopodobieństwo pojawienia się inwestorów dysponujących dostateczną siłą kapitału, by zakupić te portfele, było bardzo niskie. Dlatego też przejęcie portfeli kredytów hipotecznych – w drodze zrealizowania zabezpieczenia lub przeprowadzenia postępowania upadłościowego – doprowadziłoby w ostatecznym rozrachunku do odzyskania przez CBI niższej kwoty długu krótkoterminowego.
- (68) W tej sytuacji CBI zdecydował się więc zawrzeć umowy pożyczki, aby zagwarantować spłatę całości należnych mu wierzytelności powiększonych o odsetki bez konieczności ponoszenia kosztów administracyjnych. Umowy pożyczki zostały zatem zawarte w celu zapewnienia odzyskania możliwie jak największej kwoty wierzytelności w omawianym okresie.
- (69) Na tej podstawie Urząd stwierdza, że zawierając umowy pożyczki, CBI dążył do maksymalizacji zwrotu należnych mu wierzytelności.
- (70) Urząd musi również ocenić, czy warunki, na których udzielono umów pożyczki, a w szczególności określone w nich stopy oprocentowania, byłyby dostatecznie atrakcyjne dla prywatnego wierzyciela, aby można było uznać, że spełniają one wymogi testu prywatnego wierzyciela.
- (71) W decyzji nr 208/15/COL Urząd stwierdził, że trudno jest ustalić odpowiednie poziomy referencyjne dla stóp oprocentowania w trakcie kryzysu finansowego. W odpowiedzi na to twierdzenie ISB, Arion i CBI przekazały dodatkowe informacje i uwagi.
- (72) ISB argumentuje, że wysokość stóp oprocentowania odpowiada wysokości stóp oprocentowania podobnych obligacji zabezpieczonych aktywami w omawianym okresie. Termin wymagalności obligacji ISB to dziesięć lat, przy czym stopa jego oprocentowania powiązana ze wskaźnikiem cen konsumpcyjnych wynosi 4,5 %; ponadto obligacja jest zabezpieczona nadwyzkowo – współczynnik pokrycia należności zabezpieczeniem wynosi w jej przypadku 70 %. Stopa oprocentowania została ustalona na poziomie o około 50 punktów bazowych wyższym niż stopa oprocentowania gwarantowanych przez państwo obligacji Funduszu Finansowania Mieszkalnictwa w dniu emisji. Dla porównania stawki powszechnie stosowane w Europie w omawianym okresie w odniesieniu do podobnych papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami były o 40–80 punktów bazowych wyższe niż stawki stosowane w odniesieniu do papierów wartościowych gwarantowanych przez państwo. ISB przedstawił również wykres, z którego wynika, że w 2009 r. różnice w poziomie spreadów we Francji, w Niemczech i w Hiszpanii wahały się od 40 do 160 punktów bazowych.
- (73) Podobnie Arion argumentuje, że umowa pożyczki z CBI została zawarta na warunkach rynkowych. Arion porównuje tę umowę m.in. z porównywalną umową zawartą między NBI a LBI. Obydwie te umowy zostały zawarte mniej więcej w tym samym czasie, tj. pod koniec 2009 r. i na początku 2010 r., i dotyczyły podobnej sytuacji związanej z zaspokajaniem wierzytelności. Wyniki tego porównania wskazują, że warunki przewidziane w umowie pożyczki zawartej z Arion były bardziej rygorystyczne niż warunki przewidziane w umowie zawartej z LBI, w której stroną był pożyczkodawca prywatny. Istotnie wydaje się, że w umowie zawartej z LBI przewidziano niższe stopy oprocentowania, wyższą kwotę główną oraz słabsze i mniej zróżnicowane zabezpieczenie niż w umowie pożyczki zawartej z Arion.
- (74) W swoim piśmie z dnia 31 marca 2015 r. ⁽¹⁾ Arion przedstawił dodatkowe informacje na temat emisji obligacji zabezpieczonych i uprzywilejowanych obligacji niezabezpieczonych przez banki w Europie w okresie od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2010 r. Biorąc pod uwagę fakt, że pożyczka udzielona przez CBI jest zabezpieczona głównie hipotekami, Arion argumentuje, że jest ona porównywalna z obligacjami zabezpieczonymi emitowanymi przez europejskie banki w 2009 r., w których w charakterze zabezpieczenia wykorzystywano hipoteki na nieruchomościach mieszkalnych. Jak wspomniano powyżej, z informacji zawartych

⁽¹⁾ Dokument nr 753101.

w zbiorze danych przekazanych przez Arion wynika, że spready finansowania opłacane przez europejskie banki były od 0,1 % do 1,90 % wyższe od międzybankowych stóp procentowych, przy czym mediana spreadów wynosiła 0,72 %. Najwyższe stopy oprocentowania obligacji zabezpieczonych były wypłacane przez Bank Irlandii we wrześniu 2009 r. (1,9 % powyżej międzybankowych stóp procentowych) oraz przez instytucję kredytową EBS Mortgage z Irlandii (1,75 % powyżej międzybankowych stóp procentowych) w listopadzie 2009 r.

- (75) CBI argumentuje również, że warunki umów pożyczki, tj. stopy oprocentowania i zabezpieczenie, były korzystne dla CBI. W opinii CBI w oczywisty sposób wynika to z dostępnych informacji na temat instrumentów emitowanych na całym świecie (co zostało udokumentowane przez Arion, zob. powyżej), ale również z warunków umów dotyczących innych instrumentów zawieranych przez strony w omawianym okresie, uwzględniając umowę z LBI.
- (76) Urząd zauważa, że stopa oprocentowania przewidziana w umowach pożyczki zawieranych między CBI i bankami odpowiadała stawce LIBOR powiększonej o 3,00 %, a umowy te były zabezpieczone hipotekami i innymi aktywami. Jak wynika z informacji przekazanych przez ISB i Arion, wspomniana stopa oprocentowania znacznie przewyższa nie tylko średnie stopy oprocentowania przewidziane w umowach dotyczących porównywalnych instrumentów dłużnych zawieranych w omawianym okresie, ale również najwyższy koszt finansowania europejskiego banku, który wykorzystywał hipoteki w charakterze zabezpieczenia w tym czasie (tj. Banku Irlandii, w którym stopa oprocentowania odpowiadała wysokości stawek międzybankowych powiększonych o 1,9 %). Urząd uznał przekazane przez banki informacje na temat porównywalnych instrumentów dłużnych za wiarygodne i stwierdził, że przedstawiają one odpowiedni obraz warunków rynkowych w okresie, w którym zawierano umowy pożyczki. Ponadto, ponieważ wspomniane stopy oprocentowania zostały zaakceptowane przez strony będące podmiotami prywatnymi, Urząd uznaje je za odpowiedniejsze poziomy referencyjne dla ustalenia stawek rynkowych obowiązujących w omawianym okresie niż spready swapu ryzyka kredytowego i stopy oprocentowania obligacji Funduszu Finansowania Mieszkalnictwa, na które powołał się skarżący.
- (77) Jeżeli chodzi o umowę pożyczki zawartą z Arion, Urząd zauważa, że pożyczka została zdenominowana w walutach obcych, a nie w ISK. Jak wskazał jednak Arion, zmiana waluty kwoty głównej pożyczki była zgodna z postanowieniami porozumienia w sprawie zaspokojenia wierzytelności, które stanowiły, że Arion będzie – w miarę możliwości – zobowiązany do spłaty odsetek i rat w walutach obcych oraz że będzie uprawniony – za zgodą pożyczkodawcy – do zmiany waluty części lub całości długu. Jak już wcześniej wspomniano, Urząd ocenił już i zatwierdził warunki porozumienia w sprawie zaspokojenia wierzytelności w decyzji w sprawie pomocy na restrukturyzację na rzecz Arion. Co więcej, jak wskazał Arion, z uwagi na rygorystyczne ograniczenia w zakresie transgranicznego przepływu kapitału i powiązanych transakcji walutowych wprowadzone w Islandii prywatny wierzyciel najprawdopodobniej optowałby za zdenominowaniem kwoty pożyczki w walutach obcych, a nie w ISK. Zmiana waluty głównej pożyczki byłaby zatem korzystna dla wierzyciela, a nie dla dłużnika.
- (78) Biorąc pod uwagę parametry rynkowe w omawianym okresie i przedstawione dowody, Urząd stwierdza, że ogólnie rozumiane warunki umów pożyczki, a w szczególności stopy oprocentowania przewidziane w tych umowach, byłyby równie atrakcyjne dla prywatnego wierzyciela, który znalazłby się w porównywalnej sytuacji faktycznej i prawnej.
- (79) W związku z powyższym Urząd stwierdza, że umowy pożyczki zawarte między CBI a, odpowiednio, ISB i Arion nie przyniosły korzyści gospodarczej ISB ani Arion.

1.3. SELEKTYWNOŚĆ, ZAKŁÓCENIE KONKURENCJI ORAZ WPŁYW NA WYMIANĘ HANDLOWĄ MIĘDZY UMAWIAJĄCYMI SIĘ STRONAMI

- (80) Aby środek kwalifikował się jako pomoc państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG, musi on być selektywny, zakłócać konkurencję i wpływać na wymianę handlową między umawiającymi się stronami porozumienia. Biorąc jednak pod uwagę fakt, że w omawianym przypadku Urząd stwierdził, iż nie doszło do przyznania jakiegokolwiek korzyści gospodarczej oraz że nie zostały spełnione łączne warunki istnienia pomocy państwa, Urząd nie musi dokonywać żadnej dalszej oceny w tym względzie.

2. WNIOSEK

- (81) Na podstawie powyższej oceny Urząd stwierdza, że umowy pożyczki, jakie CBI zawarł z ISB i Arion, nie stanowią pomocy państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Umowy pożyczki zawarte między CBI a – odpowiednio – Íslandsbanki hf. i Arion banki hf. nie stanowią pomocy państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG. Formalne postępowanie wyjaśniające zostaje niniejszym zamknięte.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja jest skierowana do Islandii.

Artykuł 3

Jedynie wersja niniejszej decyzji w języku angielskim jest autentyczna.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 listopada 2016 r.

W imieniu Urzędu Nadzoru EFTA,

Sven Erik SVEDMAN
Przewodniczący

Helga JÓNSDÓTTIR
Członek Kolegium

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL